

การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอน
แบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นางสาวรัชฎา ทับเทศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

RESEARCH AND DEVELOPMENT OF ENGLISH READING TEACHING MODEL
BASED ON LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH
TO DEVELOP THIRD GRADE STUDENTS' READING COMPREHENSION ABILITY

Miss Rachada Tubtes

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตาม
แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

โดย

นางสาวรัชฎา ทับเทศ

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. สำลี ทองธิว

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุษณะโชติ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคนอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(อาจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุษณะโชติ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ พันตรี ดร. ราเชน มีศรี)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ)

รชฎา ทับเทศ: การวิจัยและพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (RESEARCH AND DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING TEACHING MODEL BASED ON LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH TO DEVELOP THIRD GRADE STUDENTS' READING COMPREHENSION ABILITY) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดร. สำลี ทองจิ๋ว, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: อ.ดร. ฤดีรัตน์ ชุณหะวัณ, 235 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 5 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาพื้นฐานประสบการณ์ของนักเรียน ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ระยะที่ 3 สร้างเอกสารประกอบรูปแบบฯและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ระยะที่ 5 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจขนานกัน 4 ชุด แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านแบบสัมภาษณ์ และบันทึกการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นรูปแบบที่เน้นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน โดยกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน
2. เมื่อนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า
 - 2.1 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเก่ง ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนไม่แตกต่างจากก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.3 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน..... ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา2554..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

5084235427: MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: ENGLISH READING TEACHING MODEL / LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH / READING COMPREHENSION / PRIOR KNOWLEDGE / CO-OPERATIVE LEARNING

RACHADA TUBTES: RESEARCH AND DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING TEACHING MODEL BASED ON LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH TO DEVELOP THIRD GRADE STUDENTS' READING COMPREHENSION ABILITY. ADVISOR: ASSOC. PROF. SAMLEE THONGTHIEW. Ph.D., CO-ADVISOR: RUEDEERATH CHUSANACHOTI. Ph.D., 235 pp.

The purposes of this research were 1) to develop an English reading teaching model based on language experience approach to enhance third grade students' reading comprehension ability and 2) to evaluate the efficiency of the developed teaching model through implementation with the subjects who were 30 third grade students from Kasetsart University Laboratory School. The duration of experiment was 15 weeks. The procedure employed in this research comprised 5 phases: 1) to research the students' experiences; 2) to develop the teaching model; 3) to develop teaching materials and instruments; 4) to implement of the developed teaching model; and 5) to evaluate and conclude the result of implementation. The research instruments were 4 parallel sets of reading comprehension test, behavioral observation form, group interview form, and learning diary. The data were analyzed using mean and One-way analysis of variance with repeated measures.

The research findings were as follows:

1. The teaching model based on language experience approach consisted of 4 components: 1) principle, 2) aim, 3) instructional process, and 4) evaluation. The instructional process included 8 steps: motivating, collecting and recording words, pre-reading preparation, linking spoken and written language, practicing, expanding vocabulary, applying and transferring knowledge, and post-reading evaluating.

2. The results after implementing the teaching model were:

2.1 The average scores of the English reading ability after learning through the developed teaching model of third grade students were higher than the average scores taken before learning through the developed teaching model at the .05 level of significance.

2.2 The average scores of the English reading ability after learning through the developed teaching model of the group with high reading ability was not significantly different at the .05 level.

2.3 The average scores of the English reading ability after learning through the developed teaching model of the group with high reading ability and the group with low reading ability were higher than before learning through the developed teaching model at .05 level of significance.

Department : Curriculum and Instruction

Student's Signature

Field of Study : Curriculum and Instruction

Advisor's Signature

Academic Year : 2011

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของบุคคลหลายๆ ท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ดังนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองฉิว อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชูษณะโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำแนวทางอันเป็นประโยชน์ รวมถึงข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าในการทำวิจัยในครั้งนี้ และ ดูแลจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคนอง อาจารย์ พันตรี ดร.ราชน มีศรี และ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย คณะกรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความรู้ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนที่ได้ให้ความรู้ และประสบการณ์ที่มีค่าแก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษา รวมถึงคณาจารย์ของผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึง ปัจจุบันที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน และให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการสอน และการพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งผู้วิจัย ขอขอบคุณนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือ ส่งผลให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล ได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ประจำโครงการการศึกษาพิเศษ 1 โรงเรียน สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาทุกท่าน เพื่อร่วมเรียนสาขา หลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจผู้วิจัยด้วยความปรารถนาดีตลอดมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณครอบครัวทั้บเทศที่ช่วยดูแลให้การสนับสนุนและเป็น กำลังใจอันสำคัญอย่างดีของผู้วิจัยมาโดยตลอด เพื่อให้ผู้วิจัยได้ศึกษาอย่างเต็มที่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
คำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ.....	11
1.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา.....	11
1.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.....	13
1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	16
2. การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ.....	22
2.1 ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	22
2.2 ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ.....	24
2.2.1 กระบวนการอ่านระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom-up model).....	25
2.2.2 กระบวนการอ่านระดับสูงไปสู่ระดับล่าง (Top-down model).....	25
2.2.3 กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive model).....	26

บทที่	หน้า
2.3 การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษา ต่างประเทศ.....	28
3. การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	32
3.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	32
3.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	34
3.3 กระบวนการในการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	36
3.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	38
3.5 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	44
4. แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา.....	44
4.1 แนวคิดพื้นฐานแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา.....	45
4.2 หลักการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา.....	48
4.3 ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา.....	49
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	51
5.1 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	51
6. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน	56
6.1 ความหมายของรูปแบบการสอน.....	56
6.2 หลักการพัฒนารูปแบบการสอน.....	58
6.3 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	58
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับประสบการณ์เดิม ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และความสนใจของนักเรียน.....	68
การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	68
การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นและ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น.....	81
การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น.....	83
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85

บทที่	หน้า
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิง ประสบการณ์ทางภาษา.....	85
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ อิงประสบการณ์ทางภาษา.....	98
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	121
ผลการวิจัย.....	128
อภิปรายผล.....	132
ข้อเสนอแนะ.....	145
รายการอ้างอิง.....	147
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	159
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	161
ภาคผนวก ค รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน.....	176
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	235

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปหลักการที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตาม แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา.....	70
2	กำหนดหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	74
3	รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้และชุดการอ่าน.....	97
4	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบ 4 ครั้ง.....	98
5	ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3.....	99
6	ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	99
7	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนกลุ่มเก่ง จากการทดสอบ 4 ครั้ง.....	100
8	ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มเก่ง.....	100
9	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนกลุ่มปานกลาง จากการทดสอบ 4 ครั้ง.....	101
10	ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มปาน กลาง.....	101
11	ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนกลุ่มปานกลาง.....	102
12	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนกลุ่มอ่อน จากการทดสอบ 4 ครั้ง.....	102
13	ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มอ่อน.....	103
14	ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนกลุ่มอ่อน.....	103
15	ค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม เก่ง.....	109

16	ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม ปานกลาง.....	111
17	ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม อ่อน.....	114
18	เปรียบเทียบค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน.....	116
19	ตารางแสดงคลังคำศัพท์.....	144

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	รูปแบบการอ่านที่เน้นกระบวนการการในระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง.....	25
2	รูปแบบการอ่านที่เน้นกระบวนการการในระดับสูงไปสู่ระดับล่าง.....	26
3	รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์.....	26
4	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	33
5	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	61
6	ขั้นตอนในการทำวิจัย.....	64
7	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น.....	77
8	การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น.....	83
9	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทาง ภาษา.....	87
10	แสดงความสัมพันธ์ของหลักการและกระบวนการเรียนการสอน.....	94

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมยุคใหม่ ซึ่งถือเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและยุคของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเป็นผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะความสามารถทางการอ่านจะช่วยเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ ทั้งในรูปแบบของตำราเรียน หนังสือวารสารและจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545) ที่ได้ระบุไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคม นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญทางด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะเจ้าของภาษา (Native speakers) ที่ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น อันได้แก่ อังกฤษ อเมริกัน แคนาดา ออสเตรเลีย เป็นต้น แต่ชนชาติอื่นๆ ที่มีการติดต่อกันระหว่างชนชาติ เช่น คนไทยติดต่อกับคนจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย ฯลฯ ต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ หรือใช้เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จนกลายเป็นภาษาสากลนานาชาติ (English as an international language) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ เป็นภาษาสำคัญในด้านการศึกษา จัดเป็นสิ่งสำคัญนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชา อิงสกุล (2545) ที่กล่าวสนับสนุนว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งคนได้ในปัจจุบันนิยมเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากความสำคัญดังกล่าวส่งผลให้ทางภาครัฐได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์

การเรียนภาษาอังกฤษนั้น ประกอบไปด้วย ทักษะหลัก 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน จากทักษะหลักทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว หรืออาจถือว่าเป็น

ทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด (Finocchiaro and Brumfit, 1983) ความสำเร็จในชีวิตการเรียนการศึกษาและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้นอยู่กับ การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง อาชีพทุกอาชีพไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่านได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษาจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อการอ่าน ทั้งนี้เพื่อผลสัมฤทธิ์ในชีวิต การเรียนการศึกษาของเขาเหล่านั้น การอ่านที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต ในยุคข้อมูลข่าวสารของโลกปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะทางการอ่าน บางคนถึงกับปักใจเชื่อเอาเลยว่า คนที่มีขีดความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ส่วนคนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นที่จะพบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่น ๆ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิดเห็นเท่าทันความเป็นไปในสังคม และความสามารถเลือกรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากที่สุดในยุคปัจจุบันที่ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารที่ผ่านสื่อต่างๆ มากมายและหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นทักษะเป้าหมายที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอันนำไปสู่ความรู้ที่ทั้งปวง

แม้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญและได้ถูกกำหนดให้เป็นเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนการสอน แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอยู่ในระดับต่ำและนักเรียนยังมีปัญหาในการอ่าน (วิสารท์ จิตวิวัฒน์, 2543) อีกทั้งการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศไทย ปีการศึกษา 2545 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2545) โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากนักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่รู้คำศัพท์ และขาดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทำให้ไม่สามารถจับประเด็นและไม่เห็นภาพรวม จึงรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ยาก

สำหรับปัญหาด้านเนื้อหาการอ่านนั้น วรธนา ภูพิชญ์พงษ์ (2545) กล่าวว่าปัญหาการอ่านของเด็กไทยในการเรียนภาษาอังกฤษมาจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในบทอ่านที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทอ่านยากหรือง่ายเกินไป หรือเป็นเรื่องผู้เรียนไม่ให้ความสนใจ และไม่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเนื้อหาในบทเรียนภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำการศึกษาของ วนิดา ดวงฤทธิ์ (2543) ที่พบว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจของผู้เรียน มีผลต่อการพัฒนาทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ได้เรียนการอ่านจากบทอ่านที่สอดคล้องกับความสนใจของตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้วนิดา ดวงฤทธิ์ ยังพบปัญหาอื่นในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เช่น สภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดความ

ต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและแต่ละเล่ม รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านไม่หลากหลายเท่าที่ควร

ส่วนอารีย์ สังฆานาคิน (2542) พบว่า เนื้อหา เรื่องราวและรูปภาพที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่มีบริบทต่างประเทศ และเป็นเนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้ในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาหรือของผู้เขียน ประเด็นนี้เป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทย เนื่องจากการที่นักเรียนไทยต้องอ่านเรื่องราว และเรียนจากสื่อรูปภาพที่เป็นเรื่องที่ไกลตัวที่นักเรียนไม่คุ้นเคยทำให้การอ่านเป็นไปโดยยาก ทั้งนี้หากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ (Background knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ไม่ว่าจะในด้านลักษณะลีลาการเขียน รูปแบบของงานเขียนหรือเนื้อหาในสาขาต่างๆ รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ละเอียดลึกซึ้ง จะสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านได้ง่ายขึ้น แต่ปัญหาที่พบในปัจจุบันในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือนักเรียนไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องอ่าน ครูผู้สอนมุ่งเน้นแต่การปูพื้นฐานด้านภาษาเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงการสร้างความคุ้นเคยในเนื้อหาที่จะอ่านแก่นักเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลายท่านพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูไม่มีการเชื่อมโยงหรือปูพื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียนให้แก่แก่นักเรียนก่อนเริ่มเรียนทำให้การอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งจากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก และนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า เป็นวิชาที่ยากและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้ ทำให้ประสบกับปัญหาในการเรียนการสอนตลอดมา อีกทั้งนักเรียนในแต่ละห้องมีความรู้ ความพร้อม รวมทั้งประสบการณ์ที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนอ่านส่วนใหญ่เป็นการสอนแบบกลุ่มใหญ่ ที่ไม่มีการแบ่งระดับความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียนที่ต่างกัน จึงไม่อาจทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ข้อสังเกตนี้สอดคล้องกับ สมชาย สุริยะไกร (2550) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ที่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลต่อการที่ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ได้ จากความสำคัญข้างต้นอาจสรุปได้ว่าปัญหาใหญ่ของการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษคือผู้เรียนต้องเรียนอ่านเรื่องราวที่ตนไม่คุ้นเคย หรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ครูผู้สอนอ่านไม่มีการปูพื้นฐานประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน และไม่มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประสบการณ์ ระดับความรู้ ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่ต่างกัน

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ด้านการอ่านที่แตกต่างกันจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่ต้องเลือกวิธีสอน เทคนิคการสอน สื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดิวอี้ (Dewey, 1963) ที่ได้ระบุเกี่ยวกับความสำคัญของประสบการณ์กับการศึกษาว่าการที่เด็กจะเรียนมากน้อยเพียงใดก็แล้วแต่ขึ้นอยู่กับสิ่งนั้นจะมีความสำคัญต่อเด็กเพียงใดหรือเกี่ยวข้อง

มีความหมายกับสิ่งที่เด็กทราบอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพียเจต์ (Piaget, 1979) ได้สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวโดยกล่าวว่า ประสบการณ์มีความสำคัญต่อการเรียน โดยประสบการณ์เดิมของเด็กจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ซึ่งจะเห็นว่าความรู้พื้นฐานดังกล่าวมีผลต่อการเรียนของเด็ก กล่าวคือ สตัฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) ให้ความสำคัญสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด ประสบการณ์ สรุปได้ว่า เด็กจะพัฒนาความสามารถและความสนใจต่อการอ่านได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้มีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งแสดงว่าอำนาจในการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาประกอบกับประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมที่เด็กได้เห็นตัวอักษรจากสื่อต่างรอบตัว ทำให้เด็กมีพัฒนาการต่อการอ่าน ซึ่งเป็นที่มาของแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach) ซึ่งจะเห็นว่าการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาตั้งอยู่บนรากฐานของการปฏิบัติหรือกิจกรรม ลักษณะการจัดการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา และเกิดการเรียนรู้ในขณะที่น่าความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับมาใช้และลงมือปฏิบัติจริง มีหลักการที่เน้นให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ประสบการณ์ทางภาษาใหม่ ด้วยเหตุนี้การใช้ประสบการณ์ทางภาษาเป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้มีพัฒนาการในการเรียนภาษาได้รวดเร็วแล้ว อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักแบ่งปันประสบการณ์ทางภาษาซึ่งกันและกัน

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach) เป็นแนวการสอนที่มีมานานและมีประสิทธิภาพ โดยแนวการสอนนี้มีความเหมาะสมในการสอนอ่านภาษาสำหรับนักเรียนในระดับเริ่มต้นการอ่าน (Cooke, 1990; Hall, 1981; Heller, 1981; Hildreth, 1965; Moustafa, 1987) เนื่องจากการสอนการอ่านที่ใช้ประสบการณ์ทางภาษาและความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้นคำศัพท์ต่างๆ จึงควรเป็นการนำประสบการณ์ของผู้เรียนมาสร้างบทเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนแบบธรรมชาติที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาสนใจ และสัมพันธ์กับตัวนักเรียนเอง คอลลิเออร์ และ โทมัส (Collier and Thomas, 1996) เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนที่ต้องนำประสบการณ์เดิมมาเสริมให้เรียนรู้ความรู้ใหม่นั้นเหมาะสมกับเด็กในช่วงอายุ 5 ถึง 9 ปี

ความสำคัญตามที่กล่าวมาข้างต้นรวมทั้งการศึกษาทฤษฎีสะท้อนได้ว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าสนใจที่จะทำการศึกษามโนทัศน์เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา รวมทั้งทำการศึกษาแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ประกอบกับประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาเสริมในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับช่วงอายุที่มีความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ การสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นวิธีสอนที่ใช้ในระดับประถมศึกษา และเป็นการสอนที่เชื่อมโยงภาษาพูด ภาษาเขียน สู่ทักษะการอ่าน

จากการศึกษาการสอนอ่านให้กับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ รวมทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน จะพบว่าเมื่อนำมาใช้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

หรือนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะต้องให้นักเรียนใช้คำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคย คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และมีประสบการณ์ตรงกับคำศัพท์เหล่านี้และเรียบเรียงเป็นภาษาเขียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนจริง ภาษาอังกฤษที่มีบทอ่านสร้างมาจากคำที่นักเรียนคุ้นเคยจริงแล้ว ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามยังเป็นการรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษในกลุ่มความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาเหล่านี้อีกด้วย

อนึ่ง ตามหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาแล้ว การสอนอ่านจากบทพูดของนักเรียนนี้กำหนดให้สอนเป็นกลุ่มเล็ก 4 – 6 คน โดยได้ใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ เพื่อให้ได้อ่านบทอ่านที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีลักษณะการเรียนแบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน น่าจะสามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจกับบทอ่าน และพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น ดังนั้นจึงได้บูรณาการแนวคิดการเรียนแบบร่วมมือเข้าไปในการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการทำวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และยังเป็นจุดเริ่มต้นในการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และสิ่งที่ศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมทางการจัดการเรียนรู้ต่อไป

คำถามวิจัย

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบของรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และจำแนกตามระดับความสามารถ (กลุ่มเก่ง, กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน)

2.2 ศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

จากแนวคิดและงานวิจัยที่พัฒนาการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของนักเรียนว่ามีความสำคัญและมีผลช่วยให้การเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น (Stauffer, 1980) ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. หลังจากนักเรียนเรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่าก่อนเข้ารับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

2. นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นทุกระดับกลุ่มความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ (กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach)

หมายถึง แนวการสอนที่นำประสบการณ์ทางภาษาที่นักเรียนมีอยู่เดิมหรือคุ้นเคยมาเป็นพื้นฐานในการสอนความรู้ทางภาษาใหม่ ซึ่งถ่ายทอดประสบการณ์ของนักเรียนผ่านการพูดแล้วนำมาสร้างเป็นบทเรียน ทั้งนี้ประสบการณ์ทางภาษาประกอบด้วย 1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รู้เสียง รู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และ 2. ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Background knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ ความคุ้นเคย ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในบทอ่าน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง แบบแผนของการจัดการสอนอ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ถูกพัฒนาขึ้น โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมาใช้ประกอบการเรียนการอ่าน รวมทั้งแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนกับเพื่อนนักเรียน เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์ให้กันและกัน ทั้งนี้รูปแบบการสอนนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษานี้มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

1. หลักการ: รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำความรู้และประสบการณ์เดิมถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการสร้างและออกแบบบทอ่าน รวมทั้งบูรณาการแนวทางการเรียนแบบร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทอ่านภาษาอังกฤษ

2. จุดมุ่งหมาย: เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. กระบวนการเรียนการสอน: แบ่งออกเป็น 8 ชั้น ดังนี้

3.1 ชั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ได้แก่ การจัดสรรสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เช่น การศึกษาสถานนอกสถานที่ การดูวิดีโอที่เกี่ยวกับสัตว์ เป็นต้น

3.2 ชั้นรวมรวมและบันทึกคำศัพท์ ได้แก่ นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ครูบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกคำที่นักเรียนได้พูดออกมาบนกระดาน และเป็นการบันทึกสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียนไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำ

3.3 ชั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ได้แก่ การเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ การเตรียมความพร้อมก่อนการอ่านเป็นการทำได้หลายวิธีได้แก่ การอภิปรายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของตนกับเพื่อนนักเรียนตามคำศัพท์บนกระดาน

3.4 ชั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ได้แก่ ครูเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นรูปคำ การสะกดคำจากคำศัพท์ที่ได้จากภาษาพูด

3.5 ชั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ครูให้นักเรียนอ่านคำและประโยคตามที่นักเรียนพูดออกมา และครูได้เขียนบทอ่านที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่นักเรียนพูดไว้บนกระดาน ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่านร่วมกัน

3.6 ชั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่ การฝึกอ่านเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้บทอ่านซึ่งกันและกัน เป็นการขยายประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ

3.7 ชั้นประยุกต์และสร้างใช้ความรู้ ได้แก่ การประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปสู่ทักษะอื่น ได้แก่ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านให้สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในชีวิตประจำวัน

3.8 ชั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ได้แก่ การประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ การทำแบบทดสอบ การวิพากษ์ภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน บันทึกการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์

4. การวัดและประเมินผล: การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การวิเคราะห์ผลจากแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลที่เป็นภาษาเขียนได้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่

1.1 การเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

1.2 การเข้าใจระดับตีความ (Interpretative comprehension) คือ การเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่าน สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลและสามารถตีความข้อความต่างๆ ไปได้

1.3 การเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied comprehension) คือ การประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

2. ด้านพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยได้รับความรู้ และความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเนื้อเรื่องที่อ่านรวมทั้งสามารถขยายคลังศัพท์ภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในการวิจัยนี้จะวัดโดยแบบทดสอบอ่านเพื่อความเข้าใจที่พัฒนามาจากแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนว ITI (Informal Textbook Inventory) ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบที่วัดพัฒนาการทั้ง 2 ด้านข้างต้น แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน แบบสัมภาษณ์นักเรียน และบันทึกการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ได้ทราบประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ได้ทราบความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละระดับกลุ่มความสามารถ
4. เพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา และแนวทางการพัฒนารูปแบบการสอน จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการสอนอ่าน เพื่อให้ได้องค์ประกอบเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยในเรื่องต่างๆดังนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

1.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา

1.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ

เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

2.1 ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.1 กระบวนการอ่านระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom-up

model)

2.2.2 กระบวนการอ่านระดับสูงไปสู่ระดับล่าง (Top-down model)

2.2.3 กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive model)

2.3 การจัดการเรียนสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/

ภาษาต่างประเทศ

3. การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.1 ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.3 กระบวนการในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.5 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4. แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach)

4.1 แนวคิดพื้นฐานแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

4.2 หลักการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

4.3 ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

5. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

5.1 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

6. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

1.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนภาษาให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของภาษา ตามความเชื่อทางด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา (Canale and Swain, 1980; Savignon, 1982) เป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1.1.1 แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้างที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

1.1.1.1 ภาษา คือ ภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูดเด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนโดยการเลียนแบบจากผู้ใหญ่ ในการสอนจึงควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.1.1.2 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อยๆ จนจำได้และสามารถนำมาใช้พูดโต้ตอบได้

1.1.1.3 ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากโดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

1.1.2 แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ กลุ่มไวยากรณ์บริวารที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่อนเนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

1.1.2.1 ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่างๆ จากกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้รู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

1.1.2.2 ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน กล่าวคือประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ด้วยกฎการปริวรรต ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

1.1.2.3 มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

1.1.2.4 การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมที่สะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้ที่แสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นซักถามจนเกิดความเข้าใจสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วจะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนรู้ต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเอง

1.1.3 แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

1.1.3.1 ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคลก่อนจะใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการ เช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือความรู้เกี่ยวกับภาษา และความสามารถที่จะนำความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

1.1.3.2 การแสดงพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic performance) เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาของบุคคลที่มีอยู่มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้จะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาของบุคคลในการสอนตามแนวคิดที่เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่วสามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

1.1.4. แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมนุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ความรู้สึก คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจเกิดความรู้สึกสบายใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนจัดสภาพห้องเรียน กิจกรรม และสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

1.1.4.1 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตัวเองลง

1.1.4.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากความล้มเหลว การถูกกลั่นแกล้ง คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

1.1.4.3 เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

1.1.4.4 ในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมาะกับระดับความรู้ด้านภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่สนุกสนาน และผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียน

แนวคิดทั้ง 4 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นให้ความสำคัญกับปัจจัยที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวผู้เรียนที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งจะต้องจัดเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่าง ด้านโครงสร้างทางภาษาที่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้แสดงพฤติกรรมทางภาษา และเชื่อมโยงไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ รวมทั้งการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

1.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

แนวคิด 4 แนวคิดข้างต้นเป็นหลักการพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ที่นักการศึกษาแต่ละท่านได้นำแนวคิดดังกล่าวข้างต้นมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นหลักการสอน ดังเช่น

บรัมฟิท (Brumfit, 1994) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนวัยเยาว์พึงเริ่มการเรียนในโรงเรียน ครูจึงมีโอกาสนในการหล่อหลอมความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในโรงเรียน

2. ผู้เรียนในวัยเยาว์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีความแตกต่างทางด้านศักยภาพมากกว่ากลุ่มผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือกลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากผู้เรียนวัยเยาว์มีความใกล้ชิดกับบ้านมาก และยังไม่พร้อมต่อการปฏิบัติตามรูปแบบที่โรงเรียนกำหนด จึงต้องใช้วิธีการค่อยๆ เป็นค่อยไป อย่าเร่งรัด

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2542) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนดังนี้

1. สอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนพบในชีวิตประจำวัน
2. เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่ายๆ สำหรับผู้เรียน แต่ครั้งที่ฝึกครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด
3. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้น ทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนในสถานการณ์จริง เน้นการสอนให้ทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปอย่างต่อเนื่อง
4. สอนให้ผู้เรียนคิดเป็นและมีความคิดสร้างสรรค์ เช่น ฝึกให้เด็กเดาความหมายของคำจากประโยคและคำรอบข้าง การฝึกให้ผู้เรียนหากฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเอง
5. หาโอกาสให้ผู้เรียนฝึกภาษาโดยการใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน เช่น ฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม อ่านปริศนาแล้วทายคำตอบ เป็นต้น
6. ในการสอนครูจะต้องสอนให้เนื้อหาเก่าหรือเนื้อหาทบทวนกับเนื้อหาใหม่มีความสัมพันธ์กันทั้งภายในชั่วโมงเรียนเดียวกัน หรือระหว่างชั่วโมงต่อชั่วโมง หรือระหว่างบทเรียนต่อบทเรียน
7. สอนเนื้อหาโดยการใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์โดยในแต่ละชั่วโมงเรียน ครูควรจัดกิจกรรมเป็นช่วงสั้นๆ หลายๆ แบบให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาด้วยทักษะต่างๆ หากเป็นไปได้ควรจะให้ฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะที่ให้ทักษะต่างๆ สัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ประพนอม สุรัสวดี (2544) ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อที่จะเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ครูจึงต้องใช้สื่อการสอนและกิจกรรมมากกว่าการพูด เน้นการฝึกทักษะฟังและพูดเป็นรายบุคคล
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยส่งเสริมการใช้พจนานุกรม

3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้กิจกรรมประกอบบทเรียนแทรกอยู่ด้วย

4. ให้ผู้เรียนฝึกเป็นผู้ช่างสังเกต โดยสังเกตและรวบรวมภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากสื่อมวลชน ตามถนนเส้นทางที่ผู้เรียนมาโรงเรียน แล้วนำมาอภิปรายเล่าในห้องเรียน

5. จัดกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา เกิดเป็นความร่วมมือช่วยเหลือกัน

6. ให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินความก้าวหน้าทางภาษาของตนเองเป็นระยะ และจัดบทเรียนแบบโปรแกรมให้ผู้เรียนทำ และตรวจสอบคำตอบจากบทเรียนด้วยตนเอง เพื่อแก้ไขปรับปรุงทักษะที่ยังไม่ถูกต้อง

ทั้งนี้ยังแสดงทัศนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจะได้ผลตรงตามจุดประสงค์เมื่อครูผู้สอนตรวจสอบวิธีการ ดังนี้

1. วิธีการและระยะเวลาที่ครูใช้สอนตรงตามความสนใจของเด็กแต่ละวัยที่ครูต้องรับผิดชอบ

2. วิธีการของครูเป็นไปในทางบวก หรือมีลักษณะของความกระตือรือร้นที่จะสอนอย่างยิ่ง

3. วิธีการของครูทำให้เด็กเกิดการค้นพบมากกว่าการได้รับเพียงการบอกให้ฟังแล้วพูดตาม

4. วิธีการของครูทำให้เด็กกล้าที่จะสื่อสารอย่างมั่นใจ โดยไม่มัวพะวงถึงความผิดพลาด

5. วิธีการของครูทำให้ครูอยู่ในบทบาทเสมือนผู้จัดการหรือผู้อำนวยการที่จะให้เด็กได้พูดและใช้ภาษาอย่างแท้จริง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/ภาษาต่างประเทศได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวางทั้งในแง่แนวคิดและหลักการสอน ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะหาวิธีการที่จะให้นักเรียนได้เรียนภาษาได้ดีขึ้น โดยต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี หรือแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอย่างชัดเจน เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำหลักเกณฑ์นั้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากในปัจจุบัน ดังนั้นภาครัฐจึงได้บรรจุภาษาอังกฤษในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่มุ่งหวังให้นักเรียนไทยนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็น การศึกษาต่อ การแสวงหาความรู้ และนำไปประกอบอาชีพ โดยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญกับภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากล และจะเห็นว่าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับชั้นที่นักเรียนเริ่ม

เรียนภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น จีน ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม โดยภาษาอังกฤษนั้นมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับช่วงอายุที่มีความพร้อมในการเรียน และเป็นระดับเริ่มต้นในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น การถามตอบจากเรื่องที่อ่าน การบอกความแตกต่างของเสียง คำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศ เป็นต้น โดยระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางให้ผู้เรียนได้บรรลุผลสำเร็จเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าว และคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะตามที่หลักสูตรได้ระบุไว้ โดยประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
- มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

- มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นข้อมูลที่ต้องนำมาศึกษาวิเคราะห์ในการพัฒนารูปแบบการสอนให้สอดคล้องและจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง เรื่องสั้นๆ นิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ สนทนาด้วยภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการและความรู้สึกของตนเองบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัว นำเสนอความคิดรวบยอดและความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตร

ประจำวัน เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้อง และเข้าใจรูปแบบถ้อยคำ สำนวนง่ายๆ ที่ใช้ในการสื่อสารของเจ้าของภาษา รวมทั้งขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมและแสวงหาความรู้จากภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาปีที่ 3

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.1	1. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังและอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้พจนานุกรม ● หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ และกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำอ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ห้องเรียน เช่น Give me a/an. Draw and color the picture. Put a/an in/on/under. Don't eat in class.
	3. เลือก/ ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> ● คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ ● กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ
	4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคคำถามและคำตอบ <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question
		<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ และกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
		<ul style="list-style-type: none"> ● คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ ● กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ
		<ul style="list-style-type: none"> ● คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ห้องเรียน เช่น Give me a/an. Draw and color the picture. Put a/an in/on/under. Don't eat in class.
		<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคคำถามและคำตอบ <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question
		<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ และกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
		<ul style="list-style-type: none"> ● คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ ● กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ
		<ul style="list-style-type: none"> ● คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ห้องเรียน เช่น Give me a/an. Draw and color the picture. Put a/an in/on/under. Don't eat in class.
		<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคคำถามและคำตอบ <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ต 1.2	<ol style="list-style-type: none"> พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียง หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน คำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น please May I go out? คำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน เช่น What's your name? How are you? etc. คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ เช่น Yeah!/Great!/Cool!/ etc.
มาตรฐาน ต 1.3	<ol style="list-style-type: none"> พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง
สาระที่ 2 ภาษา		
และวัฒนธรรม		
มาตรฐาน ต 2.1	<ol style="list-style-type: none"> พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา 	<ul style="list-style-type: none"> มารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส
มาตรฐาน ต 2.2	1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค ง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น		
มาตรฐาน ต 3.1	1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	<ul style="list-style-type: none"> คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
สาระที่ 4 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก		
มาตรฐาน ต 4.1	1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	<ul style="list-style-type: none"> การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
มาตรฐาน ต 4.2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> การใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้นและการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ

คุณภาพของผู้เรียนด้านการอ่าน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค ง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

- พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังและอ่าน
- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- ใช้ประโยคคำเดียว (One word sentence) ประโยคเดียว (Simple sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษากับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เป็นข้อมูลในการกำหนดหลักการของรูปแบบการสอนอ่าน และจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบ เพื่อให้รูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

2. การสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็น และเป็นทักษะที่จะติดตัวนักเรียน นิสิต และนักศึกษาไปตลอด โดยทักษะการอ่านจะนำไปใช้ในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป แม้ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญ แต่กับพบปัญหาด้านการอ่านมากมายสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอปัญหาด้านการอ่าน ดังนี้

2.1 ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ

แม้ว่านักการศึกษาหลายท่านจะได้กล่าวถึงการอ่านโดยทั่วไป ว่ามีลักษณะที่เหมือนกันในทุกภาษา แต่ในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ผู้อ่านอาจพบปัญหาในการอ่านมากกว่าการอ่านภาษาที่หนึ่ง หรือการอ่านภาษาแม่ของตน ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ดังมีผู้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

โยริโอ (Yorio, 1971) มีความเห็นว่าปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมีสาเหตุมาจาก

1. ผู้เรียนภาษาที่สองมีความรู้ในภาษาที่สองน้อยกว่าเจ้าของภาษา เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และการตีความ จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ในระดับเดียวกับที่เจ้าของภาษาอ่าน
2. ผู้อ่านไม่สามารถทำนายหรือเลือกใช้ตัวชี้แนะ (Cues) ที่จะมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้ อันเป็นผลมาจากการที่ผู้อ่านมีข้อจำกัดของความรู้ในตัวภาษานั้น และพัฒนาการทางด้านภาษายังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้กลไกในกระบวนการอ่านทำงานอย่างไม่อัตโนมัติ ดังเช่น การอ่านภาษาแม่ของตน
3. ผู้อ่านเลือกตัวชี้แนะผิด หรือไม่แน่ใจในการเลือกตัวชี้แนะ จึงไม่สามารถเชื่อมโยงตัวชี้แนะต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้
4. ผู้อ่านไม่สามารถจดจำตัวชี้แนะที่อ่านผ่านมาแล้วได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่าน และไม่ได้รับการฝึกมาก่อน
5. ผู้อ่านแปลความจากบทอ่านค่อนข้างช้า เนื่องจากผู้อ่านพยายามที่จะโยงเรื่องที่อ่านกับภาษาแม่ ไม่ว่าจะป็นด้านโครงสร้างไวยากรณ์ หรือแม้กระทั่งคำศัพท์ จึงทำให้ผู้อ่านตีความหมายของข้อมูลได้ช้า

บอยล์ และแพจอย (Boyle and Peregoy, 1990) มีความคิดเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองนั้น นอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พื้นความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างต่างๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สองให้มากขึ้น

ความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านข้างต้น สอดคล้องกับที่ แบนเน็ต (Barnett, 1989) ได้สรุปปัญหาของการอ่านภาษาที่สองไว้ดังต่อไปนี้

1. ในการอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านยังไม่พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้องเหมือนดังการอ่านภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาแม่ของตน
2. การอ่านภาษาที่หนึ่งจะเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง ทั้งในด้านคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ประสบการณ์ และการใช้กลวิธีต่างๆ ซึ่งต่างจากการอ่านภาษาที่สองที่จะเริ่มในวัยที่สูงกว่า และการพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ ดังกล่าวมีน้อย ผู้อ่านจึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมาก
3. ความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละภาษา และความไม่คุ้นเคยกับบทอ่านก็เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในการอ่านภาษาที่สอง

สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีนักการศึกษาหลายท่านทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการอ่านของนักเรียนไทย ดังที่ ดวงพร หนูพงษ์ (2545) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาทางด้านตัวนักเรียน ได้แก่ นักเรียนมีความรู้ทางภาษาไม่น้อย มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ไม่กล้าแสดงออก และขาดความอดทนในการฝึกใช้ภาษา

2. ปัญหาทางด้านหลักสูตรและแบบเรียน ได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญชี้แนะด้านหลักสูตร แนวทางในการจัดกิจกรรมบางเรื่องปฏิบัติไม่ได้ ขาดการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร เนื้อหาไม่เหมาะกับนักเรียนในห้องเรียน

ข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศนั้นตัวแปรที่สำคัญที่สุดคือ ความรู้ ความสามารถในตัวภาษา รองลงมาคือความสามารถในการอ่านภาษา นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความล้มเหลวทางการอ่านภาษาที่สอง เช่น ความรู้ ประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่าน การแทรกแซงของภาษาแม่ เจตคติที่ดีต่อภาษา วัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้น

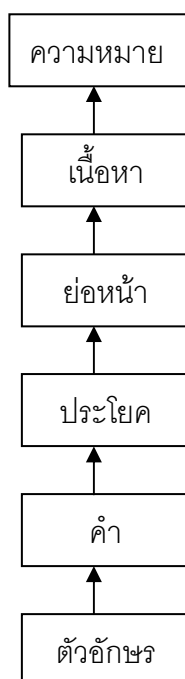
ข้อมูลด้านปัญหาการอ่านของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่รวมทั้งนักเรียนไทย จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนอ่านที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน รวมทั้งมุ่งหวังให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2.2 ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

แนวความคิดที่ว่าผลการเรียนของนักเรียนเป็นการสะท้อนการสอนของครู แต่ถ้าครูเองยังไม่เข้าใจว่าการอ่านคืออะไร กระบวนการสอนของครูก็ย่อมจะสับสน ไม่สามารถดำเนินการสอนให้มุ่งไปสู่เป้าหมายในการฝึกอ่านที่มีประสิทธิภาพให้แก่ นักเรียนได้ ถึงแม้ว่า การให้คำนิยามของการอ่านขึ้นอยู่กับมุมมองที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามการศึกษาและงานวิจัยที่มีเพิ่มขึ้น แต่การทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการสอนต่อไป (Leu and Kinzer, 1999) ก่อนที่ครูจะทำความเข้าใจกับการอ่าน ครูควรเข้าใจรูปแบบของการอ่านที่มีอยู่สามแบบหลักด้วยกัน โดยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมีด้วยกันหลายวิธี ในการวิจัยในครั้งนี้ขอเสนอทฤษฎีการสอนที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้นำไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการสอนอ่าน ดังนี้

2.2.1 กระบวนการอ่านระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom-up model)

แนวทฤษฎีนี้เชื่อว่าการอ่านเริ่มต้นจากการออกเสียงคำแล้วได้ความหมาย นักทฤษฎีที่มีความเชื่อแนวนี้ให้ความเห็นว่า การอ่านเริ่มต้นจากการรู้จักตัวอักษรก่อน จากนั้นจึงเชื่อมโยงอักษรและเสียง แล้วผู้อ่านจึงรวมเสียงเข้าด้วยกันเป็นคำเป็นประโยคแล้วได้ความหมายออกมา อาจกล่าวได้ว่าแนวทฤษฎีนี้ใช้สิ่งพิมพ์เป็นพื้นฐาน (Text-based or Text oriented) ในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น

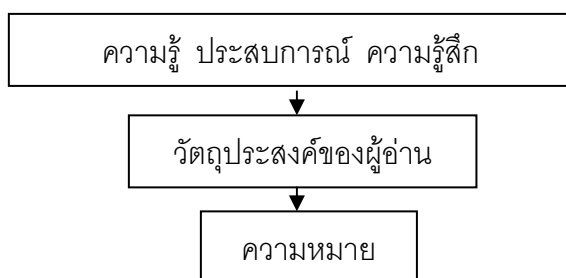

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการอ่านจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Reutzel and Cooter, 1992)

จากภาพประกอบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กระบวนการอ่านรูปแบบนี้เน้นที่การเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจตัวอักษรแต่ละตัวไปตามลำดับ จนถึงการทำความเข้าใจความหมายโดยรวม

2.2.2 กระบวนการอ่านระดับสูงสู่ระดับล่าง (Top-down model) แนว

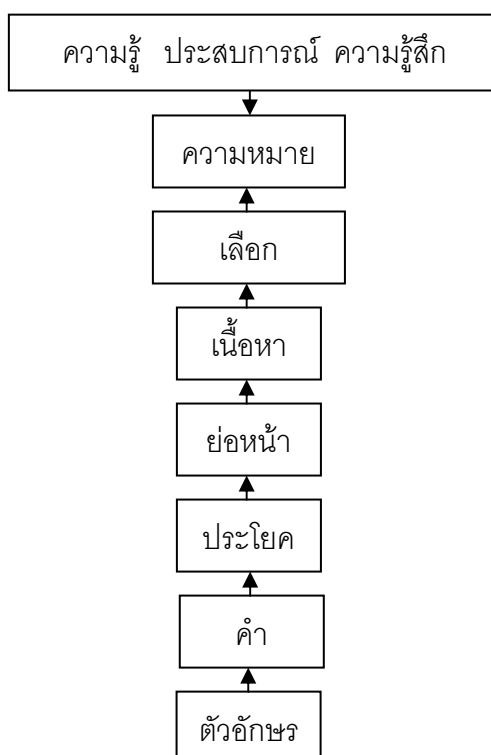
ทฤษฎีนี้ใช้ผู้อ่านเป็นพื้นฐาน (Reader oriented) ในการสร้างความเข้าใจ นักทฤษฎีที่มีความเชื่อแนวนี้เชื่อว่าการอ่านเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ในความคิดของผู้อ่าน กระบวนการนี้ผู้อ่านจะคาดเดาสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้าโดยอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่ ผู้อ่านจะเลือกสรรข้อมูลจากบทอ่านเพื่อยืนยันการคาดเดาของตน ผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่าน

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการอ่านจากระดับสูงไปสู่ระดับพื้นฐาน (Reutzel and Cooter, 1992)

จากภาพประกอบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กระบวนการอ่านรูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ลึกของตนเป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์ แล้วค้นหาความหมายหรือข้อมูลเท่าที่ตนต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องอ่านออกเสียง และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ

2.2.3 กระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive model) แนวทฤษฎีนี้ยอมรับว่าทั้งแนวทฤษฎีจากล่างสู่บนและจากบนสู่ล่างถูกต้องทั้งคู่ กล่าวคือ ผู้อ่านใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงความสัมพันธ์ระหว่างลำดับตัวอักษร และโครงสร้างของประโยคช่วยให้ได้ความหมายจากคำที่เรียงรายอยู่แต่ในขณะเดียวกันก็ใช้ข้อมูลที่อยู่ในความจำระยะยาว (Long term memory) และทักษะทางปัญญา เช่น การอนุมานและการทายลวงหน้า ตรวจสอบโครงสร้างประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง และความสัมพันธ์ระหว่างลำดับตัวอักษร

แผนภาพที่ 3 รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Reutzel and Cooter, 1992)

ภาพประกอบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กระบวนการอ่านรูปแบบนี้เป็นการผสมผสานองค์ประกอบของรูปแบบล่างขึ้นบน และรูปแบบบนลงล่างเข้าไว้ด้วยกันรูปแบบต่างๆ ของการอ่านดังกล่าวเป็นข้อมูลพื้นฐานอย่างหนึ่งในการอธิบายความหมายของคำว่า การอ่าน ซึ่งนักภาษาศาสตร์ และนักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ให้คำอธิบายไว้แตกต่างกันไป และคำอธิบายเหล่านั้นก็เปลี่ยนแปลง พัฒนาขึ้นตามการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่มีเพิ่มมากขึ้น ดังเช่นตัวอย่างการให้ความหมายของการอ่าน จากอดีตถึงปัจจุบันต่อไปนี้

เลียว และ คินเซอร์ (Leu and Kinzer, 1992) ให้ความสำคัญกับการอ่านที่เริ่มจากการทำความเข้าใจตัวอักษร และองค์ประกอบย่อย ๆ ของภาษาก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายโดยรวม จึงเปรียบเทียบการอ่านว่า การอ่านเหมือนกับการขับรถ คือ ผู้ขับรถจะต้องใช้กลไกต่าง ๆ เช่น พวงมาลัย คันเร่ง เพื่อช่วยให้รถขับเคลื่อนไปได้ การอ่านก็เช่นเดียวกัน ผู้อ่านจะต้องออกเสียง และเข้าใจตัวอักษรแต่ละตัว เพื่อใช้เป็นกลไกในการอ่าน จึงสามารถอ่านได้

กู๊ดแมน (Goodman, 2003) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษา การอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่เป็นผลมาจากความสามารถในการอ่านทุกตัวอักษรหรือเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของภาษา แต่เป็นผลมาจากทักษะในการใช้ตัวชี้แนะในบริบทนั้น ๆ ให้เกิดประโยชน์ในการคาดเดาความหมายโดยรวมมากที่สุด ต่อมาการให้ความหมายของคำว่าอ่าน ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมากขึ้น เพราะมีแนวความคิดว่า การอ่านคือ กระบวนการสร้างความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏ การเกิดกระบวนการเช่นนี้ ผู้อ่านจะต้องเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตน เข้ากับเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้ตัวชี้แนะทางภาษาเข้ามาช่วยเท่าที่จำเป็น (Cooper, Warncke and Shipman, 1988)

ปัจจุบันแนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน มีพัฒนาการขึ้นครอบคลุมเรื่องของการคิด การใช้ภาษา และอิทธิพลที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านมากขึ้นดังเช่นที่ ลู และคินเซอร์ (Leu and Kinzer, 1995) สรุปไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการที่พัฒนา โดยใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์อีกทั้งกระบวนการโดยรวม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้รู้นอกจากนั้นการอ่านเป็นกระบวนการเอกกัตบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องของความรู้ทางภาษาศาสตร์ของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นผลทั้งในแง่บวกและลบมาจากตัวแปรในและตัวแปรภายนอก หรือจากองค์ประกอบอื่นๆ ของผู้อ่านเอง

นอกจากนั้นยังมีนักทฤษฎีการอ่านหลายท่านที่มีความเห็นว่า ในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านจะใช้กระบวนการอ่านทั้งแบบจากล่างสู่บน (Bottom-up process) และกระบวนการอ่านแบบจากบนสู่ล่าง (Top-down process) ไปพร้อมๆ ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้กระบวนการอ่านของผู้อ่านสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของการอ่านภาษาที่สูงหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการอ่านทั้งสองแบบควบคู่กันไป ทั้งนี้เพราะกระบวนการทั้งสองมีปฏิสัมพันธ์

ระหว่างกัน หากผู้อ่านอ่านทางด้านใดด้านหนึ่งก็สามารถเอาด้านอื่นมาชดเชยได้ ตัวอย่างเช่น การที่พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมากก็จะชดเชยความรู้ความสามารถทางด้านภาษาได้เป็นต้น รูปแบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูงหรือ รูปแบบการอ่านแบบล่างขึ้นบน เป็นการอ่านที่ให้ความสำคัญกับตัวอักษรในบทอ่าน (Text-driven) ผู้อ่านจะพยายามถอดความตัวอักษร คำศัพท์แต่ละตัว แล้วจึงตีความหมายโดยรวม

2.3 การจัดการเรียนการสอนอ่านในฐานะภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศ

ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษข้างต้นเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่นักการศึกษาได้นำมาศึกษา วิเคราะห์ และนำมากำหนดเป็นหลักการในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการอ่านจากบนสู่ลง กระบวนการอ่านจากล่างสู่บน หรือจะเป็นแบบปฏิสัมพันธ์ โดยทฤษฎีเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานให้ผู้สอนได้นำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียน

สำหรับการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านนั้นได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกขั้นตอนในการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนอ่าน (Pre-reading) ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) โดยในแต่ละขั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading)

วอลล์เลซ (Wallace, 1992) เสนอการอ่านในขั้นก่อนอ่านว่า ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้นผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

แฮมลิช และพิทเทอ์แมน (Heimlich and Pittelman, 1986) กล่าวถึงขั้นตอนการใช้ผังโยงความคิดกับกิจกรรมก่อนการอ่านในห้องเรียน โดยให้รายละเอียดว่า

กิจกรรมก่อนอ่าน

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วย

- นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และทบทวนคำศัพท์เก่าจากแหล่งเรียนรู้และกิจกรรมที่ครูออกแบบไว้

ทั้งนี้ แฮร์เมอร์ (Harmer, 1983) ที่ได้เสนอขั้นก่อนการอ่านไว้ดังนี้

กิจกรรมก่อนอ่าน เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่

1. ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

2. ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยค

ข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

สำหรับ แวน (Van, 1999) กล่าวว่า การเริ่มต้นของการอ่านนั้น บทอ่านที่จะอ่านจะมีความหลากหลาย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการอ่าน. นอกจากนี้ เลเบอร์เออร์ (Lebauer, 1998) ได้ระบุว่า ขึ้นก่อนการอ่านสามารถแบ่งเบาภาระนักเรียนขณะอ่านได้ คำศัพท์ที่สำคัญและความคิดในบทอ่าน ครูจะใช้การสอนโดยตรงในการอธิบายข้อมูล คำศัพท์สำคัญ และกรอบแนวคิดของ นอกจากนี้ครูจะช่วยนักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลที่สำคัญในบทอ่าน โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่าน เช่น การอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) การอ่านโดยเน้นความหมายโดยรวม (Extensive) และการอ่านแบบรวดเร็ว (Intensive)

นอกจากนั้น สเตนโฮเฟอร์ (Steinhofer, 1996) ยังได้กล่าวถึงเคล็ดลับที่ในการเตรียมการอ่านจะไม่ใช้เวลานานมาก เพราะจุดประสงค์ของขั้นตอนก่อนอ่านนั้นคือ การกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขณะอ่าน (While-reading)

วอลล์เลซ (Wallace, 1992) ระบุว่า คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเองขณะอ่านคือ ข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย

- คาดเดาว่าข้อเขียนที่จะอ่าน
- คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียนที่จะตามมาทั้งหมด
- ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
- ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์

แฮมลิช และพิทเทอ์แมน (Heimlich and Pittelman, 1986) ให้รายละเอียดกิจกรรมในขณะที่อ่านว่า

- ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง และอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อหาที่อ่านระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างครูกับนักเรียนจนสามารถสรุปใจความสำคัญได้
- ครูให้นักเรียนเติมข้อมูลลงในผังโยงความคิดที่ถูกตัดข้อความออกเป็นบางส่วน (Concept map) (กรณีที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิด) หรือให้นักเรียนทำงานกลุ่มและช่วยกันสร้างผังโยงความคิดลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูแจกให้ (กรณีที่นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิดแล้ว) แล้วนำไปติดไว้บนผนังห้อง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินสำรวจผังโยงความคิดของเพื่อนกลุ่มอื่นๆ และกลับมาพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง

- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับผังโยงความคิดที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนสร้างผังโยงความคิดตามเรื่องที่อ่านด้วยตนเองโดยไม่ดูผังโยงความคิดเดิม แล้วนำเสนอ

แฮร์เมอร์ (Harmer, 1983) กล่าวถึง กิจกรรมระหว่างกาอ่านว่าเป็นการทำ ความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1. ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือประโยคก็ได้ แล้วให้นักเรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2. เขียนผังโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง (Semantic mapping)

3. เติมข้อความลงไปบนแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic organizer)

4. เล่าเรื่องโดยสรุป

สำหรับ แวน (Van, 1999) กล่าวถึงขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) ว่าเป็นขั้นตอนการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายโดยผู้สอนจะนำมาใช้ระหว่างที่มีการอ่าน ดังมีตัวอย่างกลยุทธ์ในการอ่าน ดังนี้

- การคาดเดา
- การบูรณาการความรู้
- การแปลความ
- การตรวจสอบ เป็นต้น

3. หลังอ่าน (Post-reading)

วอลล์เลซ (Wallace, 1992) เสนอว่า เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใดหรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่

แฮมลิช และพิทเทอ์แมน (Heimlich and Pittelman, 1986) ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันอธิบายผังโยงความคิดที่สร้างขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับข้อมูลว่าจะพูดข้อมูลใดก่อนหลัง ครูจะเป็นผู้ช่วยแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์และการใช้โครงสร้างประโยคที่อยู่นอกเหนือจากบทเรียน แล้วให้นักเรียนฝึกอธิบายผังโยงความคิดเป็นกลุ่ม คู่ และเดี่ยว กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักเรียนทำความเข้าใจและทบทวนเรื่องราวโดยอาศัยข้อความบนผังแต่งเป็นประโยคอย่างง่าย ๆ ตามพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน หรือหากข้อความไม่ซับซ้อน นักเรียนอาจใช้สำนวนประโยคจากเรื่องที่อ่านก็ได้ ผลที่ได้รับคือ นักเรียนสามารถสื่อความเกี่ยวกับข้อความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านให้ผู้อื่นฟังเป็นภาษาอังกฤษได้

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนผังโยงความคิดโดยไม่ต้องดูแบบ แล้วตรวจด้วยตนเองกับต้นฉบับ กิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนจะมีโอกาสทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเองอีกครั้ง ผลที่ได้รับคือ นักเรียนจะรับเอาคำศัพท์สำนวน และเขียนคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนเรียงความโดยใช้ข้อมูลบนผังโยงความคิดซึ่งจะเป็นข้อความเดียวกันกับที่ใช้พูดอธิบายไปแล้ว แล้วแลกเปลี่ยนเรียงความกับเพื่อนเพื่อช่วยกันตรวจการสะกดคำ โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และเครื่องหมาย กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการเขียนร่วมกับเพื่อนๆ เช่นการจัดเนื้อหา การใช้โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และสัญลักษณ์ต่างๆ

- ครูใช้วิธีวัดและประเมินนักเรียนตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนผังโยงความคิดเพื่อทบทวนโดยไม่ดูแบบ และเนื้อหา และเขียนเรียงความ เสร็จแล้วนำเสนอครู

2. ให้นักเรียนเขียนเติมข้อความลงบนผังโยงความคิดที่ไม่สมบูรณ์แล้วนำเสนอครู

3. ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามอัตรัย

บาร์เน็ต (Barnett, 1988) กล่าวว่าขั้นหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน โดยการตรวจสอบนี้มีวัตถุประสงค์ในขั้นตอนนี้ไม่ใช่ตรวจสอบความจำของนักเรียนหรือความจำด้านเนื้อหา แต่เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไร มีความคิดอย่างไรกับเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้การวิพากษ์ภายในกลุ่ม ซึ่งการสนทนาในกลุ่มยังเป็นการเสริมในด้านที่นักเรียนอาจยังไม่เข้าใจชัดเจน หรือไม่เข้าใจไม่ถูกต้อง ดังนั้นความสนใจจะมุ่งเน้นกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้าใจหรือแก้ไขที่เข้าใจผิดพลาด

การสอนที่ไม่ได้สนใจที่ตัวภาษาเพียงอย่างเดียว แต่สนใจที่สาระที่ได้รับจากการอ่าน และแสดงการเรียนรู้ออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น การเล่าในเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นฟังถึงความสนุกสนานที่ได้รับจากการอ่าน เป็นต้น ดังที่ แฮร์เมอร์ (Harmer, 1983) ที่ได้เสนอกิจกรรมหลังการอ่านไว้ดังนี้

กิจกรรมที่ใช้ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่เรียนอาจเป็นกิจกรรมการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น การพูด และการเขียนก็ได้

1. ให้แสดงบทบาทสมมติ
2. เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ
3. พูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนการอ่านข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า การใช้การตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่านนี้เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ นับเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีสร้างความสำเร็จในการอ่าน

3. การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านมีด้วยกันหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ หรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจถือว่าเป็นประเภทที่มีความสำคัญมาก เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากการอ่าน สร้างความเข้าใจในเรื่องอ่าน เพื่อนำความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านไปสร้างความรู้อื่นๆ ได้ สำหรับการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในระดับเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจแนวคิด ทฤษฎีการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ได้รับการยอมรับ และสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้

3.1 ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจมีคุณค่าในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน แต่การที่จะอ่านเข้าใจได้นั้นเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายองค์ประกอบ ทั้งยังไม่เป็นรูปธรรมให้เข้าใจได้ง่าย ดังที่ เฮลแมน และคณะ (Heilman et al., 1994) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสะท้อนความรู้พื้นฐานของผู้อ่านและจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความหมาย และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

รูบิน (Rubin, 1991) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องอาศัยเซวาร์ปัญญา มาช่วยในการทำความเข้าใจ ผู้อ่านที่มีเซวาร์ปัญญาดีสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีเช่นกัน และเซวาร์ปัญญาที่กล่าวมา คือประสบการณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนที่สามารถคิดในระดับสูงได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจยังประกอบด้วยความสามารถหลัก 2 ประการคือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ และความสามารถในการทำความเข้าใจภาษา ถ้าปราศจากความสามารถทั้งสองแล้วการอ่านเพื่อความเข้าใจก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

ริเชค และเลอเนอร์ (Richek and Lerner, 1989) ได้สรุปการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการของการสร้างความหมายโดยการปฏิสัมพันธ์แบบพลวัตระหว่างผู้อ่าน บทอ่านและบริบทหรือสถานการณ์ของการอ่าน ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านไม่ได้มีความสามารถในการอ่านเพียงระดับเดียว แต่ความรู้เดิม ความสนใจ และสถานการณ์ของการอ่านเป็นผลให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้หลากหลายระดับความยากง่าย

ดีไวน์ (Devine, 1986) ให้ความคิดเห็นว่า ความเข้าใจสิ่งที่อ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น โครงสร้างประโยค ความหมายของคำ และโครงสร้างข้อความ

และความรู้เดิมรวมทั้งทักษะการคิด และความสามารถในการให้เหตุผลในการอธิบายหรือตั้งสมมติฐาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนตั้งใจเขียน

สมิทท์ (Smith, 1978) ได้กล่าวถึง การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน สรุปได้ว่าการอ่านคือกระบวนการของความเข้าใจ การตีความ หรือการทำ ความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจากการคาดเดา (Prediction) ซึ่งการคาดเดาจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อมีการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่สะสมเอาไว้อย่างมีระบบมาช่วยในการเลือกสรรข้อมูลที่จะยืนยันสมมติฐานหรือการคาดเดาของผู้อ่านในขณะที่อ่าน

กลาเซอร์ และ เซียร์ฟอส (Glazer and Searfoss, 1988) กล่าวถึง การอ่านว่า ปัจจุบันการอ่านมุ่งเน้นกระบวนการทางความคิดและความสามารถทางภาษาเป็นสำคัญ ความคิดของผู้อ่านที่เกิดจากมวลประสบการณ์ที่ผู้อ่านประมวลไว้ในความทรงจำ และความนึกคิดของตนเอง ความคิดและภาษามีบทบาทสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในขณะที่ผู้อ่านหาความหมายจากข้อความที่อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสามารถใช้ในการถอดรหัสทางภาษา ซึ่งจะไปกระตุ้นความคิดและประสบการณ์ที่สะสมเอาไว้ เพื่อช่วยในการแปลความหมายของเรื่องราวที่อ่าน

เอลเดรจ์ (Eldredge, 2002) ได้เสนอแบบจำลองของกระบวนการอ่าน โดยการอ่านเพื่อความเข้าใจต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ คือระดับการถอดรหัส (Decoding) ระดับภาษา (Language) และระดับการคิด (Thinking) ดังภาพประกอบ

แผนภาพที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Eldredge, 2002)

ข้อคิดเห็นหรือความจำกัดความข้างต้นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านของนักวิชาการข้างต้น สามารถประมวลได้ว่าความเข้าใจในการอ่านต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ และปัจจัยที่ผู้อ่านจะขาดไม่ได้คือทักษะความสามารถทางภาษาและพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ผู้อ่านจะนำมาเป็นประโยชน์ในการตีความ หาความหมาย และสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการใช้กลวิธีควบคุมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างความหมายของศัพท์ โครงสร้างทางภาษา มีทัศนคติ หรือมีความ

สนใจในเนื้อหานั้น แล้วเพิ่มความสำคัญกับองค์ประกอบต่อการอ่านซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ ทั้งยังสามารถโยงประสบการณ์เดิมของตนเข้ากับเรื่องทีอ่านได้เป็นอย่างดี

3.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นมีนักการศึกษาได้ระบุไว้หลายท่าน เช่น ไรซ์ (Rice, 2009) ได้ระบุองค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
2. ความรู้ด้านโครงสร้างทางภาษา
3. ความรู้ด้านโครงสร้างตัวอักษร
4. กระบวนการคิด
5. การให้เหตุผล
6. แรงจูงใจในการอ่าน
7. การสนใจในเรื่องที่อ่าน

นอกจากนั้น แฮริส และสมิทท์ (Harris and Smith, 1980) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมี 6 ประการคือ

1. ภูมิหลังในเรื่องและประสบการณ์เดิม ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์และความรู้สึกในเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านที่มีประสบการณ์จะเข้าใจเรื่องทีอ่านมากขึ้น และจะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจนการแปลความ ตีความ ขยายความและการประเมินค่าของสิ่งทีอ่าน แต่ความเข้าใจของผู้อ่านแต่ละคนอาจไม่เป็นไปในทางเดียวกัน เนื่องจากมีประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน

2. ความสามารถทางภาษา ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำในสถานการณ์ต่างๆหรือความหมายของประโยคต่างๆ โดยอาศัยโครงสร้างลึก (Deep structure) และโครงสร้างของภาษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน

3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้อ่าน และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยใช้ประสบการณ์ในอดีต เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ บางคนไม่สามารถสรุปเรื่องทีอ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งทีเป็นนามธรรม และบางคนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ หรือถ้าทำได้ก็จะต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ครูควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก

4. เจตคติ ความสนใจ แรงจูงใจ ทักษะคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของผู้อ่านมีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่าน รวมทั้งอารมณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่าน เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรงซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านน้อยกว่าเด็กที่มีอารมณ์ดี หรือสุขภาพจิตดี

5. จุดประสงค์ในการอ่าน การตั้งจุดประสงค์ และอ่านตามจุดประสงค์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและจำเรื่องที่อ่านได้

6. สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่าน เด็กจะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดี เพราะได้พบเห็นและมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ

ฮารริส และ ซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979) กล่าวว่า ความรู้โดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจคือความสามารถในการคิด และการแก้ปัญหา และยังมีความสามารถอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือการมีความรู้ในคำศัพท์อย่างพอเพียง และความสามารถในการใช้ทักษะการถอดรหัสภาษาออกเป็นความหมาย โดยใช้ตัวชี้แนะในบริบท ผู้อ่านที่มีความสามารถจะทำความเข้าใจข้อความคิดที่ละหน่วยความหมาย

องค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผู้อ่านต้องมีความสามารถเข้าใจความหมายตั้งแต่ระดับคำเป็นต้นไป จนกระทั่งถึงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละย่อหน้าของเรื่องโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับภาษา ประสบการณ์เดิม สิ่งแวดล้อม มาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งนักการศึกษาทั้งหลายได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้คล้ายคลึงกัน ดังนั้นองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้อ่าน ปัจจัยด้านความรู้ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

กล่าวโดยสรุป การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาต่างประเทศจะต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ 3 ประการ กล่าวคือ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตัวผู้อ่านเอง และสิ่งแวดล้อม การที่ผู้อ่านจะเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบดังกล่าว โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้อ่านจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญให้เข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้นซึ่งภูมิหลังและประสบการณ์เดิม เจตคติ สติปัญญา ปัจจัยด้านความรู้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของประโยค เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ และการสร้างความคิดรวบยอด และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นและสิ่งเร้าที่ดีต่อตัวผู้อ่าน ทั้งนี้ ปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ต่างก็มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

3.3 กระบวนการในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เบนเน็ตต์ (Bannett, 1988) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการในการอ่านในปัจจุบันว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน มีแต่เพียงหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป โดยให้ความสนใจไปที่กระบวนการในการทำงานของสมองในขณะที่อ่านมากกว่าที่จะวัดผลการอ่าน ซึ่งแนวคิดนี้มองว่ากระบวนการอ่านภาษาที่สองมีความคล้ายคลึงกับกระบวนการอ่านภาษาที่หนึ่ง คือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interactive process) โดยเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านเพื่อสร้างความหมาย กระบวนการนี้ผู้อ่านเป็นจุดสำคัญของกระบวนการการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาที่สองมองว่ากระบวนการอ่านนี้เป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่าน (Reader-based) หรือเน้นมโนทัศน์ (Conceptually driven) นั่นคือเชื่อว่าวัตถุประสงค์ ทักษะความรู้ความคิด กลวิธี ความรู้เดิม มีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่านมากกว่าตัวอักษร ไวยากรณ์ หรือโครงสร้างทางความหมายในบทอ่าน

เออวิน (Irwin, 1991) ได้อธิบายกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการอ่านว่าในขณะที่อ่านจะมีกระบวนการ 5 กระบวนการเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันคือ

1. กระบวนการในระดับจุลภาค (Micro processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านหาความหมายจากหน่วยความคิดย่อยในแต่ละประโยค และต้องตัดสินใจว่าหน่วยความคิดใดต้องจดจำ
2. กระบวนการบูรณาการ (Intergrative processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความคิดย่อยต่างๆ เข้าด้วยกัน
3. กระบวนการในระดับมหภาค (Macro processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสรุปความคิดจากบทอ่าน ซึ่งต้องใช้การสังเคราะห์ การจัดเรียงหน่วยความคิดว่าหน่วยความคิดใดเป็นหน่วยความคิดสำคัญ และหน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด
4. กระบวนการขยายความ (Elaborative processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ความคิดในการอนุมานความ ขยายความ หรือตีความบทอ่านนอกเหนือไปจากสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น การทำนายความ การผสมผสานความรู้เดิม การสร้างจินตภาพ การใช้กระบวนการคิดในระดับสูง และการตอบสนองทางอารมณ์ต่อสิ่งที่อ่าน
5. กระบวนการเมตาคอกนิชัน (Metacognition processes) คือกระบวนการที่ผู้อ่านตระหนักและควบคุมอย่างมีสติต่อกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจในส่วนไหน จะใช้วิธีใดหรือปรับเปลี่ยนวิธีในการอ่านอย่างไรจึงจะทำให้เข้าใจบทอ่านยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ แอบเบอโซ และฟิลด์ (Aebersold and Field, 1997) กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์และลักษณะของการอ่าน (Interaction between purpose and manner of reading) โดยที่วัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะต้องอ่าน

อย่างไร เช่น ต้องอ่านช้าหรือเร็ว อ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดทั้งหมด หรือเพื่อเข้าใจความโดยทั่วไป หรือหาข้อมูลเฉพาะจุด ต้องกลับไปอ่านซ้ำหรือไม่ บุคคลจะมีพฤติกรรมการอ่านที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

2. ปฏิสัมพันธ์ผ่านทางวิธีการอ่าน (Interaction through reading method) โดยที่ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะใช้หลายๆ วิธีในการสร้างความหมายจากบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนจะมีวิธีการอ่านเฉพาะของตนเอง

3. ปฏิสัมพันธ์ผ่านทางความรู้เดิม (Interaction through schema) ซึ่งเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน (Content schema) ความรู้เดิมเกี่ยวกับแบบแผนและโครงสร้างของงานเขียน (Formal schema) และความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา (Linguistic schema)

สำหรับแนวคิดของ ฟิลดิงค์ และเพียร์สัน (Fielding and Pearson, 1994) เกี่ยวกับองค์ประกอบของการสอนอ่านให้ประสบความสำเร็จนั้นควรมีดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการอ่าน
2. ผู้สอนควรสอนกลวิธีการอ่านโดยตรงให้แก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่

อ่าน

ทั้งนี้ สมิทท์และวูด (Smith, 1996; Wood, 1997) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านและแนวทางในการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านคือ การคิด กล่าวคือ ในขณะที่อ่านความคิดของผู้อ่านจะตื่นตัว ซึ่งหมายความว่าผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนแสดงความคิด อาจโดยการพูดหรือเขียนว่าคิดอะไรในขณะที่อ่าน
2. การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้อ่านกับบทอ่าน ซึ่งหมายความว่าผู้อ่านจะต้องเชื่อมโยงบทอ่านกับสิ่งที่อยู่ในความคิด

3. ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญในการอ่าน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้อ่านอ่านให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้เดิมและเพื่อที่จะอ่านได้ดีขึ้น ครูควรให้อ่านบทอ่านที่หลากหลาย สอนกลวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านสะสมความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านต่างๆ

4. การอ่านเกี่ยวข้องกับการทำนาย ในห้องเรียน ผู้เรียนควรได้รับการสอนให้ตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองและใช้ในการทำนายความคิดของผู้เขียน

5. การถามคำถามเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจ ความเข้าใจที่นี้คือความสามารถในการตอบคำถามได้ ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการตั้งคำถามจะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้

6. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนมีความสำคัญเพราะจะทำให้ผู้อ่านสามารถระบุใจความสำคัญได้ว่าอยู่ส่วนไหนของบทอ่าน

7. ผู้เรียนต้องรู้จักนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้ซึ่งจะทำให้บทอ่านนั้นมีความหมายกับผู้เรียน
8. การอ่านเป็นกิจกรรมทางสังคม ผู้สอนและผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกัน ซึ่งถือเป็นบริบทหนึ่งของสังคม
9. การทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริง ควรเป็นลักษณะของการอภิปรายเป็นคำถามแบบเปิดและการเขียน
10. การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ดังนั้นผู้สอนควรสอนให้ผู้อ่านรู้จักตั้งเป้าหมายในการอ่าน

จะเห็นได้ว่ากระบวนการอ่านตามแนวคิดดังกล่าวให้ความสำคัญกับกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน โดยมองว่าในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ความสามารถและทักษะในหลายๆ ด้านประกอบกัน และในขณะอ่านองค์ประกอบเหล่านี้จะทำงานอย่างมีสัมพันธ์กันเกิดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน แนวคิดดังกล่าวก่อให้เกิดแนวทางในการสอนอ่านที่สำคัญประการคือ ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญในการประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านอื่นๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และการนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านในบทอ่านไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน

3.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้ แมดเซน (Madsen, 1983) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ว่าจะต้องวัดความสามารถของผู้อ่านในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. โครงสร้างประโยค โดยประเมินผลในระดับของการตีความประโยคหรือข้อความ
 2. ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญ เป็นการประเมินผลระดับของการวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ในบทอ่านเพื่อการสรุปเรื่อง
 3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือ ไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อหาเรื่องที่อ่าน แต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนเขียนไว้
- ฮิวส์ (Hughes, 1989) ได้แนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรวัดในการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสำคัญของข้อความโดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในบทอ่าน

4. ความหมายของคำศัพท์โดยใช้การเดาจากบริบท

5. การตีความบทอ่านตั้งแต่ต้นเรื่อง การดำเนินเรื่องและการสรุปเรื่อง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่า

พิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวม ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ทางด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรืออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียงเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามโดยเรียงเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้ โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์และความรู้ในด้านไวยากรณ์

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ให้ข้อมูลขัดแย้งกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่างๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ประเมินและสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใดใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการเข้าใจเจตนา ทักษะคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้กระชับหรือไม่ ในการประเมินความสามารถในการอ่านนั้น สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์รวมกันโดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นการแนะนำการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการวัดทักษะย่อยของความสามารถในการอ่าน ยังมีการประเมินความสามารถในการอ่านอีกแบบหนึ่ง ซึ่งแนะนำให้ใช้ข้อคำถามเพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านอย่างชัดเจน ดังได้มีนักการศึกษาได้จัดแบ่งข้อคำถามไว้ดังนี้

แมตเซน (Madsen, 1983) ได้แบ่งข้อคำถามในการวัดระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ข้อคำถามวัดการถอดความ (Paraphrase) คือ ข้อคำถามที่คำตอบปรากฏอยู่ในบทอ่าน แต่ภาษาที่ใช้ในตัวเลือกรที่เป็นคำตอบหรือคำตอบที่นักเรียนเขียนตอบ จะเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายกว่า ที่ปรากฏในบทอ่าน

2. ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ข้อคำถามที่ต้องการการรวบรวมแนวคิดจากทั้งบทอ่าน ไม่เพียงแต่จากประโยคเพียงหนึ่งประโยค

3. ข้อคำถามวัดการอ้างอิง (Inference) คือ ข้อคำถามที่ต้องการให้นักเรียนรู้จักนำข้อมูลจากสิ่งที่อ่านประยุกต์ใช้ เช่น การหาเหตุผลของการกระทำ เป็นต้น

นัททอล (Nuttall, 1996) ได้แบ่งข้อคำถามในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตัวอักษร (Question of literal comprehension) คือ คำถามที่มีคำตอบระบุชัดเจนในบทอ่าน

2. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตีความซ้ำ (Question involving reorganization or reinterpretation) คือ คำถามที่ต้องการให้นักเรียนตีความข้อมูลในบทอ่านอีกครั้ง คำตอบที่ได้สำหรับคำถามประเภทนี้จะได้จากส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านรวมกัน ทำให้นักเรียนต้องพิจารณาบทอ่านทั้งหมด ไม่ใช่เพียงการหาคำตอบจากประโยคใดประโยคหนึ่ง

3. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับอ้างอิง (Question of inference) คือ คำถามที่คำตอบไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายภายในบทอ่านเพื่อเป็นคำตอบ และต้องเข้าใจบทอ่านมากพอที่จะตอบคำถามได้ คำถามประเภทนี้คล้ายกับคำถามประเภทที่สอง แต่มีความซับซ้อนมากกว่า โดยมุ่งวัดการคิดมากกว่าความสามารถทางภาษา

4. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับประเมินค่า (Question of evaluation) คือ เป็นคำถามที่ให้นักเรียนตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Question of personal response) คือ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ไม่ใช่ต่อผู้เขียน ดังคำถามประเภทที่ 4 เช่น ผู้อ่านคล้อยตามสิ่งที่อ่าน ไม่สนใจหรือไม่พร้อมที่จะปรับตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ การที่จะตอบคำถามประเภทนี้จะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดีและต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงรู้สึกดังที่ได้ตอบคำถามไปเช่นนั้น

แมนโซ, แมนโซ และ เอสเทส (Manzo, Manzo, and Estes, 2001) ได้นำเสนอเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เรียกว่า ITI (An Informal Textbook Inventory) ซึ่งแบ่งข้อคำถามเพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic comprehension) เป็นข้อคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับความเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบท และความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied comprehension) เป็นข้อคำถามที่ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ ค่านิยมและความรู้ที่นักเรียนมีอยู่

สรุปได้ว่า ในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถทำได้โดยการประเมินทักษะย่อย และการใช้ข้อคำถามเพื่อประเมินระดับความสามารถในการอ่าน นอกจากนี้ รูปแบบของแบบทดสอบก็มีความสำคัญต่อการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้ ฮีตัน (Heaton, 1975) ได้เสนอแนะวิธีการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน 5 วิธี ดังต่อไปนี้

1. การจับคู่ โดยแบ่งเป็น 3 แบบ คือ

1.1 จับคู่คำ ในแบบทดสอบการจับคู่คำนั้น เป็นการจับคู่ที่กำหนดให้กับคำที่เป็นตัวเลือก 4-5 ตัวเลือก นักเรียนจะต้องจับคู่คำที่เขียนเหมือนกัน (ใช้ทดสอบเด็กในระดับเริ่มเรียน) นอกจากนี้ อาจใช้ในการจับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือจับคู่คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันก็ได้

1.2 จับคู่ประโยค คล้ายคลึงกับการจับคู่คำ แต่เป็นการนำเอาคำหลาย ๆ คำมาเขียนเรียงกันเป็นประโยค โดยให้จับคู่ระหว่างประโยคที่กำหนดให้กับตัวเลือกที่เป็นประโยคที่มีคำที่เขียนเรียงในประโยคเหมือนกัน

1.3 จับคู่ประโยคกับรูปภาพ เป็นการจับคู่ระหว่างประโยคกับรูปภาพ โดยอาจให้รูปภาพมา 4 รูป กับประโยค 1 ประโยค ให้นักเรียนดูว่าข้อความในประโยคตรงกับภาพใดมากที่สุด หรือเพื่อเป็นการประหยัดภาพไม่ต้องเสียเวลารวดหรือหามาให้มากนัก อาจใช้ภาพ 1 ภาพกับประโยค 4 ประโยค ให้นักเรียนระบุว่าภาพนั้นตรงกับประโยคใดมากที่สุด ในการจับคู่ประโยคกับรูปภาพที่ยากขึ้นนั้น ในรูปภาพ 1 ภาพที่มีรายละเอียดมากขึ้น ให้ประโยคมา 10 ประโยค ให้นักเรียนหาว่ามีเพียง 5 ประโยคเท่านั้นที่ตรงกับรายละเอียดที่มีอยู่ในภาพการประเมินผลตรวจให้คะแนนการจับคู่ จากการจับคู่ของนักเรียนว่า นักเรียนสามารถจับคู่ได้ถูกต้องหรือไม่ จับคู่ถูกต้อง 1 คะแนน จับคู่ผิดได้ 0 คะแนน

2. การตอบถูก-ผิด จริง-เท็จ แบบทดสอบประเภทนี้ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านอย่างแพร่หลาย เพราะออกข้อสอบ และตรวจให้คะแนนได้สะดวก และรวดเร็ว แต่แบบทดสอบนี้มีข้อเสีย 2 ประการ ประการแรกส่งเสริมให้นักเรียนเดาโดยไม่รู้จักจริง เพราะนักเรียนมีโอกาสเดาได้ถูกต้อง

ถึงร้อยละ 50 ในแต่ละข้อ ประการที่สองจำแนกคนเก่ง และอ่อนอาจทำได้ผิดพลาดเพราะนักเรียนมีโอกาสดาถูกได้ถึงร้อยละ 50 นอกจากว่าจะออกข้อสอบให้มีจำนวนข้อมากขึ้นจึงต้องใช้วิธีการลงโทษนักเรียนที่ชอบเดาโดยไม่รู้จักจริง คือ ในการให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้องได้ 2 คะแนน คำตอบที่ผิดหักออกไป 1 คะแนน ทั้งนี้ เพื่อไม่ต้องทำให้เดา หากว่าไม่รู้จักจริงก็ควรปล่อยให้ว่างไว้ โดยไม่ถูกหักคะแนน

แบบทดสอบถูก-ผิด มี 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบความเป็นจริงทุกอย่างไป โดยไม่ต้องอาศัยอ่านเรื่อง เช่น ให้นักเรียนวงกลมรอบ T ถ้าความเป็นจริง และวงกลมรอบ F ถ้าข้อความนั้นเป็นเท็จ

2.2 ทดสอบความเป็นจริงตามเรื่องที่อ่าน เป็นแบบที่นิยมมากกว่า แบบทดสอบความเป็นจริงทุกอย่างไป และสามารถใช้ได้ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียน จนถึงระดับสูง โดยใช้เนื้อเรื่องที่ตัดตอนมาจากหนังสือ หรือ ตำราเรียน เมื่อจบเนื้อเรื่องจะมีประโยคหรือข้อความให้นักเรียนได้ทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง และเขียนเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ผิดจากเนื้อเรื่อง หรือในบางครั้งคำสั่งอาจกำหนดให้เขียนเครื่องหมาย เฉพาะหน้าข้อความที่ถูกต้อง ส่วนที่ผิดปล่อยให้ว่างไว้

3. การเลือกตอบ แบบทดสอบที่มีตัวเลือกตอบอาจแบ่งเป็น 3 ชนิด คือ

3.1 วัดความเข้าใจในคำศัพท์ เป็นการวัดความเข้าใจในความหมาย เฉพาะคำศัพท์มากกว่าจะวัดความเข้าใจในการอ่าน เช่น ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้องในประโยค

3.2 วัดความเข้าใจในโครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นการวัดความเข้าใจจากประโยคที่กำหนดให้มา 1 ประโยค แล้วดูว่า ประโยคเทียบเคียง (Paraphrase) ไດในตัวเลือกที่ให้มา 4-5 ประโยคนั้นมีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้ เช่น

3.3 วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง เป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องซึ่งอาจตัดตอนมาจากหนังสือใช้บริบทสั้นๆ โดยมีคำถามวัดความเข้าใจ 1 ข้อ ต่อ 1 เรื่อง ให้ตัวเลือกตอบมาประมาณ 4-5 ตัวเลือกการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแบบนี้ ถ้าเลือกได้ถูกต้องได้ 1 คะแนนเลือกผิดได้ 0 คะแนน

4. การเติมคำ แบบทดสอบที่วัดความเข้าใจในการอ่านด้วยวิธีให้เติมคำนี้คล้ายกับการตอบคำถามปลายเปิด การเติมคำมี 2 แบบ คือ

4.1 เติมคำลงในช่องว่างของประโยคหรือข้อความ โดยประโยคหรือข้อความนั้นอยู่ต่อจากเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน แล้วเลือกเอาคำจากเนื้อเรื่องที่อ่านมาเติมลงในช่องว่าง

4.2 เติมคำลงในช่องว่างของเนื้อเรื่องที่อ่าน คือในเนื้อเรื่องที่อ่านจะเว้นช่องว่างให้เติมคำคล้ายวิธีการแบบโคลซ แต่เลือกเว้นตามใจชอบของผู้ออกข้อสอบ การตรวจให้คะแนนการเติมคำนั้น ดูจากการเติมคำหรือการเลือกคำมาเติมในช่องว่าง ถ้าเติมเลือกคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน ถ้าเติมผิด ได้ 0 คะแนน

5. วิธีการทดสอบแบบโคลซ วิธีการทดสอบแบบนี้คล้ายกับแบบให้เติมคำมาก แต่ต่างกันที่แบบให้เติมคำนั้นผู้ออกข้อสอบเว้นคำตามใจชอบ หรือตามความต้องการ เช่น คำพวกคำนาม หรือกริยา เป็นต้น แต่การทดสอบแบบโคลซนั้น จะมีการเว้นคำอย่างเป็นระบบโดยที่ผู้ออกข้อสอบไม่สามารถเลือกเว้นคำได้ตามใจชอบ เพราะมีวิธีการให้เว้นคำได้ตั้งแต่ทุกๆ 5 คำ ไปจนถึงทุกๆ 10 คำ แต่ตามปกติที่นิยมใช้มักจะเว้นคำทุก 5-7 คำวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบแบบโคลซมีอยู่ 2 วิธี คือ

5.1 การให้คะแนนเฉพาะคำที่ถูกต้องและเป็นคำเดียวกับคำที่เว้นไว้

(Exact word)

5.2 การให้คะแนนคำทุกคำที่สามารถยอมรับได้ว่าเหมาะสม

(Acceptable word) สามารถเข้ากันได้กับใจความของเรื่อง อาจเป็นคำเหมือน (Synonym) ของคำที่เว้นไว้วิธีการตรวจให้คะแนนทั้ง 2 แบบนั้น วิธีแรกตรวจให้คะแนนได้ง่ายกว่าวิธีที่ 2 แต่โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีการตรวจให้คะแนนแบบวิธีที่ 2 มากกว่า จากการวิจัยพบว่า วิธีการตรวจให้คะแนนทั้ง 2 แบบมีค่าของความเที่ยงใกล้เคียงกัน นักวิจัยบางคนเสนอว่าวิธีการให้คะแนนแบบที่ 2 มีความยุติธรรมต่อผู้สอบมากกว่า เพราะยอมรับคำที่สามารถใช้ได้เหมาะสมกับข้อความนั้นด้วย และหากว่านักเรียนสะกดคำผิดก็ไม่ควรหักคะแนน นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำนั้นแย่มาก ครูอ่านแล้วไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาในการให้คะแนน ครูอาจใช้วิธีการทดสอบแบบโคลซที่ดัดแปลงให้ง่ายขึ้นโดยอาจกำหนดคำไว้หลายๆ คำเพื่อให้ผู้สอบเลือกนำไปเติมในช่องว่าง หรือ แบบเลือกตอบ โดยกำหนดตัวเลือกไว้หลังช่องว่างซึ่งปกตินิยมให้ไว้ 4 ตัวเลือก แบบทดสอบโคลซแบบเลือกตอบนี้จะง่ายกว่าแบบทดสอบแบบโคลซปกติ

ฟินอคเชียโร และ ซากะ (Finocchiaro and Sako, 1983) ได้แนะนำแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาดังกล่าวเพื่อความเข้าใจที่นิยมใช้ 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของการศึกษาดังกล่าวสะท้อนได้ว่า วิธีการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 วิธีคือ การประเมินทักษะย่อยและการใช้ข้อความถามเพื่อประเมินระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ นักการศึกษาหลายท่านยังให้ความสำคัญกับรูปแบบของแบบสอบที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยแบ่งรูปแบบของแบบสอบเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ เช่นกัน คือ การทดสอบด้วยแบบสอบปรนัยซึ่งประกอบด้วยแบบสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ และแบบสอบเติมคำ และ แบบสอบอัตนัย คือการให้เขียนคำตอบอย่างสั้นหรือยาว

3.5 ระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านมีอยู่หลายระดับ การที่ผู้อ่านจะมีความรู้ ความสามารถในการอ่านระดับใดก็ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถในการหลายๆ ด้านของผู้อ่านดังที่กล่าวมาแล้ว นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้ เรย์เจอร์ และเรย์เจอร์ (Raygor and Raygor, 1985) แบ่งความสามารถในการอ่านเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ
2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาความในบทอ่าน สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลและสามารถตีความข้อความต่างๆ ไปได้
3. ความเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied comprehension) คือ ความสามารถในการประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

4. แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach: LEA)

การกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน แอนโทนี (Anthony, 1972) ได้เสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนภาษานั้นคือ แนวคิด (Approach) วิธีสอน (Method) และกลวิธีการสอน (Technique) เขากล่าวว่าทั้ง 3 คำมีความสัมพันธ์กันนั่นคือ กลวิธีสอนจะช่วยให้วิธีสอนบรรลุผล ในขณะที่วิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้สอนยึดถือ โดยให้คำจำกัดความว่า

แนวคิด (Approach) หมายถึง ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่างๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา นั่นคือ ลักษณะพื้นฐานของระบบภาษา และความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ซึ่งก็คือกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา แนวคิดจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และชี้ให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนที่คาดหวังไว้ได้ นอกจากนี้แนวคิดยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของการเรียนการสอน ตลอดจนเลือกรูปแบบกิจกรรมในการสอนด้วย

ทั้งนี้ เสาวลักษณ์ รัตนิชช (2531) ให้ความหมายของแนวการสอน (Approach) หมายถึง แนวการสอนเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้ แนวการสอนเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมวิทยา

แนวการสอนจะช่วยเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการสอน และเทคนิคการสอนเฉพาะอย่างให้สอดคล้องกันเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อคิดเห็นข้างต้นเป็นการให้ความหมายของคำว่าแนวการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะนำมาเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และนำสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนที่สอนกับแนวคิดมาใช้ ถือเป็นหลักการหรือกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้ของแนวคิด ส่วนแผนงานที่เอาไปปฏิบัติจริง ถือว่าเป็นวิธีสอน ซึ่งทั้งแนวคิด และวิธีสอนนี้จึงมีความสัมพันธ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และในการทำวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 แนวคิดพื้นฐานแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาแนวการสอนภาษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมาหลายวิธีด้วยกัน และมีนักศึกษานำไปใช้กับการสอนในหลายๆ ระดับ อย่างไรก็ตามไม่มีแนวการสอนใดจะก่อประโยชน์สูงสุดได้โดยสมบูรณ์ครูผู้สอนจึงสามารถนำแนวการสอนมาประยุกต์ใช้พร้อมกันได้ในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรากฐานของปรัชญาการสอนว่าต้องการให้กระบวนการเรียน และผลการเรียนของนักเรียนเป็นเช่นไร (Cooper, Warcke and Shipman, 1988) เช่น แนวการสอนภาษาแบบยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก (Basal reader approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่เคยได้รับความนิยมจากครูผู้สอนในสหรัฐอเมริกามากที่สุด โดยเฉพาะในช่วง ปี ค.ศ. 1970-1990 โดยมีแนวปรัชญาของการสอนการอ่านว่า นักเรียนจะสามารถเรียนการอ่านได้ดีถ้าได้รับการฝึกทักษะการอ่านหรือระบบของภาษาตามลำดับตั้งแต่ระบบย่อยๆ ของหน่วยคำไปจนถึงระดับประโยค การสอนตามแนวนี้เป็นการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง โดยใช้นักเรียนเป็นหลัก และเสริมความแม่นยำของการใช้ทักษะการอ่านด้วยการทำแบบฝึกหัดท้ายชั่วโมง (Ryuddell and Ruddell, 1994) สะท้อนให้เห็นว่าแนวการสอนแบบนี้เนื้อหาในการเรียนจะถูกให้เป็นแนวเดียวกัน (Thematic unit) ความยากง่ายของเนื้อหา และทักษะทางภาษาได้ถูกจัดเตรียมไว้แล้วล่วงหน้า ซึ่งการสอนตามแนวนี้มีข้อจำกัดในด้านการเรียนการสอนไม่สนองต่อความพร้อมของแต่ละคน ไม่ได้คำนึงถึงประสบการณ์ ความรู้พื้นฐานที่จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ

สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาเป็นแนวการสอนหลักในการจัดการเรียนอ่าน ร่วมกับการจัดกิจกรรมที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีใช้เฉพาะประสบการณ์ของคนๆ เดียว แต่ยังเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากผู้อื่น นักเรียนจะได้เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีครูให้คำแนะนำ หรือช่วยให้ความกระจ่างๆ ในเรื่องที่มีความซับซ้อน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ร่วมมือ (Tenenberg, 1995; Smith, 1996)

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อประมาณปี ค.ศ.1908 เมื่อฮิวเลย์ (Huey) ได้ค้นพบประโยคที่เด็กพูดออกมานั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและประสบการณ์ ตั้งแต่นั้นมาจึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านพยายามพัฒนาแนวการสอนภาษา โดยมีพื้นฐานมาจากแนวคิดดังกล่าว จนกระทั่งมีการค้นพบว่าเด็กเริ่มเรียนการอ่านตั้งแต่เมื่อพ่อแม่อ่านหนังสือหรือเล่านิทานให้เขาฟัง นั่นคือเด็กได้รับประสบการณ์การฟัง การพูดจากพ่อแม่ของตน และเริ่มดูตัวอักษรจากหนังสือนิทานที่พ่อแม่ชี้ให้ดูขณะเล่านิทาน ซึ่งเป็นที่มาของปรัชญาการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ว่า เด็กเกิดมาพร้อมกับพลังอำนาจในการเรียนรู้ภาษาและพลังอำนาจนี้จะส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการเรียนการอ่านได้ แสดงว่าด้วยอำนาจในการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาประกอบกับประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมที่เด็กได้เห็นตัวอักษรจากหนังสือนิทานที่พ่อแม่เล่าให้ฟังทำให้เด็กพัฒนาความสามารถจากการฟังไปสู่การอ่านและหมายความว่าประสบการณ์ทางภาษาย่อมทำให้เด็กพัฒนาภาษาพูดไปสู่ภาษาเขียนได้ด้วยเช่นกัน (Readence and Disher, 1995)

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เป็นแนวการสอนที่มีมานานและมีประสิทธิภาพ โดยแนวการสอนนี้มีความเหมาะสมในการสอนอ่านภาษาสำหรับนักเรียนในระดับเริ่มต้นการอ่าน (Cooke, 1990; Hildreth, 1965; Hall, 1981; Moustafa, 1987) แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เป็นการสอนการอ่านที่ใช้ประสบการณ์และความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้น คำศัพท์ต่างๆ ที่เรียนนั้นนักเรียนจะมีความคุ้นเคยเพราะมาจากประสบการณ์ของพวกเขา โดยแนวการสอนนี้เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน ได้แก่ ทักษะอ่าน ฟัง พูด และเขียนให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ เป็นการนำประสบการณ์มาสร้างบทเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนแบบธรรมชาติที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาสนใจ และสัมพันธ์กับตัวนักเรียนเอง แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์นี้เป็นการนำเอาประสบการณ์ของเด็กมาสร้างเป็นบทเรียน เป็นแนวการสอนอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเกิดจากการเรียนที่ใกล้กับชีวิตของเด็กมากกว่าเรียนในสิ่งที่อยู่ไกลตัวพวกเขา

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เป็นการจัดการศึกษาตามแนวคิดปรัชญากลุ่มประสบการณ์นิยม ตามนิยามของเนลเลอร์ (Kneller, 1971) กล่าวว่า ปรัชญาการศึกษาตามแนวคิดประสบการณ์นิยม เป็นแนวคิดที่เน้นประสบการณ์เป็นหลัก บุคคลเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ และรัตน ตันบุคเต็ก (2523) กล่าวว่า นักปรัชญากลุ่มปฏิบัตินิยมนอกจากจะเน้นเรื่องประสบการณ์แล้ว ยังเน้นเรื่องการปฏิบัตินิยมคือ การจัดการศึกษาให้มีลักษณะที่ตั้งอยู่บนรากฐานของการปฏิบัติหรือกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน โดยถือว่า การศึกษาคือชีวิต และการเรียนรู้คือการกระทำ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา และเกิดการเรียนรู้ ในขณะที่นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาใช้และลงมือปฏิบัติจริง หลักฐานที่สะท้อนให้เห็นถึงปรัชญากลุ่มปฏิบัตินิยมในทฤษฎีการเรียนรู้ เห็นได้จากการให้คำจำกัดความของคำว่า “การเรียนรู้” ของนักการศึกษาดังต่อไปนี้ คือ แบลร์และคณะ (Blair et al., 1962) ได้ให้ความหมายและอธิบายลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยอาศัยประสบการณ์และ

พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ย่อมทำให้บุคคลแสดงปฏิกริยาตอบสนองต่อสถานการณ์ครั้งต่อไปด้วย พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากครั้งก่อน คือ สามารถทำได้รวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ความหมายของการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการให้ความหมายและอธิบายลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญของประสบการณ์ (Experience) ซึ่งหมายถึงผลที่เกิดจากการทำปฏิกริยาร่วมกัน (Interaction) ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยผลของการเรียนรู้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลหรือตัวผู้เรียน ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้และสามารถวัดได้อีกด้วย

ทั้งนี้ มีนักการศึกษาหลายท่านที่นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพบว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา จะเป็นการสอนที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของเด็กซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ และพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น และเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ดังที่ ฮอฟเฟอร์เนอร์ (Hoffener, 2004) ได้ทำการศึกษาและพบว่า การสอนที่นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการพัฒนาการอ่านนี้จะเหมาะสมกับเด็กที่มีพื้นฐานคำศัพท์น้อย รวมทั้งขาดทักษะในการตีความหมายของคำ โดยแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ได้มีนักการศึกษาได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

เวอร์ (Wurr, 2002) กล่าวว่า การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นการสอนที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นแนวการสอนที่มีความเหมาะสมกับการสอนภาษาในระดับเริ่มต้น โดยการเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาและประสบการณ์กับการเรียน

สตัฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) กล่าวว่า การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง ภาษาที่ได้จากการที่บุคคลได้พบเห็นสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง หรือจากการฟัง การสนทนา การอ่าน และการเขียน ประสบการณ์ทางภาษามีความสำคัญต่อการเรียนภาษาทุกภาษา หากผู้เรียนมีประสบการณ์ทางภาษามากก็必将ช่วยให้บุคคลนั้นมีพัฒนาการในการเรียนภาษาได้รวดเร็ว แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับคุณภาพของประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ สตัฟเฟอร์ ยังได้เสนอว่า การให้นักเรียนได้เขียนเรื่องจากประสบการณ์ของตนแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักที่อยู่ของคำต่างๆ เพิ่มขึ้น เพราะผู้เขียนและผู้อ่านอยู่ในวัยเดียวกัน การใช้ถ้อยคำต่างๆ จึงทำให้่ง่ายที่ผู้อ่านจะสื่อความหมาย เข้าใจ การเสนอเรื่องจากประสบการณ์มักจะมีเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน ดังนั้น การที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ

ทั้งนี้ ออลพอร์ต (Allport, 1961) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนในระดับประถมศึกษาว่า เป็นผลมาจากสภาพการเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมที่บ้าน หากได้มีการนำประสบการณ์เหล่านั้นมาจัดให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนภาษาแล้ว ก็จะเป็นการสร้างสรรคิให้รู้จักคำใหม่ด้วย การสอนที่จะให้เกิดผลดีนั้นจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่เร้าความสนใจ และควรเลือกใช้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานความต้องการของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดย สมिति

(Smith, 1987) ยังได้เน้นว่า ควรให้ผู้เขียนเรื่องแนะนำคำใหม่ให้ผู้อ่านรู้จักและเข้าใจความหมาย รวมทั้งการออกเสียงที่ถูกต้อง สำหรับคำใหม่ที่แนะนำควรจัดเป็น 2 วิธี คือ เสนอความหมายด้วยการใช้ภาษาสำหรับคำที่เกี่ยวข้องกับรูปธรรม และเสนอความหมายโดยใช้ประโยคสำหรับคำที่เป็นนามธรรม เพราะการเข้าใจความหมายของคำใหม่ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก่อนนั้นจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องในเวลาเร็วขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่สามารถทำให้การเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ยังเน้นกระบวนการกลุ่ม และการบูรณาการที่สอดคล้องสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้

4.2 หลักการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

เรนส์ และเคนาดี้ (Raines and Canady, 1990) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ว่าประกอบด้วยภาษาพูดและการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้สื่อที่มีเนื้อหามาจากภาษาพูดของนักเรียนเอง ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนร่วมกัน
2. ครูจะเขียนคำศัพท์ที่สำคัญหรือคำที่เป็นปัญหาที่นักเรียนพูดลงบนกระดาน เด็กจะเห็นว่าครูเปลี่ยนภาษาพูดของเขาเป็นภาษาเขียน
3. ครูอ่านบททวนคำนั้นให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม จนเมื่อครูเห็นว่านักเรียนอ่านได้ดีแล้วก็จะให้นักเรียนเขียนคำนั้นตามคำบอกของครู การทำเช่นนี้ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์การใช้ภาษาทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ที่มาจากภาษาพูดของเขาเองและเพื่อนๆ แนวการสอนภาษาแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา นี้ได้รับการพัฒนาการสอนแตกต่างกันออกไป โดยนักการศึกษาหลายท่าน เช่น อัลลัน (Allen), ฮัลล์ (Hall) หรือ สต๊าฟเฟอ์ (Stauffer) เป็นต้น

นอกจากนั้น สต๊าฟเฟอ์ (Stauffer, 1980) ได้จัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับภาษา สติปัญญา สังคม และวัฒนธรรมของนักเรียนที่ติดตัวพวกเขามาโรงเรียน แล้วถูกถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูด จากนั้นจึงพัฒนามาเป็นภาษาเขียน เขากล่าวว่าความสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา คือความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด ประสบการณ์ และทักษะการสื่อสารทั้งด้านการฟัง พูด อ่านเขียน ซึ่งมีหลักการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. การฟัง พูด อ่าน เขียน ควรเป็นไปในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมาย
2. นักเรียนควรมีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และความสามารถ
3. ความรู้ด้านการอ่านคำ และความหมายของคำศัพท์ ควรได้รับการพัฒนาอย่างมีความหมาย ทั้งนี้ เนื้อหาที่นำมาสอนอ่านต้องมีตัวชี้แนะอยู่ด้วย
4. สอนทักษะการอ่านเฉพาะทักษะที่นักเรียนได้ใช้หรือได้พบไปแล้ว
5. มีการเสริมต่อ หรือตรวจสอบ กลั่นกรองความเข้าใจในการใช้ภาษาของนักเรียน
6. ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน และได้มีโอกาสฝึกการอ่านเป็นประจำ

จากพื้นฐานเรื่องความสัมพันธ์ของภาษาและประสบการณ์ สรุปได้ว่านักเรียนจะพัฒนาความสามารถและความสนใจต่อการอ่านได้ดีขึ้นตามลำดับอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะนักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายเนื้อหาพร้อมกัน เป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาทั้งทางด้านฟัง พูด อ่าน เขียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นสตัฟเฟอร์จึงได้นำหลักการสอนการอ่านตามแนวการสอนและปรัชญาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น มาประยุกต์ใช้เป็นหลักการในการจัดการสอนอ่าน

4.3 ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

ขั้นตอนในการสอนได้พัฒนามาจากหลักการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และมีนักการศึกษาหลายท่านได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังที่สตัฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) ได้นำหลักการสอนมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าในการเรียนรู้เรียนการอ่านอย่างมีวัตถุประสงค์ด้วยการฝึกการคาดเดา ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน โดยไม่กังวลกับข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นซึ่งครูจะอธิบายและแก้ไขให้ภายหลังเท่าที่จำเป็น หรือตามที่นักเรียนต้องการ
2. จัดนักเรียนเป็นกลุ่มลดความสามารถ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน
3. ใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ คือ หลังจากนักเรียนคาดเดาเนื้อหาแล้วนักเรียนจะได้อ่านเนื้อหาโดยรวมให้เข้าใจก่อน โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาช่วยทำความเข้าใจ เมื่อเข้าใจแล้วครูจึงอธิบายส่วนประกอบย่อย ๆ ภายหลัง
4. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ และแบ่งการสอนออกเป็นสองช่วงหลัก คือ ช่วงกระบวนการอ่านและคิด และช่วงการฝึกทักษะที่จำเป็น

5. สอนรายละเอียดด้านโครงสร้างทางภาษา หรือทักษะการอ่าน เฉพาะที่นักเรียนได้พบในบทที่ได้อ่านไปแล้ว

6. ครูเตรียมสื่อที่จะใช้สอนอ่านไว้ล่วงหน้า โดยการเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน จัดลำดับการใช้สื่อตามลำดับความยากง่ายของโครงสร้างภาษา

7. ใช้สื่อการสอนที่มีเนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาไม่แตกต่างไปจากสื่อที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน

8. ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน และได้มีโอกาสฝึกอ่าน ขั้นตอนการสอนข้างต้นจะเห็นว่า การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ที่อยู่ในคลังคำศัพท์ของนักเรียนมาเชื่อมโยงในการฝึกอ่าน ดังที่ไมเนอร์ (Milner, 2008) ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ดังนี้

1. ร่วมพูดคุยในเรื่องที่เรียน โดยให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ที่นักเรียนรู้ ออกมา
 2. จัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม และให้นักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้พูดออกมา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ต่อยอดคำศัพท์ภายในกลุ่ม
 3. ครูบันทึกคำศัพท์ที่นักเรียนพูดมาสร้างเป็นประโยค
 4. นักเรียนร่วมกันอ่านประโยคที่เกิดขึ้นจากคำศัพท์ของนักเรียน
- นอกจากนั้น ชานอน อี เคอเรน (Shannon, 2007) ได้พัฒนาหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาเป็นวงจรการเรียนรู้แบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Cycle of language experience approach) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ครูสร้างแรงจูงใจโดยการจัดสรรสิ่งที่เป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เช่น การศึกษานอกสถานที่ การปลูกพืชสวนครัว เป็นต้น เพื่อเป็นการกระตุ้นในการอ่านในเรื่องที่จะอ่าน หลังจากนั้นใช้การสนทนาภายในกลุ่มและจดบันทึกในประเด็นที่นักเรียนสนทนา (Nessel and Jones, 1981)

2. ครูบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนบนกระดาน โดยในการบันทึกนั้นให้เขียนในสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียนไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำหรือประโยคใดๆ ซึ่งตรงนี้จะประเด็นเป้าหมายของกระบวนการนี้ เพราะเนื้อหาที่บันทึกเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียนอย่างแท้จริงซึ่งเป็นที่ที่นักเรียนคุ้นเคย จะปรากฏโครงสร้างทางไวยากรณ์มากมายที่อาจทำให้เกิดการสับสนได้

3. ครูอ่านคำและประโยคที่บันทึกบนกระดานให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนอ่านในใจ เมื่อนักเรียนอ่านทำความเข้าใจแต่ละคนแล้ว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และ

สุดท้ายให้เลือกนักเรียนอาสาสมัครเป็นตัวแทนอ่านออกเสียง ดังนั้นจะพบว่าในเนื้อหาที่นักเรียนจะพบ ข้อผิดพลาด หรือไม่ต่อเนื่อง ซึ่งจะนำมาในการตรวจสอบความรู้ทางภาษา (Hall, 1981; Nessel and Jones, 1981)

4. ทำกิจกรรมตามสิ่งที่อ่าน เช่น การระบุคำศัพท์ที่ปรากฏบนกระดานในด้านความหมาย การนำไปใช้ในบริบทอื่น การต่อยอดคำศัพท์ (Nessel and Jones, 1981; Savage, 1992)

5. ดำเนินตามกิจกรรมที่ 1-4 ใหม่ ในทุกครั้งที่ทำการอ่านบทอ่าน ซึ่งในแต่ละครั้งจะเป็นสร้างบทอ่านจากประสบการณ์ของนักเรียนเองเมื่อสมบูรณ์แล้วนำมาติดที่บอร์ด เพื่อให้ นักเรียนได้อ่านซ้ำ หรือการอัดสำเนาแจกเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนโดยการขีดเส้นใต้คำศัพท์และให้ความหมาย การจับคู่คำศัพท์ เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการอ่านนักเรียนจะได้บทอ่านของตนเองมากมาย ซึ่งครูจะให้นักเรียนประยุกต์ความรู้จากเรื่องต่างๆ เช่น การแสดงละคร การจัดนิทรรศการ เป็นต้น (Hall, 1981; Nessel and Jones, 1981)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะพบว่าแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี โดยการแก้ปัญหาของผู้เรียนด้านการขาดประสบการณ์ และมีพื้นฐานทางโครงสร้างภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งเป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ และการเรียนที่สามารถถ่ายโอนความรู้สู่สถานการณ์จริงได้ แต่อย่างไรก็ตามประสบการณ์ของแต่ละคนย่อมมีความต่างกัน และหลากหลายซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ฉะนั้นการนำการจัดการกิจกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมาเสริมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาได้บูรณาการทฤษฎีและแนวคิดที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นโดยทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวได้แก่ แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ดังมีรายละเอียดดังนี้

5.1 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน คละความสามารถ และเพศ สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนรู้จากงานที่ผู้สอนมอบหมาย และช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ ให้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน คะแนนของกลุ่มมีคะแนนที่ได้จากสมาชิกแต่ละคนรวมกัน วิธีการแบบนี้

สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ทุกทเรียน ทุกวัตถุประสงค์ใช้ในการสอนตั้งแต่ทักษะพื้นฐานจนถึงการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนและบูรณาการกับเทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม

จุดประสงค์ของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบจุดประสงค์ของการจัด

กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. การพัฒนาสติปัญญา มีทักษะการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา
2. ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมมือ การช่วยเหลือ การปฏิสัมพันธ์ในทาง

สร้างสรรค์ ความอดทนต่อความแตกต่าง เรียนรู้ในการฟังผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการทำงานเป็นทีม

3. การพัฒนาตนเอง เช่น ควบคุมตนเองในการเรียน เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ

4. ความเท่าเทียมกัน ยอมรับว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีความแตกต่างในเรื่องใด

5.1.1 องค์ประกอบของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

(Tenenberg, 1995; Smith, 1996)

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก ผู้เรียนต้องมีความเชื่อว่าตนเองจะต้องเชื่อมโยงกับผู้อื่นในทางที่จะไม่มีใครประสบความสำเร็จถ้าสมาชิกคนอื่นของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จด้วย ผู้เรียนจะต้องทำงานด้วยกันเพื่อให้งานสำเร็จ ทุกคนในกลุ่มต้องพึ่งกันในด้านทรัพยากร แบ่งปันสิ่งที่ตนเองมีอยู่แก่กันและกัน ต้องรู้จักแบ่งงานกันทำตามบทบาท ตามความถนัด และความเชี่ยวชาญของตน

2. ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมมือเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นตัวเชื่อมโยง ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันช่วยเหลือ อธิบายให้สอนกันและกัน คิดแก้ปัญหาร่วมกัน ส่งเสริมความสำเร็จของกันและกัน

3. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล เมื่อผู้เรียนอยู่ในกลุ่มได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสร้างความคุ้นเคย การกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับสนับสนุน คัดค้านด้วยเหตุผล รวมทั้งการควบคุมตนเอง การสร้างแรงจูงใจในตนเองในด้านความคาดหวังในความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อระยะเวลาการทำงานกลุ่ม จนในที่สุดเกิดเป็นค่านิยมของผู้เรียนในด้านความรับผิดชอบส่วนบุคคล

4. ทักษะการทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสามารถในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้อยู่ในกลุ่มมีทักษะในการสื่อสาร เช่น การให้ข้อมูล การแสวงหาข้อมูล การประสานงาน การจูงใจ การประเมิน การขยายความ การจัดประมวลความคิด การประนีประนอม การรักษามาตรฐาน การเป็นสมาชิกของกลุ่มและการเป็นผู้นำ

5. กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องอาศัยความมั่งคั่ง ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้องค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 4 ประการ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

5.1.2 ลักษณะเด่นของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนด้วยการช่วยเหลือ พึ่งพาซึ่งกันและกัน จึงก่อให้เกิดผลดีหลายประการ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสพูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันค้นหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

คาแกน (Kagan, 1995) ได้ออกแบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. การพูดเป็นคู่ (Rally robin) เป็นเทคนิคเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูด ตอบ แสดงความคิดเห็นเป็นคู่ๆ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกที่เป็นคู่ได้พูดกัน ตัวอย่างเช่น กลุ่มมี

สมาชิก 4 คน แบ่งเป็น 2 คู่ คู่หนึ่งประกอบด้วยสมาชิกคนที่ 1 และคนที่ 2 แต่ละคู่จะพูดพร้อม ๆ กันไป โดย 1 พูด 2 ฟัง จากนั้น 2 พูด 1 ฟัง ต่อมา 1 พูด 2 ฟัง เป็นต้น

2. การเขียนแบบคู่ (Rally table) เป็นเทคนิคคล้ายกับการพูด เป็นคู่ทุกประการ ต่างกันเพียงการเขียนเป็นคู่เป็นการร่วมมือเป็นคู่ ๆ โดยผลัดกันเขียน หรือวาด (ใช้ อุปกรณ์: กระดาษ 2 แผ่น และปากกา 2 ด้ามต่อกลุ่ม)

3. การพูดรอบวง (Round robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกของกลุ่มผลัดกันพูด ตอบ เล่า อธิบาย โดยไม่ใช้การเขียน การวาด และเป็นการพูดที่ผลัดกันทีละคนตามเวลาที่กำหนด จนครบ 4 คน

4. การเขียนรอบวง (Round table) เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวง แตกต่างกันที่เน้นการเขียน การวาด (ใช้ อุปกรณ์: กระดาษ 1 แผ่น และปากกา 1 ด้ามต่อกลุ่ม) วิธีการคือ ผลัดกันเขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนด เทคนิคนี้อาจดัดแปลงให้สมาชิกทุกคนเขียนคำตอบหรือบันทึกผลการคิดพร้อม ๆ กันทั้ง 4 คน ต่างคนต่างเขียนในเวลาที่กำหนด (ใช้ อุปกรณ์: กระดาษ 4 แผ่น และปากกา 4 ด้าม) เรียกเทคนิคนี้ว่าการเขียนพร้อมกันรอบวง (Simultaneous round table)

5. การแก้ปัญหาด้วยการต่อภาพ (Jigsaw problem solving) เป็นเทคนิคที่สมาชิกของแต่ละคนคิดคำตอบของตนเองไว้ จากนั้นกลุ่มนำคำตอบของทุกๆ คนรวมกัน แล้วอภิปรายเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

6. คิดเดี่ยว – คิดคู่ – ร่วมกันคิด (Think-pair-share) เป็นเทคนิคโดยเริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของตนหรือของเพื่อนที่เป็นคู่เล่าให้เพื่อนๆ ทั้งชั้น ฟัง

7. อภิปรายเป็นคู่ (Pair discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดโจทย์แล้วให้สมาชิกที่นั่งใกล้กันร่วมกันคิดและอภิปรายเป็นคู่

8. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อผู้สอนตั้งคำถามแล้วให้สมาชิกของกลุ่มทุก ๆ คนร่วมกันคิด พูด อภิปรายพร้อมกัน

9. ทำเป็นกลุ่ม – ทำเป็นคู่ – และทำคนเดียว (Team-pair-solo) เป็นเทคนิคที่เมื่อผู้สอนกำหนดปัญหาหรือโจทย์หรืองานให้ทำแล้ว สมาชิกจะทำงานร่วมกันทั้งกลุ่ม จนทำงานได้สำเร็จ แล้วถึงขั้นสุดท้ายให้สมาชิกแต่ละคนทำงานคนเดียวจนสำเร็จ

10. การเรียงแถว (Line-ups) เป็นเทคนิคง่าย ๆ โดยให้ผู้เรียนยืนเป็นแถวเรียงลำดับภาพคำ หรือสิ่งที่ผู้สอนกำหนดไว้ เช่น ผู้สอนให้ภาพต่าง ๆ แก่ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนยืนเรียงลำดับภาพขั้นตอนของวงจรชีวิตของแมลง ห่วงโซ่อาหาร เป็นต้น

11. การพูดเป็นคู่ตามเวลาที่กำหนด (Time – pair – share)

เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สมาชิกจับคู่ สมาชิกคนที่ 1 พูดในเวลาที่กำหนดเพื่อตอบโจทย์หรือปัญหาที่กำหนด สมาชิกคนที่ 2 ฟัง จากนั้นสมาชิกคนที่ 2 พูด คนที่ 1 ฟัง การพูดใช้เวลาเท่ากับครั้งแรก

12. การทำโครงการเป็นกลุ่ม (Team project) เป็นเทคนิคการ

เรียนด้วยวิธีโครงการ โดยผู้สอนอาจจะกำหนดวิธีการทำโครงการ กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ให้ร่วมกันทำโครงการตามมอบหมาย หรืออาจใช้วิธีให้ผู้เรียนร่วมกันคิดทำโครงการเอง โดยผู้เรียนแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนมีบทบาทในการทำงาน

13. การหาข้อยุติ (Showdown) เป็นเทคนิคที่ใช้ทบทวนความรู้

วัดความรู้ ซึ่งอาจใช้ได้ทุกขั้นตอนของการสอน โดย

13.1 สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มเขียนคำถามตามที่

ผู้สอนกำหนดลงในกระดาษของตน จะได้โจทย์คำถามครบตามจำนวนสมาชิกของกลุ่ม

13.2 ให้สมาชิกลำนำโจทย์คำถามพร้อมปากกาวางตรง

กลางโต๊ะ

13.3 กำหนดสมาชิกหัวหน้า เริ่มที่สมาชิกคนใดคน

หนึ่งก่อนก็ได้ ให้สุ่มหยิบโจทย์คำถาม

13.4 สมาชิกทุกคนหยิบปากกา แล้วเขียนคำตอบ

เพื่อตอบโจทย์ในกระดาษของตนเอง

13.5 จากนั้นตรวจคำตอบร่วมกัน ถ้าตอบถูกต้องทุก

คนก็ได้แสดงความชื่นชมกัน ถ้าตอบไม่ถูกต้องให้เปิดหนังสือค้นคว้าหรือถามผู้สอนก็ได้ แล้วแก้ไขให้ถูกต้องทุกคน

13.6 จากนั้นหมุนเวียนสมาชิกคนต่อไปเป็น

หัวหน้า แล้วจึงดำเนินกิจกรรมตาม ข้อ3) – 5) ให้ทำเช่นนี้จนสมาชิกทุกคนตอบโจทย์คำถามทุกข้อได้ครบ

14. คิดเดี่ยว – คิดคู่ – คิดเป็นกลุ่ม (Think-pair-square) เป็น

เทคนิคโดยเริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบของตนไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นก็อภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มของตนก่อน แล้วอาจนำคำตอบเล่าให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้นฟัง

15. พูดวงกลมซ้อน (Inside-outside circle) เป็นเทคนิคที่

ผู้เรียนอาจนั่งหรือยืนเป็นวงกลมซ้อนกัน 2 วง แต่ละวงมีจำนวนกลุ่มเท่ากัน วงในหันหน้าออก วงนอกหันหน้าเข้า หรืออาจนั่งหรือยืนเป็นคู่ก็ได้ ผู้เรียนที่เป็นคู่หรือกลุ่มที่เป็นคู่กันจะพูด หรืออภิปราย หรือนำเสนอผลงานกลุ่มแก่กันและกัน โดยผลัดกันพูด อาจมีการกำหนดเวลาด้วย จากนั้นหมุนเวียนเปลี่ยน

คู่หรือกลุ่มใหม่ไปเรื่อย ๆ โดยไม่ซ้ำกัน โดยผู้เรียนวงนอกและวงในเคลื่อนที่ไปในทิศทางตรงกันข้าม เพื่อให้พบสมาชิกไม่ซ้ำกลุ่มเดิม

16. การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน (Rotating feedback) เป็นเทคนิคที่สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งอาจเป็นข้อคิด ข้อเสนอแนะ ข้อดี ข้อบกพร่อง ต่อผลงานของกลุ่มอื่นๆ โดยหมุนเวียนไปที่ละกลุ่มจนครบอย่างเป็นระบบ หรืออาจมีกำหนดเวลาให้แต่ละกลุ่มด้วยก็ได้

จากเทคนิควิธีการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมา ล้วนเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ แต่เนื่องจากเทคนิคเหล่านี้มีลักษณะการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจะใช้เทคนิคใดจึงต้องเลือกใช้ให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการ และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา แนวคิดการเรียนแบบร่วมมือ และสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียน ที่พบว่าปัญหาหลักที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน คือการที่นักเรียนขาดประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เรื่องในบทอ่านเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวนักเรียน และนักการศึกษาหลายๆ ท่านที่ให้ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ภาษา และประสบการณ์ (Stauffer, 1980) ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการออกแบบรูปแบบการสอนที่มุ่งหวังในการพัฒนานักเรียนให้สามารถพิชิตปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในวัยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของรูปแบบการสอน ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบ และหลักการในการออกแบบรูปแบบการสอน เพื่อเป็นประโยชน์ในการออกแบบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

6. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสภาพปัญหาการเรียนภาษา ทฤษฎีการสอนภาษา/ ภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีการอ่านภาษา และการเห็นความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ และแนวคิดการเรียนแบบร่วมมือ ทำให้เห็นความสำคัญที่จะพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการอ่าน โดยที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นข้อมูลในการกำหนดหลักการของรูปแบบ แต่สิ่งสำคัญต้องทำการศึกษาทฤษฎีของรูปแบบเพื่อเป็นความรู้ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านต่อไป

6.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนมีผู้พัฒนาขึ้นมากมายและยังใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบการสอนไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2546) กล่าวถึงรูปแบบการสอน/รูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้ อย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดย ประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ดังนั้นคุณลักษณะ ที่สำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็น หลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ
2. มีการบรรยาย หรืออธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน
3. มีการจัดระบบ คือ มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของ ระบบ
4. มีการอธิบายกระบวนการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนในฐานะ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบนั้นๆ

เซลเลอร์ และคณะ (Saylor et al., 1981) ได้ให้คำจำกัดความของรูปแบบการสอน ไว้โดยสรุปว่า หมายถึง แบบ หรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความ แตกต่างกัน เพื่อจุดหมาย หรือเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

จอยส์ และวีล (Joyce and Weil, 2002) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบ หรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะ ช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของ ตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการ จัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎี หรือหลักการ ที่รูปแบบแบบนั้นยึดถือ โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถ นำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนนั้นพบว่า มีนักการศึกษา กล่าวถึงการออกแบบการเรียน การสอนและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไว้หลายท่าน เช่น เคียร์สตี จอยส์ และวีล (Joyce and Weil, 2002) อธิบายถึงประโยชน์ของการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนว่ามีประโยชน์ต่อการ เรียนการสอนและฝึกอบรมดังนี้

1. ทำให้การเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกอบรมกับงานที่ปฏิบัติอยู่หรือกับงานที่จะมีในอนาคต
2. ทำให้ลดเวลาในการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับ สารสนเทศที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์

3. ทำให้มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอระหว่างช่วงเวลาในการเรียนการสอน หรือการอบรมที่ต่างกัน และระหว่างผู้สอนที่หลากหลายแตกต่างกันไปด้วย
4. ทำให้มีการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมตรงกับความสามารถพื้นฐานและระดับที่แตกต่างกันของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการอบรมได้ เพราะมีการวิเคราะห์ผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกอบรมด้วย
5. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ ความเชื่อมั่น ความพึงพอใจต่อผู้สอน ผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกอบรม

6.2 หลักการพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดของจอยส์และวีล (Joyce and Weil, 2002) ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นต้น
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้วก่อนนำไปใช้ต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบ ทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้ตามสถานการณ์จริงและนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข
3. การพัฒนารูปแบบการสอนอาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
4. การพัฒนารูปแบบการสอนจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ คือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกันกับจุดมุ่งหมายหลักจะทำให้เกิดผลสูงสุดแต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้ถ้าเห็นว่าเหมาะสม

6.3 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการสอน

การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสอนได้มีนักการศึกษาหลายท่านทั้งไทย และต่างประเทศได้ทำการศึกษาไว้ และศศิวรรณ พชรพรณพงษ์ (2545) ได้รวบรวมและนำมาวิเคราะห์ และสรุปองค์ประกอบของรูปแบบแต่ละท่านไว้ดังนี้

เซเลอร์ และคณะ (Saylor et al., 1981) และทีศนา เขมมณี (2546) ได้กำหนด องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ได้แก่ หลักการ, จุดมุ่งหมาย, เนื้อหา และประเมินผล

สำหรับจอยส์ และวีล (Joyce and Weil, 2002) มีองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่คล้ายกับเซเลอร์ และคณะ และทีศนา เขมมณี แต่เพิ่มองค์ประกอบด้าน เงื่อนไข และบทบาทครู

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนของนักการศึกษาข้างต้นจะต้องมีหลักการ/แนวคิดสำคัญ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา/ทักษะ กระบวนการสอน และการประเมินผลซึ่งเป็นส่วนประกอบ

พื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ โดยองค์ประกอบเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนที่ผู้ต้องการพัฒนารูปแบบการสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบอิง ประสบการณ์ทางภาษา

คาเรน (Karen, 2008) ทำการศึกษาผลของการใช้การสอนด้วยการแบ่งปันหนังสือกับ แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงด้าน ปัญหาการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพัฒนาทางการ เรียนเมื่อนำแนวการสอนทั้ง 2 แนวการสอนมาผสมผสานกัน และผลการวิจัยยังระบุว่านักเรียนที่เป็น กลุ่มทดลองในครั้งมีพัฒนาการทางอ่านสูงขึ้น และแนวการสอนแบบนี้จะสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน และเขียน

ไมเนอร์ (Milner, 2008) ทำการศึกษาการสอนตามแนวอิงประสบการณ์สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้านการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คน ที่ถูกประเมินว่ามีระดับความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าระดับชั้นที่อยู่ ด้วยแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผลการวิจัยแสดงว่า 5 ใน 6 (83.3%) มี พัฒนาการทางการอ่านออกเสียง และ 4 ใน 6 (66.7%) มีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่ง ผลการวิจัยยังได้แสดงว่า แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์เหมาะสำหรับพัฒนานักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์

ฮอฟฟีนอร์ (Hoffener, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง การนำแนวการสอนแบบอิง ประสบการณ์ทางภาษา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านระดับ มัธยมศึกษา การวิจัยพบว่าการสอนที่นำแนวการสอนที่เน้นประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาการอ่านจะ เหมาะสมกับเด็กที่มีพื้นฐานคำศัพท์น้อย รวมทั้งทักษะในการตีความหมายของคำ

เวอร์ (Wurr, 2002) ทำการศึกษาเรื่องแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นหลักใน การจัดการเรียนการสอนสำหรับการเรียนภาษาที่สอง ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์เป็นครูที่ดีที่สุด ในการสอน การให้นักเรียนได้เขียนในสิ่งที่ใกล้ตัวและหัวข้อที่พวกเขาคุ้นเคย ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรม ประจำชาติของแต่ละคน แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับ นักเรียนที่เรียนภาษาที่ 2 ดังนั้นแนวการสอนนี้จะเหมาะสมสำหรับห้องเรียนที่มีความหลากหลายทาง ภาษา

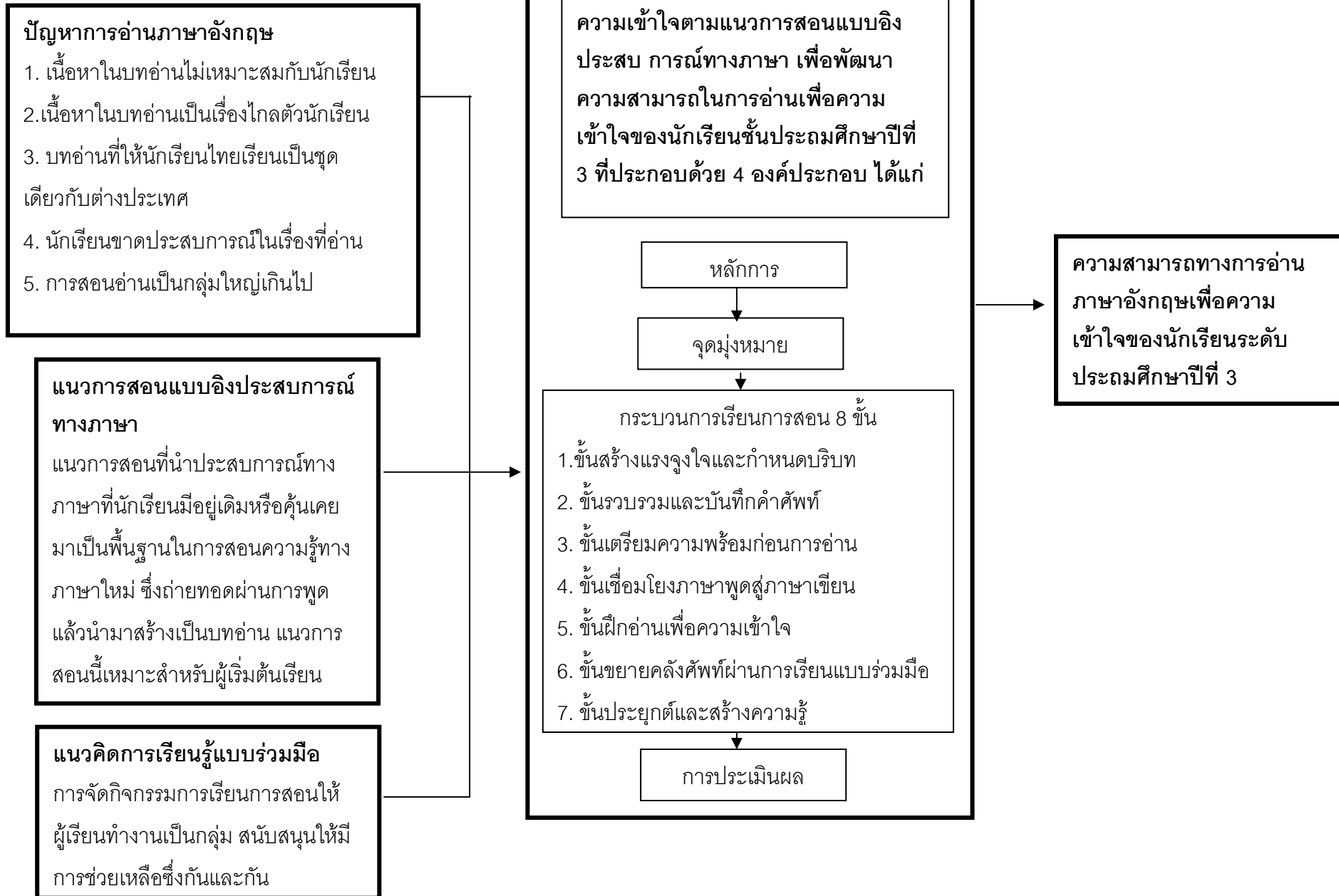
คูวิลล์ (Douville, 2000) ทำการวิจัยเรื่องการช่วยเหลือผู้ปกครองในการสอนเสริมที่บ้านโดยใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาและการสอนแบบสแกฟเฟอลิ่ง ผลการวิจัยพบว่า การนำสิ่งแวดล้อมที่บ้าน และสิ่งที่ใกล้ตัวเด็กมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้จะเป็นการช่วยให้ผู้ปกครองสะดวกต่อการสอนลูกที่บ้าน และเป็นการปกป้องการล้มเหลวในการเรียนที่โรงเรียน

สแตช และ มิลเลอร์ (Stahl and Miller, 1989) ทำการศึกษาถึงผลของการใช้การสอนตามแนวธรรมชาติ และแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา สำหรับระดับกลุ่มเริ่มต้นอ่าน กลุ่มประชากรในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 46 คน โดยเป็นการเปรียบเทียบแนวการสอนบียัดหนังสือเรียนเป็นหลัก กับแนวการสอนธรรมชาติและแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า การสอนตามแนวธรรมชาติ และแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีประสิทธิภาพกว่าการสอนแบบยัดหนังสือเรียนเป็นหลัก เพราะจะเป็นการช่วยนักเรียนในทักษะการวิเคราะห์คำ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานต่อไปในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

คาเซลสกี และคณะ (Kaselskis.et.al., 1987) ทำการวิจัยเรื่องผลของการนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาใช้ในการสอนอ่านในระดับเริ่มต้นของนักเรียนอนุบาล ประชากรได้แก่นักเรียนอายุประมาณ 5 ปี แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 22 คน และกลุ่มควบคุม 22 คน ผลการวิจัยพบว่า การนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์มาใช้ในการจัดกิจกรรมที่มีเรื่องราว ประสบการณ์ทางภาษาจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ รวมทั้งทักษะการจำคำ (Word recognition skill) และทักษะการจำตัวอักษร (Alphabet skill) สูงกว่าก่อนได้รับการทดลอง จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสะท้อนได้ว่า ผลการวิจัยในหลายๆ งานวิจัยได้นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ไปทดลองใช้เด็กในระดับเริ่มต้นซึ่งอยู่ในระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาตอนต้น หรืออายุระหว่าง 5 – 9 ปี ซึ่งเป็นระดับที่จะเริ่มเรียนในทักษะการอ่าน และยังพบว่ากลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นกลุ่มเด็กที่มีปัญหาในการอ่านอีกด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยในการพัฒนาการเรียนการสอนนั้นครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับนักเรียน ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยในการสร้างประสบการณ์ใหม่ในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Language experience approach) มาเป็นฐานในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative learning) มาใช้ในการสร้างสรรค์กิจกรรมการอ่าน เพื่อพัฒนารูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จึงเป็นสิ่งที่น่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านได้เป็นอย่างดี

แผนภาพที่ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) และได้ทำการศึกษาบริบทและลักษณะเฉพาะของนักเรียนโรงเรียนสาธิตเกษตรฯ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น จัดได้ว่าเป็นระดับช่วงอายุที่มีความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่จะพัฒนาการอ่านได้ดีในวัยเริ่มเรียน
2. นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ เนื่องจากพื้นฐานของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ฯลฯ ส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ มีความหลากหลายด้านประสบการณ์ทางภาษาที่ต่างจากนักเรียนในสังกัดอื่นๆ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเดียวกันกับนักเรียนทั่วไปที่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางประสบการณ์ทางภาษาจึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุผลการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาใช้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับประสบการณ์เดิม ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และความสนใจของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูด

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้แก่

- แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา
- การเรียนแบบร่วมมือ
- ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 (ประสบการณ์

และความสนใจของนักเรียน)

ระยะที่ 3 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารประกอบรูปแบบการสอนประกอบด้วย

- คู่มือการใช้รูปแบบ
- แผนการสอน
- ชุดการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

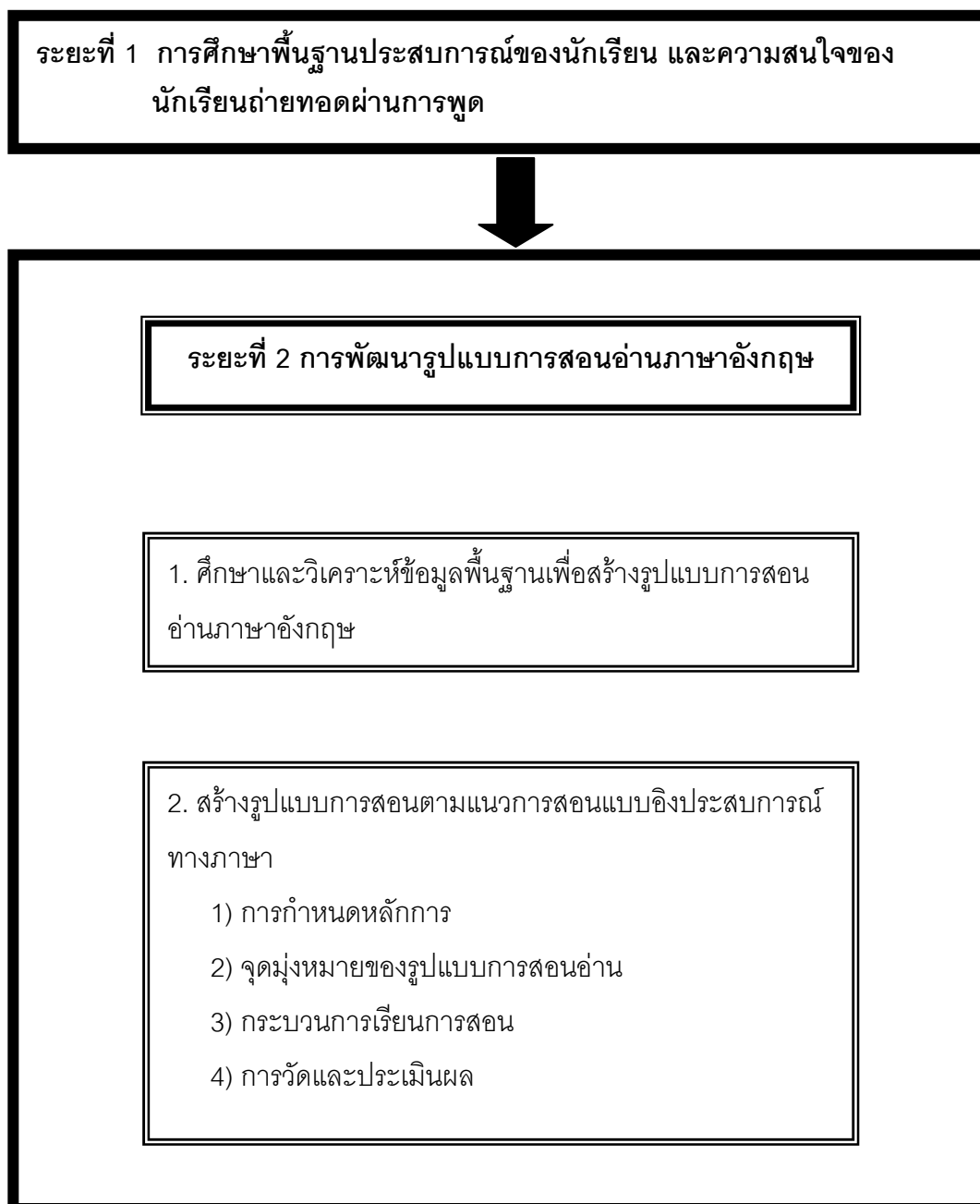
- แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 ชุด ขนานกัน โดยปรับปรุงมาจาก ITI เพื่อใช้สำหรับวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- แบบสัมภาษณ์กลุ่ม และ รายบุคคล
- แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning diary)

ระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 5 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาที่พัฒนาขึ้น

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยสามารถสรุป และแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 6 สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 6 (ต่อ) สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 3 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่าน
และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) ชุดการสอน

2. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านและเอกสาร
ประกอบรูปแบบการสอนอ่าน

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
- 2) นำข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข
- 3) ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ (Pilot study)

3. แก้ไขปรับปรุง

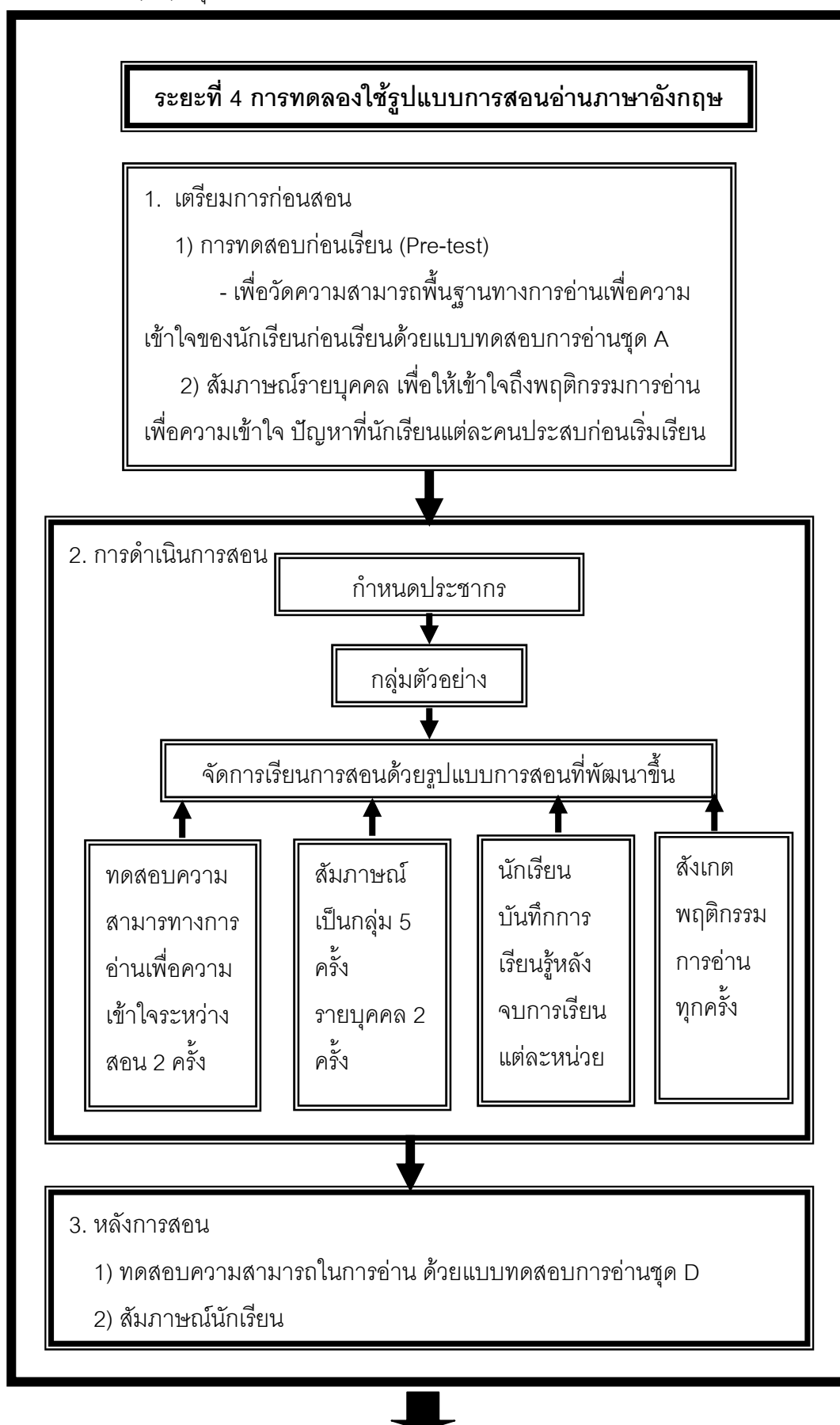
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 1) แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจจำนวน 4 ชุด
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 3) แบบสัมภาษณ์
- 4) แบบบันทึกการเรียนรู้

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แผนภาพที่ 6 (ต่อ) สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 6 (ต่อ) สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 5 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่าน

รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์จาก

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในแต่ละระดับความสามารถ
3. การสัมภาษณ์นักเรียนเป็นกลุ่มและรายบุคคล
4. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน
5. บันทึกการเรียนรู้อัน

การสรุปและนำเสนอแผนภาพดังกล่าวข้างต้น เป็นการแสดงลำดับขั้นตอนในการวิจัย และพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินการในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับ ประสบการณ์ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และความสนใจของนักเรียนรวมทั้งสภาพปัญหา การอ่านภาษาอังกฤษถ่ายทอดผ่านการพูด ดังนี้

1. ศึกษาและสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักเรียน รวมถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3
 2. ศึกษาและสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ
- ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้ง 2 ส่วนข้างต้น จะนำไปประกอบเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับการ พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ อิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวิจัยและพัฒนารูปแบบ การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ต่างๆ และประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งความสนใจ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย ตลอดจนสัมภาษณ์นักเรียน จำนวน 30 คน จากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา สรุป ได้ดังนี้

ด้านผู้เรียน

1) ผลจากการศึกษาข้อมูลพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยพบว่า นักเรียนไทยมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (วิสาข์ จัติวัตร, 2543) อีกทั้งการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษาทั้งประเทศไทย ปีการศึกษา 2545 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2545) โดยพบว่าปัญหาที่นักเรียนไทยขาดทักษะการอ่านอันเนื่องมาจากปัญหาในเรื่องหากการเรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทอ่านยากหรือง่ายเกินไป หรือเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่มีความคุ้นเคย ขาดความสนใจ และไม่ทันสมัย

2) ผลจากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนขาดความสนใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านน้อยมาก และนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยาก นักเรียนต้องอ่านในเรื่องราวที่ตนเองไม่คุ้นเคย หรือไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ด้านผู้สอน

ผลจากการสังเกตอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจำนวน 3 ท่าน พบว่า ผู้สอนใช้บทอ่านจากหนังสือที่เป็นหนังสือที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆ เช่น นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการนำคำศัพท์ที่สำคัญในบทอ่านมาเรียนก่อน และเริ่มเข้าสู่การอ่านในบทอ่าน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่าน นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นทั้งกลุ่มใหญ่ และกลุ่มย่อย จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า บทอ่านที่ใช้เรียนเป็นบทอ่านที่นักเรียนไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องที่ไกลตัวนักเรียน นักเรียนขาดประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน การปูพื้นฐานคำศัพท์ในบทอ่านก่อนเริ่มอ่าน เป็นเพียงกิจกรรมหนึ่งของการสอนที่เน้นเพียงความหมายของคำศัพท์ เพื่อนำไปสร้างความเข้าใจขณะอ่านเพียงเท่านั้น แต่มิได้เน้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้กระบวนการอ่านที่ให้นักเรียนสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นแนวการสอนอ่านที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้นคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนนั้นจะมีความคุ้นเคย เพราะมาจากประสบการณ์ของพวกเขา เป็นการนำประสบการณ์ของ

นักเรียนมาสร้างบทอ่าน เกิดการเรียนรู้ที่ใกล้กับชีวิตของนักเรียนมากกว่าเรียนในสิ่งที่ไกลตัวพวกเขา ทั้งนี้ มีนักการศึกษาหลายท่านที่นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการเรียนการสอน และพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวอิงประสบการณ์ทางภาษา จะเป็นการสอนที่เกี่ยวข้องกับ ประสบการณ์เดิมของนักเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่

2.2 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คละความสามารถ ประสบการณ์ และเพศ สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบ ในการเรียนรู้จากงานที่ผู้สอนมอบหมาย และช่วยเหลือสมาชิกอื่นๆ ให้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทุกคนมีความ รับผิดชอบงานของตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน วิธีการแบบนี้สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนได้ทุกบทเรียน ทุกวัตถุประสงค์ใช้ในการสอนตั้งแต่ทักษะพื้นฐานจนถึงการแก้ปัญหาที่ ซับซ้อน

จากแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นหลักการที่จะ นำมาใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปหลักการที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนว การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา

สรุปประเด็น	แนวการสอนแบบอิง ประสบการณ์ทางภาษา	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ความเชื่อพื้นฐาน	การเรียนรู้เกิดจากการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการนำ ความคิดประยุกต์ใช้กับประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นโดยตรง และจัดการศึกษาให้ ตั้งอยู่บนรากฐานของการปฏิบัติและ กิจกรรม เพื่อสร้างสมประสบการณ์ ตรงให้กับเด็ก	การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน การ พุดคุยทำให้เกิดการเรียนรู้
หลักการเบื้องต้น	1. ประสบการณ์เดิมของเด็กเป็น พื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ 2. การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ชีวิตประจำวันของเด็ก	1. การเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ และสร้างความรู้ 2. บริบทการเรียนที่นักเรียนร่วมมือ กันกับเพื่อนๆ กำหนดและแก้ปัญหา ร่วมกัน

สรุปประเด็น	แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
หลักการเบื้องต้น (ต่อ)	3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด ประสบการณ์ สามารถพัฒนาการอ่านได้	3. เรียนรู้กิจกรรมทางสังคม มีการปฏิสัมพันธ์ พิจารณาทำความเข้าใจในหัวข้อที่ศึกษา 4. การเรียน กิจกรรม ไม่ควรมองเฉพาะจุดยืนของตนเอง แต่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างความรู้
แนวการสอน	1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าในการเรียนรู้เรียนการอ่านด้วยการฝึกการคาดเดา ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน 2. จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน 3. ใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ คือ หลังจากนักเรียนคาดเดาเนื้อหาแล้วนักเรียนจะได้อ่านเนื้อหาโดยรวมให้เข้าใจก่อน โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาช่วยทำความเข้าใจ เมื่อเข้าใจแล้วครูจึงอธิบายส่วนประกอบย่อยๆ ภายหลัง 4. แนวการสอนที่เหมาะสมกับการสอนภาษาในระดับเริ่มต้น 5. สอนรายละเอียดด้านโครงสร้างทางภาษา หรือทักษะการอ่าน เฉพาะที่นักเรียนได้พบในบทที่ได้อ่านไปแล้ว 6. ครูเตรียมสื่อที่จะใช้สอนอ่านไว้	1. การทำงานเป็นกลุ่มขนาดเล็กที่มีความหลากหลาย 2. การแบ่งปันความรู้ระหว่างนักเรียน 3. การแบ่งหน้าที่การทำงานเป็นกลุ่ม 4. ครูเป็นผู้ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงข้อมูลหรือเนื้อหาใหม่ๆ เข้ากับประสบการณ์หรือความรู้เดิมและเรียนรู้สิ่งใหม่ 5. นักเรียนเรียนรู้ผ่านการสื่อสารอย่างมีความหมาย นักเรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลายทางประสบการณ์ต้องมีการประยุกต์ทักษะการคิดในการอภิปรายและตรวจสอบข้อมูลเนื้อหา ความคิด เพื่อสร้างผลงาน

สรุปประเด็น	แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
แนวการสอน (ต่อ)	<p>ล่องหน้า โดยการเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน จัดลำดับการใช้สื่อตามลำดับความยากง่ายของโครงสร้างภาษา</p> <p>7. ใช้สื่อการสอนที่มีเนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาไม่แตกต่างกัน จากสื่อที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน</p>	

ข้อมูลจากการสรุปประเด็นการศึกษาแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องจะนำไปใช้การพัฒนาหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในชั้นที่ 2 ต่อไป

3. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสอน การสร้างรูปแบบการสอน เพื่อให้ทราบแนวทางการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่จะใช้ในการวิจัย โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้ง 3 ส่วนข้างต้น จะนำไปประกอบในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในชั้นของการสร้างรูปแบบการสอน (ชั้นที่ 2) ต่อไป

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาโดยนำข้อมูลจากการศึกษาในชั้นที่ 1 มากำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ การกำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1. การกำหนดหลักการ

จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และการเรียนแบบร่วมมือในชั้นที่ 1

ทั้งนี้ การกำหนดหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษสามารถกำหนดหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นได้ดังนี้

1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการ

สอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และผลิตผลิตกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้

2) รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนตัวเรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตารางที่ 2 กำหนดหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

แนวคิด และ ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด	หลักการของรูปแบบ
<p>แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา</p> <p>แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำประสบการณ์ทางภาษาที่นักเรียนมีอยู่เดิมหรือคุ้นเคยมาเป็นพื้นฐานในการสอนความรู้ทางภาษาใหม่ซึ่งถ่ายทอดผ่านการพูดแล้วนำมาสร้างเป็นบทเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และเพลิดเพลินกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ 2. รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิง ประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน 3. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนตัวเรียนกับตัวเรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
<p>แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>แนวคิดเกี่ยวกับการที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความรู้ประสบการณ์ที่หลากหลายเป็นกลุ่มย่อยโดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน</p>	

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือการอ่านซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ประสบการณ์ตรง โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนคุ้นเคย ได้รับความสนใจ และสอดคล้องกับพื้นฐานความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. กระบวนการเรียนการสอน: แบ่งออกเป็น 8 ขั้น ดังนี้

3.1 ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ได้แก่ ครูสร้างแรงจูงใจโดยการจัดสรรสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การปลูกพืชสวนครัว การทำอาหาร การสำรวจโรงเรียนและชุมชน และการดูวิดีโอ เพื่อเป็นการกระตุ้นประสบการณ์ของนักเรียน

3.2 ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ได้แก่ ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน และให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องนั้น นักเรียนได้พูดในสิ่งที่เป็นประสบการณ์จริงๆ ของนักเรียน และครูบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกคำที่นักเรียนได้พูดออกมาบนกระดาน โดยการบันทึกนั้นเป็นการบันทึกสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียนไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำ เพราะเนื้อหาและคำศัพท์ที่บันทึกเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย

3.3 ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ได้แก่ การเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในขั้นต่อไป การเตรียมความพร้อมก่อนการอ่านนั้นสามารถทำได้หลายวิธีได้แก่ การอภิปรายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของตนกับเพื่อนนักเรียนตามคำศัพท์นั้น

3.4 ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ได้แก่ ครูเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นรูปคำ จากภาษาพูดสู่การอ่านคำศัพท์ และการสะกดคำจากคำศัพท์ที่ได้จากภาษาพูด

3.5 ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ครูให้นักเรียนอ่านคำและประโยคตามที่นักเรียนพูดออกมา และครูได้เขียนบทอ่านที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่นักเรียนพูดไว้บนกระดาน ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่านร่วมกัน และร่วมกิจกรรมการอ่านดังนี้

3.5.1 จัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถโดยนำคะแนนจากการทดสอบ (Pre-test) มาจัดเรียงและแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละประมาณ 10 คน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา ความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน

3.5.2 ครูชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเรียนในช่วงเวลาการพัฒนาการอ่าน ดังนี้

1. บทอ่านมีทั้งหมด 5 บท โดย 1 บท ใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 คาบ ในแต่ละบทจะมีชุดการอ่าน 3 ชุด ตามระดับความยาก-ง่าย ได้แก่ ชุดการสอน A (ระดับยาก) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด ชุดการสอน B (ระดับยากปานกลาง) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด และชุดการสอน C (ระดับยากพื้นฐาน) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อเลือกชุดอ่าน

3.6 ชั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่ การฝึกอ่านเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการขยายประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเนื้อหา โดยนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของแต่ละคนที่สัมพันธ์กับเนื้อหาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

3.7 ชั้นประยุกต์และสร้างความรู้ ได้แก่ การประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปสู่ทักษะอื่นเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านให้สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในชีวิตประจำวัน

3.8 ชั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ได้แก่ การประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่นการทำแบบทดสอบ การวิพากษ์ภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน บันทึกการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.8.1 การประเมินผล – จากแบบฝึกหัด แบบทดสอบในแต่ละชุด การอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน และแบบบันทึกการเรียนรู้

3.8.2 การเสนอผลงาน – แสดงละคร การจัดป้ายนิเทศ การจัดทำสมุดศัพท์เล่มน้อย

4. การวัดและประเมินผล การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การวิเคราะห์ผลจากแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

การจัดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนดังแผนภูมิ ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 7 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

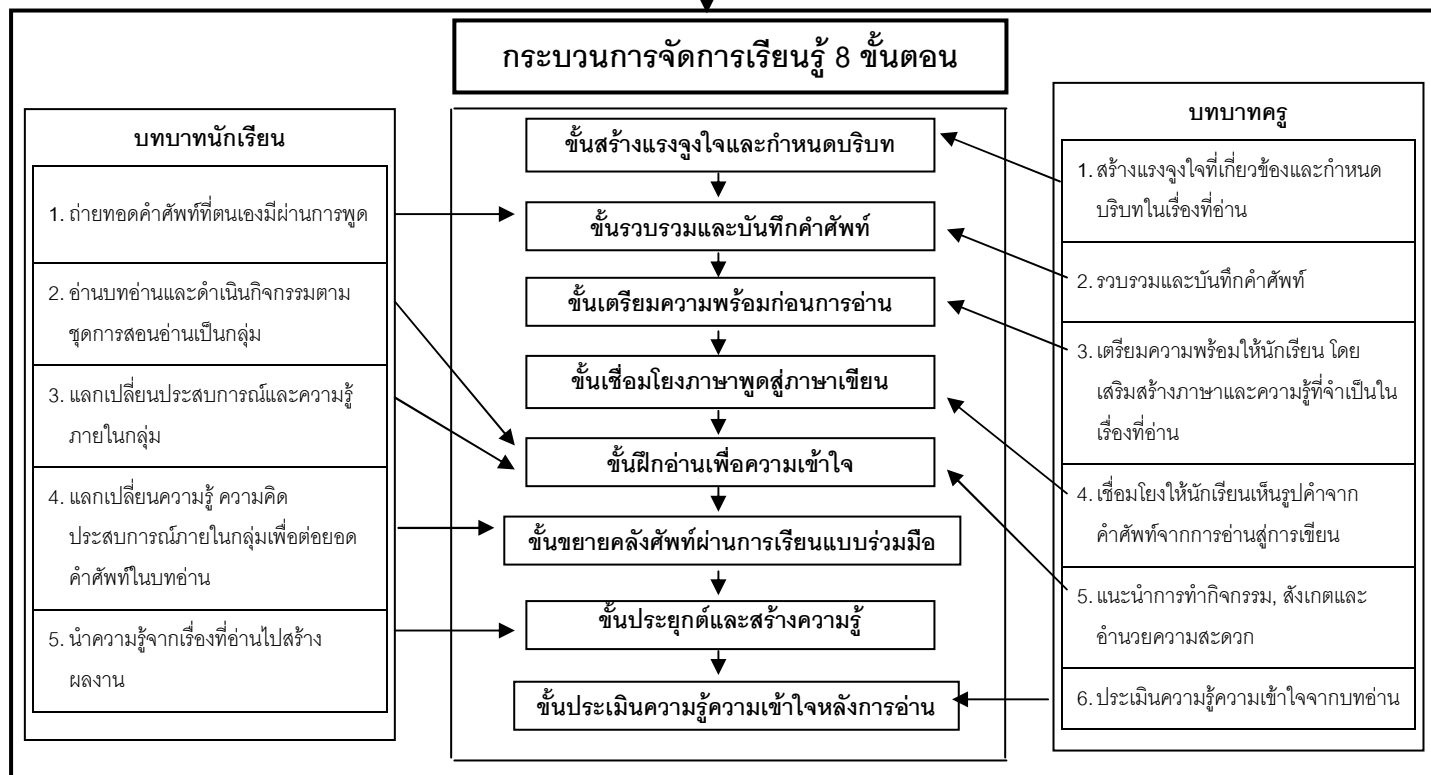
แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

- แนวการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา
- แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการ

- 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และเพลิดเพลินกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้
- 2) รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน
- 3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่เน้นการมีส่วนร่วมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

จุดมุ่งหมาย : เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 3 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูหรือผู้สนใจนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความเข้าใจในความเป็นมา และทราบรายละเอียดของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ และเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการสอน ได้แก่ แผนการสอน ชุดการสอนอ่าน เอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำศัพท์ที่ปรากฏในประมวลการสอนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาปีที่ 3 การสอนสะกดคำ การสอนอ่านออกเสียง เป็นต้น หลังจากนั้นนำการศึกษามาวิเคราะห์แล้วสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนซึ่งประกอบด้วย ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการสอนภาษาอังกฤษ และชุดการสอนอ่าน

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เป็นเอกสารแนะนำการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูหรือผู้สนใจที่นำไปใช้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ขั้นตอน โดยเอกสารนี้จะประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่าน การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยจัดทำแผนการเรียนรู้และสื่อการสอน สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาเป้าหมายการเรียนรู้ตามความคาดหวังของนักเรียน

2.3 เขียนแผนจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระสำคัญ กิจกรรม สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

3. สร้างชุดการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (ตามระดับความยาก-ง่าย) ชุดการสอนประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน บทอ่าน กิจกรรม โดยชุดการสอนมีด้วยกัน 3 ชุด ดังนี้

3.1 ชุดการสอน A (ระดับยาก) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

3.2 ชุดการสอน B (ระดับยากปานกลาง) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

3.3 ชุดการสอน C (ระดับยากพื้นฐาน) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

ขั้นที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. นำรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3. ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และคู่มือประกอบรูปแบบการสอนไปใช้ (Pilot study) โดยการนำไปทดลองสอนกับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งมีคุณลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบในขั้นที่ 2 มาพิจารณาเพื่อใช้ประกอบการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนฉบับสมบูรณ์ที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อไป

ขั้นที่ 4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสัมภาษณ์

นักเรียน และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ITI (Informal Textbook Inventory) ซึ่งมี 4 ชุด (A, B, C, และ D) ทุกชุดมีลักษณะขนานกัน เพื่อใช้วัดความสามารถของนักเรียนทุกๆ 5 สัปดาห์ ได้แก่ ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test), ระหว่างเรียน (2 ครั้ง) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวแบ่งหัวข้อความเพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1) ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic comprehension) เป็นข้อคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับความเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบท และความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2) ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied comprehension) เป็นข้อคำถามที่ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ ค่านิยม และความรู้ที่นักเรียนมีอยู่

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

3. สร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียน (ก่อนการให้รูปแบบ, ระหว่างการให้รูปแบบ 5 ครั้ง ซึ่งสัมภาษณ์หลังจากจบบทอ่าน 1 บท)

4. สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning diary)

แบบบันทึกที่นักเรียนใช้บันทึกการเรียนรู้และความรู้สึกของตนเองที่ได้จากการเรียนในบทอ่าน ในรูปแบบการเติมคำ/ ข้อความในช่องว่าง การตอบคำถามอย่างง่าย เช่น คำศัพท์ใหม่ที่ตนได้อ่านไป ระดับความสนใจในสิ่งที่ตนอ่าน สิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ ให้นักเรียนบันทึกหลังการอ่านในแต่ละบทอ่าน โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 4 แบบ ดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาจากจุดประสงค์ของแผนการสอนที่กำหนดไว้

2) ศึกษาวิธีสร้างและการเขียนจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

3) คัดเลือกคำที่ใช้ในการทดสอบซึ่งเป็นคำที่ประสมด้วยสระต่างๆ และนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น เพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4) สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน แบบสัมภาษณ์กลุ่มและรายบุคคล และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

5. การหาคุณภาพของเครื่องมือ 4 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

- 5.1 กำหนดและเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน
- 5.2 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
- 5.3 ปรับปรุงต้นร่างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 5.4 หาค่าความตรงของเครื่องมือ ด้วยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
- 5.5 หาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ ด้วยการทดสอบซ้ำ (Test-retest)

ระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมก่อนสอน

1. การทดสอบก่อนการเรียน ด้วยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชุด A ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
2. ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการทดสอบก่อนการเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาใช้ในการจัดระดับกลุ่มตามความสามารถสำหรับนักเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่
 - 1) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับสูง ได้แก่นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 70-100%
 - 2) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับกลาง ได้แก่นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 31-69%
 - 3) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ได้แก่นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 0-30 %
3. สัมภาษณ์นักเรียนเป็นกลุ่มโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้นในระยะที่ 3 เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ปัญหาที่นักเรียนแต่ละคนประสบก่อนเริ่มเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ขั้นที่ 2 การดำเนินการสอน

1. ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ได้แบ่งกลุ่มไว้ในขั้นที่ 1 การเตรียมก่อนสอน

สำหรับระยะเวลาการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลา 1 คาบ /สัปดาห์ โดยแบ่งการสอนออกเป็น 5 บทอ่าน (บทอ่านละ 3 คาบ) รวม 15 คาบ ตามรายละเอียดของขั้นตอนการสอนตามที่ระบุไว้ในระยะที่ 2 และระยะที่ 3 ข้างต้น

2. ทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างการสอนทุกๆ 5 สัปดาห์ รวม 2 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุด B (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 5) และ ชุด C (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 10)

3. สัมภาษณ์นักเรียนเป็นกลุ่มระหว่างการสอน รวมทั้งหมด 5 ครั้ง โดยสัมภาษณ์หลังจากจบบทอ่านในแต่ละบท (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 3, 6, 9, 12 และ 15)

4. นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning diary) โดยให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้และความรู้สึกของตนเองที่ได้จากการเรียนในบทอ่าน ให้นักเรียนบันทึกหลังจากการอ่านในแต่ละบท รวม 5 ครั้ง (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 3, 6, 9, 12 และ 15)

5. สังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยครูใช้แบบบันทึกพฤติกรรมที่สร้างขึ้นบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนทุกครั้งที่เรียนทั้ง 15 คาบ

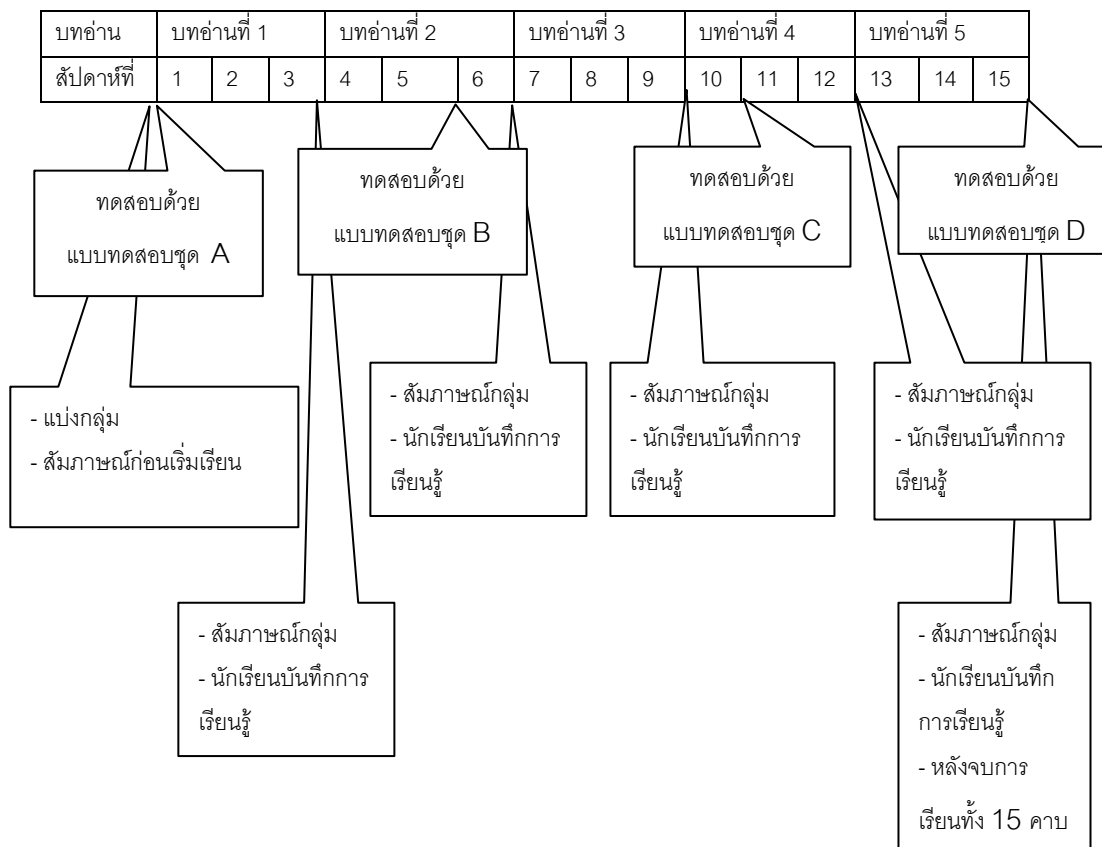
ขั้นที่ 3 การดำเนินการหลังการสอน

1. ทดสอบนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุด D ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ขนานกันกับการทดสอบก่อนการสอน

2. สัมภาษณ์นักเรียน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

การดำเนินการในระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น สามารถนำเสนอในรูปแบบแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 8 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 5 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รวบรวมได้ทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้จากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รวม 4 ชุด
2. ข้อมูลทางพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน รวม 15 คาบ
3. ข้อมูลเสียง ได้จากแบบสัมภาษณ์กลุ่ม และรายบุคคลรวม 7 ครั้ง
4. ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน ได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning diary) รวม 5 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้การวิเคราะห์สถิติทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อหาค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแยกตามระดับความสามารถ

2) หาค่า S.D. เพื่อหาค่าการกระจายของข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และตามระดับกลุ่มความสามารถ

3) หาค่าความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียว (One-way repeated measures ANOVA) เพื่อหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบ 4 ครั้ง และเพื่อหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแยกตามระดับความสามารถ จากการทดสอบ 4 ครั้ง

4) หาค่าผลการเปรียบเทียบภายหลัง (Post Hoc Comparison) ด้วยวิธีการของ Tukey ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแยกตามระดับความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน จากการทดสอบ 4 ครั้ง

4. หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มเก่ง

5. หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

6. หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน

7. เปรียบเทียบค่าความถี่เป็นร้อยละของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการสัมภาษณ์นักเรียน

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นปลายเปิด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีคำถามการวิจัยจำนวน 2 ข้อ คือ 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบของรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนอย่างไร และ 2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอย่างไร ดังนั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน พร้อมทั้งนำเสนอในรูปตาราง และความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

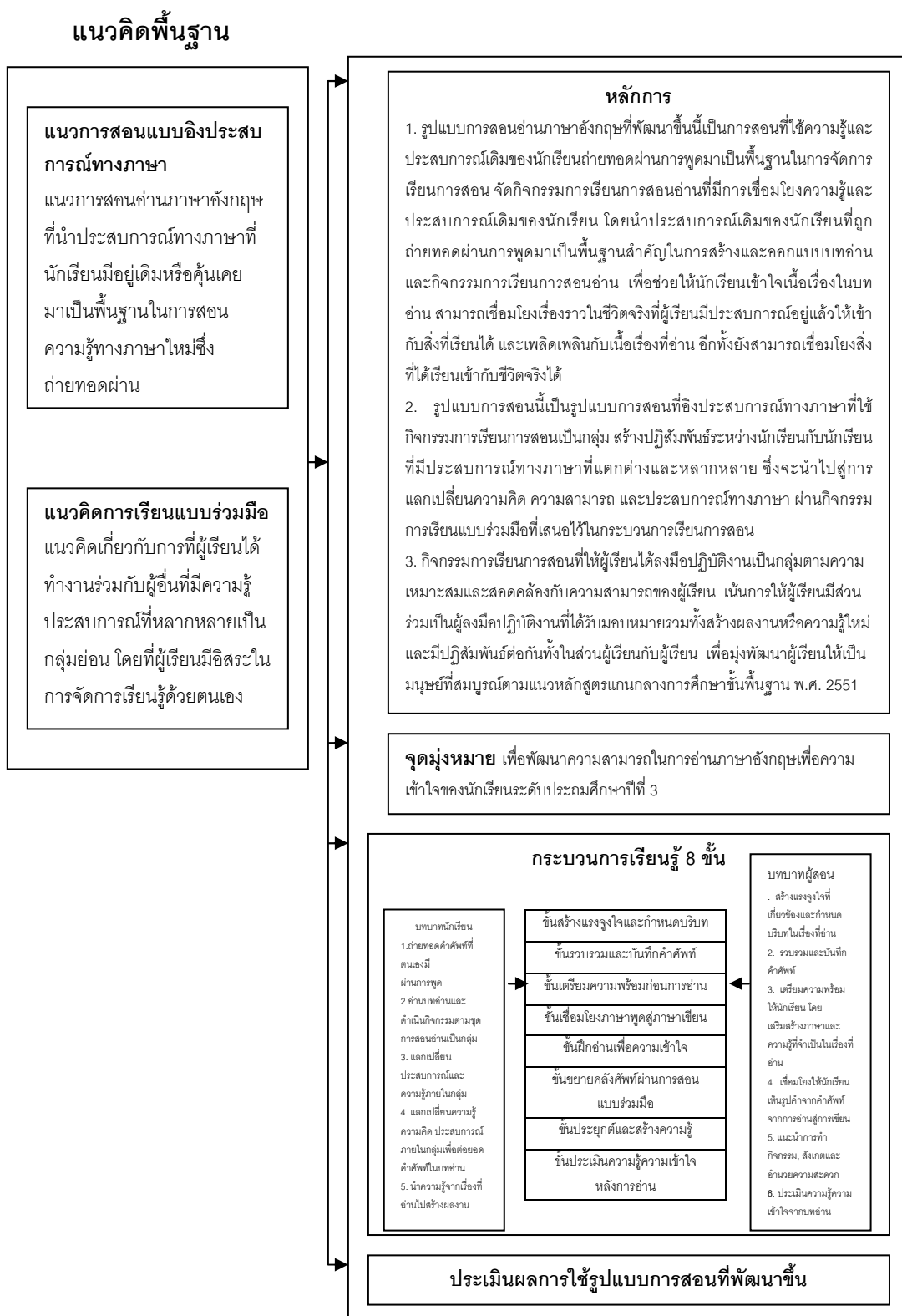
รายละเอียดในการนำเสนอผลการวิจัยแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผ่านกระบวนการในการพัฒนาทั้งหมด 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง 2) การสร้างรูปแบบการสอน 3) การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน 4) การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ 5) การทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 6) การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ ผลการดำเนินงานทุกขั้นตอนดังกล่าว จะได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเพื่อพัฒนา

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการดำเนินงานดังกล่าว
ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ ดังแสดงแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

โดยมีรายละเอียดของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น นำเสนอดังนี้

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้นำแนวการสอนแบบอิง

ประสบการณ์ทางภาษามาใช้ และบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือในกระบวนการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach)

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นแนวการสอนอ่านที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้นคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนนั้นจะมีความคุ้นเคย เพราะมาจากประสบการณ์ของพวกเขา เป็นการนำประสบการณ์ของนักเรียนมาสร้างบทอ่าน เกิดการเรียนรู้ที่ใกล้กับชีวิตของนักเรียนมากกว่าเรียนในสิ่งที่ไกลตัวพวกเขา ทั้งนี้มีนักการศึกษาหลายท่านที่นำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการเรียนการสอน และพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวอิงประสบการณ์ทางภาษา จะเป็นการสอนที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่

2. แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คละความสามารถ ประสบการณ์ และเพศ สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนรู้ จากงานที่ผู้สอนมอบหมาย และช่วยเหลือสมาชิกอื่นๆ ให้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน วิธีการแบบนี้สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทุกบทเรียน ทุกวัตถุประสงค์ใช้ในการสอนตั้งแต่ทักษะพื้นฐานจนถึงการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

จากแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นหลักการที่จะนำมาใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน และนำมากำหนดองค์ประกอบอื่นของรูปแบบอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีองค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

หลักการ

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำ

ประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และผลิตผลิตกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้

2. รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551

จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือการอ่านซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ใช้ประสบการณ์ตรง โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนคุ้นเคย ได้รับความสนใจ และสอดคล้องกับพื้นฐานความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 8 ชั้น ดังนี้

1. **ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท** ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านที่จะอ่าน และยังเป็นกำหนดบริบทสิ่งที่จะอ่านต่อไป ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การปลูกพืชสวนครัว การทำอาหาร การสำรวจโรงเรียนและชุมชน และการดูวิดีโอ เพื่อเป็นการกระตุ้นประสบการณ์ของนักเรียน เช่น ครูเปิดคลิปวิดีโอ แพนด้า:

หลินปิง และข้างให้นักเรียนดูประมาณ 1 นาทีให้นักเรียนและครูแลกเปลี่ยนซักถามสนทนาเกี่ยวกับ
แพนด้าและข้าง

ครู: นักเรียนคนไหนเคยไปสวนสัตว์บ้างคะ นักเรียนรู้จักสัตว์อะไรในสวนสัตว์
บ้างเอ่ย

ครูโยงเรื่องสวนสัตว์ว่าในสวนสัตว์ที่จังหวัดเชียงใหม่มีสัตว์ 2 ชนิดที่เด็กชอบ
มาก ครูเปิดคลิปวิดีโอแพนด้า: หลินปิงและข้างให้นักเรียนดูประมาณ 1 นาที นักเรียนแลกเปลี่ยน
ซักถามสนทนาเกี่ยวกับแพนด้าและข้าง

ครู: แพนด้าที่นักเรียนเห็นมีชื่ออะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ อ้วนหรือผอม มีขนสีอะไร
และนักเรียนบรรยายลักษณะของแพนด้าจากที่เห็นในวิดีโอ

ครู: แล้วข้างในวิดีโอหละมีชื่อว่าอะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ นักเรียนบรรยาย
ลักษณะโดยทั่วไปของข้าง และเปรียบเทียบกับหลินปิงว่ามีอะไรบ้างที่แตกต่างกัน

กิจกรรมในขั้นตอนนี้นอกจากจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนแล้วยังช่วยให้ผู้เรียน
เกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นเบื้องต้น และขณะเดียวกันนักเรียนก็สามารถตรวจสอบตนเองได้ว่า
มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด ซึ่งขั้นนี้เป็นหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่
มีวัตถุประสงค์ให้ครูได้จัดสรรสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้าง
ความสัมพันธ์กับการอ่าน

2. ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้สร้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ประสบการณ์ และภาษา ได้แก่ ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน
และที่นักเรียนได้รับประสบการณ์มาจากขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท และให้นักเรียนบอกสิ่งที่
นักเรียนเคยพบเห็นรวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ นักเรียนได้พูดในสิ่งที่เป็นประสบการณ์
จริงๆ ของนักเรียน ครูบันทึกคำศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกคำที่นักเรียนได้พูดออกมาบน
กระดาน โดยการบันทึกนั้นเป็นการบันทึกสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียน
ไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำ เพราะเนื้อหาและคำศัพท์ที่บันทึกเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียน
อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น ครูให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักเกี่ยวกับสัตว์ แพนด้า
ข้าง

ครู: แพนด้าที่นักเรียนเห็นมีชื่ออะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ อ้วนหรือผอม มีขนสีอะไร
และนักเรียนบรรยายลักษณะของแพนด้าจากที่เห็นในวิดีโอ

ครู: แล้วข้างในวิดีโอหละมีชื่อว่าอะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ นักเรียนบรรยาย
ลักษณะโดยทั่วไปของข้าง และเปรียบเทียบกับหลินปิงว่ามีอะไรบ้างที่แตกต่างกัน

ขั้นนี้จะเป็นประเด็นเป้าหมายของแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพราะ
เนื้อหาที่บันทึกเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย ฉะนั้น
นักเรียนจะแสดงประสบการณ์ทางภาษาออกมามากมายที่จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมิน

ความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้

3. ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้าง

ประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนก่อนที่จะอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมก่อนการอ่านนั้นสามารถทำได้หลายวิธีได้แก่ การอภิปรายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของตนกับเพื่อนนักเรียน และการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่นักเรียนมีเข้ากับสิ่งที่นักเรียนกำลังเรียน สร้างเป็นความรู้ใหม่ขึ้นใหม่ เช่น หลังจากที่มีการพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับแพนด้าและให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ต่างๆ และอ่านคำเหล่านั้นแล้ว ครูได้นำคำศัพท์มาสร้างเป็นประโยค และให้นักเรียนได้ฝึกอ่านก่อนที่จะนำประสบการณ์ตรงนี้ไปใช้ในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยในกิจกรรมในที่นี้ ครูติดภาพ แพนด้า และช้าง บนกระดาน พร้อมทั้งให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของแพนด้าและช้าง ครูเขียนบรรยายประกอบภาพแพนด้าและช้าง หลังจากนั้นครูชี้ส่วนต่างๆ ของร่างกายแพนด้า และอ่านประโยคทั้งหมดให้นักเรียนฟัง ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามทีละประโยค ได้แก่

	
It has two eyes.	It has two eyes.
It has four legs.	It has four legs.
It has one tail.	It has one tail.
It has one nose.	It has one nose.

ครูให้นักเรียนชี้ภาพและอ่านประโยคบรรยายประกอบภาพทีละกลุ่ม

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การที่นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันตั้งแต่เป็นคำจนนำไปสร้างเป็นประโยค และให้แต่ละกลุ่มได้ฝึกอ่านร่วมกัน ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการอ่านตั้งแต่ระบบของภาษาตั้งแต่ระบบย่อยของหน่วยคำไปจนถึงระดับประโยค ซึ่งจะนำมาด้วยการตรวจสอบความรู้ทางภาษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประสบการณ์ทางภาษาที่จะทำให้ให้นักเรียนได้นำมาใช้ในการสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4. ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเชื่อมโยงคำ

จากการอ่านสู่การเขียน เมื่อครูทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนได้พูดและครูได้บันทึกไว้บนกระดานได้ดีแล้ว ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์นั้น ครูเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นรูปคำจากภาษาพูดสู่การอ่านคำศัพท์ และการสะกดคำจากคำศัพท์ที่ได้จากภาษาพูด การทำเช่นนี้ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์การใช้ภาษาทั้ง

ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่มาจากประสบการณ์ทางภาษาถ่ายทอดผ่านการพูดของตนเองและจากเพื่อนๆ

5. **ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ** ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้นำประสบการณ์เดิมของนักเรียนเข้ามาช่วยในการอ่านบทอ่าน โดยประสบการณ์เดิมนี้เกิดจากประสบการณ์ทางภาษา และประสบการณ์ที่ผ่านมา ได้แก่ ครูอ่านคำและประโยคที่บันทึกบนกระดานให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนทำความเข้าใจ และให้นักเรียนอ่านออกเสียง และครูได้เขียนบทอ่านที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่นักเรียนพูดไว้บนกระดาน ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่านร่วมกัน เช่น ครูชี้ภาพแพนด้าและถามถึงลักษณะของสัตว์ ได้แก่ เล็ก ใหญ่ อ้วน ยาว และสั้น ครูสอนคำคุณศัพท์ ได้แก่ small, big, long, short, fat และ black, white ครูและนักเรียนร่วมกันเขียนประโยคบรรยายลักษณะแพนด้าเพิ่มเติมจากตารางแรก หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนร่วมกันบรรยายลักษณะตัวเองโดยดูตัวอย่างประโยคบรรยายลักษณะของแพนด้า

	
It has two small eyes. .	It has two big eyes.
It has two small ears.	It has two big ears.
It has one short tail	It has one long tail.
It has one small nose.	It has one long nose. (Trunk)
It is black and white .	It is black .
It is fat .	It is big .

ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ Trunk ซึ่งเป็นอวัยวะที่มีเฉพาะในช้าง มีหน้าที่คล้ายกับ Nose แต่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ครูโยงความรู้ของเด็กว่า แพนด้าหายใจโดยใช้จมูก หมา แมว มี จมูก จมูกของช้างเรียกว่าอะไรคะ เรียกว่า งวง A panda has one nose. A dog has one nose. An elephant has one trunk.

หลังจากผ่านการอ่านบทอ่านร่วมกันแล้ว นักเรียนร่วมกันดำเนินกิจกรรมการอ่าน ดังนี้

5.1 จัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถโดยนำคะแนนจากการทดสอบ (Pre-test) มาจัดเรียงและแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละประมาณ 10 คน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา ความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน

5.2 ครูชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเรียนในช่วงเวลาการพัฒนาการอ่าน ดังนี้

1. บทอ่านมีทั้งหมด 5 บท โดย 1 บท ใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 คาบ ในแต่ละบทจะมีชุดการอ่าน 3 ชุด ตามระดับความยาก-ง่าย ได้แก่ ชุดการสอน A (ระดับยาก) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด ชุดการสอน B (ระดับยากปานกลาง) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด และชุดการสอน C (ระดับยากพื้นฐาน) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อเลือกชุดการอ่าน

โดยการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้ได้มีการปูพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนได้ถ่ายทอดคลังคำศัพท์ของตนเอง และนำมาเตรียมความพร้อมทั้งการฝึกอ่าน คำและการเขียนสะกดคำก่อนที่นักเรียนจะเริ่มอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษในขั้นนี้

6. ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการต่อยอดคำศัพท์โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยได้บูรณาการแนวความคิดการเรียนแบบร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นการเสริมต่อคำศัพท์ มีการตรวจสอบ กรันกรองความเข้าใจในการใช้ภาษาของนักเรียนกันเองภายในกลุ่ม ใช้การฝึกอ่านเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการขยายประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ โดยนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของแต่ละคนที่สัมพันธ์กับเนื้อหา มาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

7. ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้จากการอ่านบทอ่านไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่ และประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปสู่ทักษะอื่นเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านให้สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมในขั้นนี้ผู้สอนจะคอยสังเกต ให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

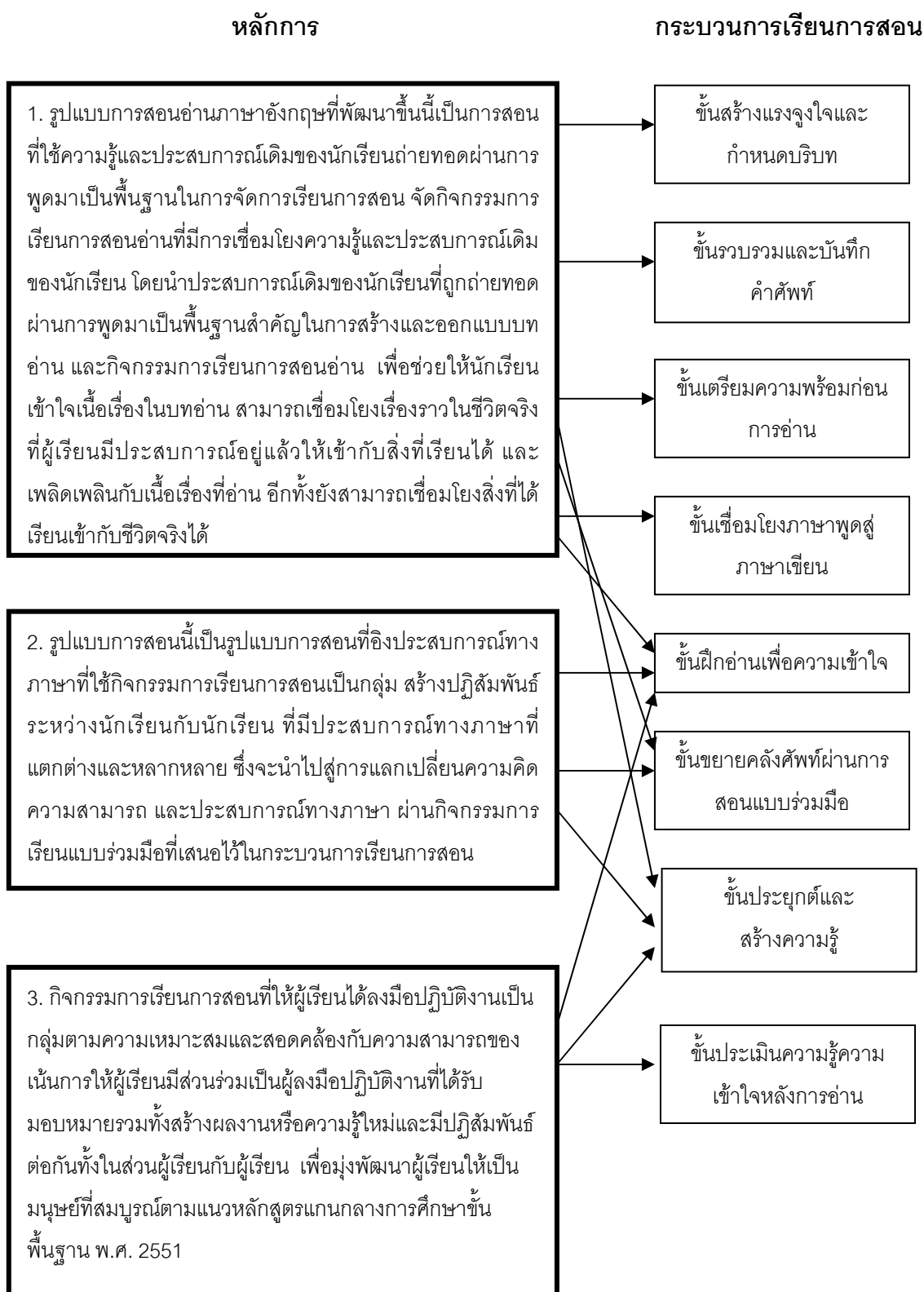
8. ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษในขั้นที่ผ่านมา และยังเป็นตรวจสอบความรู้ที่ได้จากบทอ่านที่ได้อ่านไป โดยเป็นการตรวจสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่น การทำแบบทดสอบ การวิพากษ์ภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน บันทึกการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

8.1 การประเมินผล – จากแบบฝึกหัด แบบทดสอบในแต่ละชุดการอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน และแบบบันทึกการเรียนรู้

8.2 การเสนอผลงาน – แสดงละคร การจัดป้ายนิเทศ การจัดทำสมุดศัพท์

รายละเอียดกระบวนการเรียนการสอน 8 ขั้นตอน นำเสนอดังแผนภาพที่ 10 ดังนี้

แผนภาพที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ของหลักการและกระบวนการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผล

การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ครอบคลุมทั้งการวัดผลก่อนการเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ก่อนการเรียน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจชุด A เพื่อใช้จัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและแบ่งกลุ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อดูประสบการณ์ทางภาษา ก่อนเริ่มเรียน

2. ขณะดำเนินการเรียน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทุกๆ 5 สัปดาห์ รวม 2 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด B (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 5) และ C (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 10) การสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากจบบทอ่านในแต่ละบทและบันทึกการเรียนรู้อันของนักเรียน (ทุกๆ 3 สัปดาห์) รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน

3. หลังการสอน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจชุด D ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ขนานกันกับการทดสอบก่อนการสอน และระหว่างการสอน ชุด A,B และ C หากผู้เรียนมีระดับความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

เอกสารประกอบรูปแบบการสอน

เอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีดังนี้

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เป็นเอกสารแนะนำการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูหรือผู้สนใจที่นำไปใช้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ขั้นตอน โดยเอกสารนี้จะประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่าน การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 5 หน่วย หน่วยละ 3 แผน รวมทั้งสิ้น 15 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้ในการเรียนการสอน 50 นาที โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการก่อนสอนของครู เพื่อให้นักเรียนได้เกิดองค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยแต่ละ

แผนการจัดการเรียนรู้จะต้องมีการระบุชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ คือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ระบุไว้ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่นักเรียนทุกคนต้องพึงรู้และปฏิบัติได้เมื่อเรียนจบ

ผลการเรียนที่คาดหวัง คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียน ซึ่งได้แก่ องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ คือ องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะสำคัญที่ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนต้องรู้และปฏิบัติได้

กระบวนการจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้ คือ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อกลางให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือทำให้การเรียนการสอนนั้นง่ายขึ้น โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือวิธีการ รวมทั้งแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้

แนวทางการประเมิน คือ การวัดและประเมินผลที่ควบคู่ไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยวัดความก้าวหน้าของนักเรียน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และประเมินอย่างต่อเนื่อง

ชุดการอ่าน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในการเรียนในแต่ละหน่วย อันประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อแนะนำสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการอ่าน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน บทอ่าน และกิจกรรม

3. ชุดการสอนอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ชุด (ตามระดับความยาก-ง่าย) ชุดการสอนประกอบด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้ คือ องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนตามชุดการสอนนั้น

ข้อแนะนำสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการสอนอ่าน คือ การระบุแนวทางในการที่ใช้ชุดการสอนอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมของนักเรียนเอง และครูเป็นเพียงผู้กำกับดูแล

แบบทดสอบก่อนเรียนของชุดการสอนอ่าน คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาในอดีต

แบบทดสอบหลังเรียนของชุดการสอนอ่าน คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ที่ได้จากภายหลังการเรียน

บทอ่าน คือ เนื้อหาต่างๆ ที่จะให้ให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการอ่านในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของชุดการสอนอ่านนั้น

ตารางที่ 3 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้และชุดการอ่าน

หน่วยที่	แผนการจัดการเรียนรู้	ชื่อแผนการสอน	ชุดการอ่าน
1	1.	Lesson 1: My new school	Reading set 1
	2.	Lesson 1: My new school	Reading set 2
	3.	Lesson 1: My new school	Reading set 3
2	4.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 1
	5.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 2
	6.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 3
3	7.	Lesson 3: Animal	Reading set 1
	8.	Lesson 3: Animal	Reading set 2
	9.	Lesson 3: Animal	Reading set 3
4	10.	Lesson 4: My family	Reading set 1
	11.	Lesson 4: My family	Reading set 2
	12.	Lesson 4: My family	Reading set 3
5	13.	Lesson 5: Action	Reading set 1
	14.	Lesson 5: Action	Reading set 2
	15.	Lesson 5: Action	Reading set 3

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผ่านการนำไปทดลองใช้ (Pilot study) เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ผลการทดลองได้ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากแบบทดสอบคู่ขนาน 4 ชุด ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และจำแนกตามกลุ่มความสามารถ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน

ตารางที่ 4 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบจำนวน 4 ครั้ง

การทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ	N	\bar{x}	S.D.
ครั้งที่ 1	30	10.20	3.00
ครั้งที่ 2	30	11.93	2.64
ครั้งที่ 3	30	12.53	1.53
ครั้งที่ 4	30	12.60	1.61

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีระดับคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในครั้งที่ 4 สูงสุด ($\bar{x} = 12.60$) รองลงมาได้แก่ครั้งที่ 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งของการแปรปรวน	df	SS.	MS.	F	p
ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	3	112.63	37.54	18.63	.000*
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	87	175.37	2.02		

* P < .05

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง มีอย่างน้อยหนึ่งครั้งที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
ครั้งที่ 1	10.20		-1.73*	-2.33*	-2.40*
ครั้งที่ 2	11.93			-0.60	-0.67
ครั้งที่ 3	12.53				-0.07
ครั้งที่ 4	12.60				

* P < .05

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบภายหลัง ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 10.20 – 12.60 คะแนน โดยครั้งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครั้งที่ 4 และครั้งที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครั้งที่ 1 ผลการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า คู่ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 คู่ ได้แก่ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2, ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3 และ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจที่ทำการวัดความสามารถของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปราภฏดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 4 ครั้ง

การทดสอบความสามารถ ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	\bar{x}	S.D.
ครั้งที่ 1	12	13.00	1.25
ครั้งที่ 2	12	13.70	1.49
ครั้งที่ 3	12	13.80	0.79
ครั้งที่ 4	12	13.80	0.79

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเก่ง ในครั้งที่ 3 และ 4 สูงสุด ($\bar{x} = 13.80$) รองลงมาได้แก่ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มเก่ง

แหล่งของการแปรปรวน	df	SS.	MS.	F	p
ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	3	4.48	1.49	1.33	.285
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	27	30.28	1.12		

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มเก่งจากการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลาง ปราภฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 4 ครั้ง

การทดสอบความสามารถ ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	\bar{x}	S.D.
ครั้งที่ 1	8	10.13	0.35
ครั้งที่ 2	8	12.38	1.69
ครั้งที่ 3	8	12.38	1.60
ครั้งที่ 4	8	12.38	1.30

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มปานกลาง ในครั้งที่ 2, 3 และ 4 สูงสุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ครั้งเท่ากัน คิดเป็น 12.38

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

แหล่งของการแปรปรวน	df	SS.	MS.	F	p
ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	3	30.38	10.13	7.18	.002*
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	21	29.63	1.41		

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลางจากการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง มีอย่างน้อยหนึ่งครั้งที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

การทดสอบ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
ครั้งที่ 1	10.13		-2.25*	-2.25*	-2.25*
ครั้งที่ 2	12.38			0.00	0.00
ครั้งที่ 3	12.38				0.00
ครั้งที่ 4	12.38				

* $P < .05$

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบภายหลัง ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 10.12 – 12.38 คะแนน โดยครั้งที่มีความเฉลี่ยสูงสุดคือ ครั้งที่ 2, 3 และ 4 และครั้งที่มีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครั้งที่ 1 ผลการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า คู่ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 คู่ ได้แก่ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2, ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3 และ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 4 ครั้ง

การทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	\bar{x}	S.D.
ครั้งที่ 1	10	6.90	2.18
ครั้งที่ 2	10	9.40	2.50
ครั้งที่ 3	10	11.30	1.16
ครั้งที่ 4	10	11.50	1.84

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มอ่อน ในครั้งที่ 4 สูงสุด ($\bar{x} = 11.50$) รองลงมาได้แก่ครั้งที่ 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียวของนักเรียนกลุ่มอ่อน

แหล่งของการแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	3	137.08	45.69	22.56	.000*
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	27	54.68	2.03		

* $P < .05$

จากตารางที่ 13 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อนจากการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง มีอย่างน้อยหนึ่งครั้งที่มีผลสัมฤทธิ์ในทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 4 ครั้งของนักเรียนกลุ่มอ่อน

การทดสอบ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
ครั้งที่ 1	6.90		-2.50*	-4.40*	-4.60*
ครั้งที่ 2	9.40			-1.90*	-2.10*
ครั้งที่ 3	11.30				0.20
ครั้งที่ 4	11.50				

* $P < .05$

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบภายหลัง ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 6.90 – 11.50 คะแนน โดย

ครั้งที่ม้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครั้งที่ 4 และครั้งที่ม้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครั้งที่ 1 ผลการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า คู่ที่ม้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 คู่ ได้แก่ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2, ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3, ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4, ครั้งที่ 2 กับ ครั้งที่ 3 และ ครั้งที่ 2 กับ ครั้งที่ 4

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยวัดได้จากแบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ และบันทึกการเรียนรู้ โดยแต่ข้อมูลสามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ที่สัมภาษณ์นักเรียนทุกๆ

ครั้งที่จบการเรียนรู้การสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (ทุก 3 สัปดาห์) ได้ผลสรุปจากข้อมูลเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. การตรวจสอบความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องของเรื่องที่อ่าน
2. การทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน
3. การเปรียบเทียบความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน
4. การประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 การตรวจสอบความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่อ่าน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า ก่อนเริ่มอ่านนักเรียนจะดูหัวเรื่อง เพื่อตรวจสอบความรู้เดิมหรือประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องที่กำลังจะอ่านต่อไป และจะทำการเปรียบเทียบกับสิ่งที่นักเรียนรู้มาก่อน ดังตัวอย่างเช่น

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 “หนูอ่านเรื่องที่อาจารย์ให้แจกซีให้อ่าน ทำไปด้วย อ่านไปด้วย รู้เรื่องบ้างไม่รู้บ้าง ...” (ด.ญ. 1 กลุ่มเก่ง)

“ถ้าให้อ่านก็อ่านเลย ... แต่ก็ดูรูปด้วย

ถ้าไม่รู้เรื่อง” (ด.ช. 1 กลุ่มปานกลาง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 “...ไม่อ่านหรือกดูรูปอย่างเดียว” (ด.ช. 2 กลุ่มปานกลาง)

“ถ้าเรื่องที่อ่านมันยากก็ไม่อยากอ่านค่ะ” (ด.ญ. 1 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 3 “ผมจะดูว่าพอรู้เรื่องมามีัย ผมรู้บ้าง งบ บ้าง แต่มั่วๆ ไป แต่อ่านซีทที่อาจารย์แจกไม่เห็นมีคำตอบเลย” (ด.ช. 1 กลุ่มเก่ง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 4 “หนูดูก่อนว่าเรื่องอะไร บางเรื่องหนูก็รู้ เรียนมาก่อนกับอาจารย์” (ด.ญ. 3 กลุ่มเก่ง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 5 “หนูอ่านเรื่องว่าเป็นเรื่องอะไรแล้วหนู จะคิดว่ามีความรู้ในเรื่องที่อ่านบางส่วนมัย” (ด.ญ. 2 กลุ่มเก่ง)

2.1.2 การทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้อื่นๆกับเรื่องที่อ่าน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนเริ่มที่จะทำความเข้าใจ กับเรื่องที่จะอ่าน และจากการถามคำถามว่า ก่อนอ่านนักเรียนจะดูหัวเรื่องและคิดว่าตนเองมีความรู้เดิม อะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน นักเรียนตอบว่า ดังตัวอย่างเช่น

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 “ไม่รู้จะคะ... ก็อ่าน หนูไม่รู้ศัพท์ มัน ยาก” (ด.ญ. 1 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 “ผมเดา เพื่อนบอก อาจารย์บอก” (ด.ช 1 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 3 “ผมรู้ว่าเดี๋ยวอาจารย์จะให้อ่าน ผมจะ ตั้งใจฟัง พออาจารย์แจกซีทให้อ่านผมจะคิดที่ได้ฟังอาจารย์สอน” (ด.ช 1 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 4 “ผมจะดูหัวเรื่องและคิดว่าเคยรู้อะไรมา บ้าง ...เมื่อเห็นเรื่องที่จะอ่าน ผมเปิดหน้าที่เรียนมามีอะไรเหมือนกัน” (ด.ช. 1 กลุ่มปานกลาง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 5 “ถ้าหนูรู้เรื่องที่จะอ่าน หนูจะนึก เช่น เมื่อกี้ฉันอ่านเรื่อง หัวหิน หนูเคยไปมาหลายรอบแล้ว หนูเลยพอเดาออก” (ด.ญ. 4 กลุ่มเก่ง)

เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับหัวเรื่องหรือ เรื่องที่จะอ่าน นักเรียนจะทำความเข้าใจและจะพยายามเชื่อมโยงความรู้อื่นๆกับเรื่องที่จะอ่าน

2.1.3 การเปรียบเทียบความรู้อื่นๆกับเรื่องที่อ่าน

การสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า ในขณะที่อ่านนักเรียนจะ เปรียบเทียบความรู้อื่นๆของตนเองว่าเหมือน แตกต่าง หรือนอกเหนือจากความรู้เดิม ดังตัวอย่างเช่น

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 “หนูจะย้อนไปอ่านเรื่องที่เคยอ่านมา ก่อน” (ด.ญ. 2 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 “หนูอ่านเรื่อง Beautiful teeth หนูก็นึก ว่าเวลาหนูฟันผุไปหาหมอฟัน หนูก็นึกเกี่ยวกับเรื่องฟันผุ ก็ไปใช้อ่านซีทที่อาจารย์ให้อ่านได้ พอรู้เรื่อง” (ด.ญ. 1 กลุ่มเก่ง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 3 “ทบทวนเรื่องที่อ่านใหม่ ทบทวนคำนั้น ... เปิดดิกดู ถ้าไม่เข้าใจก็ทบทวนจนกว่าจะเข้าใจ” (ด.ช.4 กลุ่มปานกลาง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 4 “พยายามทบทวนความรู้เดิมหรือถ้ายังไม่เข้าใจอีกถามอาจารย์ และถ้าอยู่บ้านหนักถามผู้รู้ค่ะ ... เดาโดยใช้ศัพท์แวดล้อม ... เอาจำศัพท์ที่เคยเรียนมาช่วย” (ด.ญ. 2 กลุ่มเก่ง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 5 “หนูอ่านเรื่อง หัวหิน ในซีพีคำว่ารองเท้าแตะ หนูเข้าใจคำนี้เพราะที่โรงเรียนต้องเอารองเท้าแตะมาทิ้งไว้ตอนเปิดเทอม แล้วหนูเคยถามอาจารย์ว่าภาษาอังกฤษรองเท้าแตะว่าอะไร” (ด.ญ. 4 กลุ่มเก่ง)

“ผมจะดูหน้าก่อนหน้านี้มีคำนี้รี
ปล่าว ... ผมชอบอ่านกับเพื่อน ชอบเรียนเป็นกลุ่ม ... เปรี้ยว (ซึ่งนักเรียนในกลุ่มอ่อน) ไม่ว่าไปขี่ม้าที่หัว
หินมา ผมเลยอ่านคำว่า Hua Hin ออก” (ด.ช. 2 กลุ่มอ่อน)

ซึ่งสรุปว่าในการสัมภาษณ์นักเรียนทั้ง 5 ครั้งจะพบว่า เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนจะอ่านภาษาอังกฤษนักเรียนจะเปรียบเทียบความรู้เดิมว่ามีความรู้มาบ้างหรือไม่ และนำมาพัฒนาการอ่านของตนเอง

2.1.4 การประยุกต์และการเชื่อมโยงความรู้

นักเรียนจะนำประสบการณ์ต่างๆ มาเชื่อมโยงในบทอ่าน และนำความรู้เดิม ข้อมูลเดิมและประสบการณ์เดิมมาช่วยในการแปลความ และแปลคำศัพท์นั้น ดังตัวอย่างเช่น

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 “ไปใช้พูดกับอาจารย์ฝรั่ง” (ด.ช. 1
กลุ่มปานกลาง)

“ได้ฝึกตัวเองไปในตัว” (ด.ช. 2 กลุ่ม
ปานกลาง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 “นี่ถึงเรื่องที่เรารเรียนมาแล้ว” (ด.ญ. 4
กลุ่มอ่อน)

“อ่านคำข้างๆ แล้วเชื่อมโยง” (ด.ญ. 4
กลุ่มปานกลาง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 3 “เรื่องที่อ่านเอาไปใช้ประโยชน์ได้จริง
นอน 8-10 ชั่วโมงต่อวัน กินอาหารให้ครบ 3 มื้อ ... ผมจะนอนวันละ 8 ชั่วโมง” (ด.ช. 3 กลุ่มเก่ง)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 4 “ได้เอาศัพท์ที่เรียนใหม่ไปอ่าน
ภาษาอังกฤษ ... เวลาไปต่างประเทศสามารถเอาไปใช้ได้” (ด.ช. 1 กลุ่มเก่ง)

“โตขึ้นก็เอาไปใช้ได้ค่ะ เดี่ยวเรียนป. 4
หนูเจอคำนี้หนูจะารู้ก่อนเพื่อน แต่หนูยังเขียนไม่ค่อยได้ ... ประยุกต์ใช้ได้” (ด.ญ. 4 กลุ่มอ่อน)

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 5

ผู้สัมภาษณ์: ในขณะที่อ่านพวกเรา (นักเรียน) ได้มีการเชื่อมโยงความรู้อันมีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เราอ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านมัย และพวกเรา (นักเรียน) ทำอย่างไรบ้างคะ

ด.ญ. 2 กลุ่มอ่อน: “หนูจะย้อนไปอ่านเรื่องที่เคยอ่านมาก่อน”

ด.ช. 3 กลุ่มปานกลาง: “เปิดดูหน้าอื่นๆ ที่ทำแล้ว แต่เมื่อที่อาจารย์ให้เล่นเกมสัจจิกซอร์ ก็เจอคำที่เรียนไง”

ซึ่งสรุปได้ว่า พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนจะพยายามเชื่อมโยงความรู้อันมีอยู่เดิมกับเรื่องที่เราอ่าน นักเรียนจะพยายามทำความเข้าใจกับความรู้ใหม่ โดยนำความรู้อันมีอยู่เดิมมาเชื่อมโยง นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะเชื่อมโยงความรู้อันมีอยู่เดิมจากการอ่าน โดยนักเรียนจะเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงความรู้อันมีอยู่เดิมกับการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการทำงานเป็นกลุ่มที่แยกกลุ่มตามระดับความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน ในตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งบรรยากาศในการทำงาน ส่วนตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก และพฤติกรรมทางวาจาที่นักเรียนใช้ในขณะอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

2.2.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม

การเรียนการสอนในแต่ละครั้งจะแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งแบ่งโดยการนำผลจากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุด A ที่ทำการทดสอบก่อนเริ่มการเรียนการสอนในครั้งแรกมาจัดลำดับและแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ในการดำเนินการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะมีชุดการอ่านประกอบการเรียนในแต่ละหน่วย นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะปรึกษาเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย ในการทำงานกลุ่มหน่วยแรก My new school นักเรียนทุกกลุ่มจะยังไม่เข้าใจระบบการทำงานร่วมกัน จะเรียกอาจารย์หรือวิ่งมาปรึกษาอาจารย์ตลอด ทำให้การเรียนการสอนต้องหยุดเป็นช่วงๆ โดยเฉพาะกับนักเรียนในกลุ่มอ่อนจะไม่กล้าที่จะทำงาน จะคอยอาจารย์ให้ไปสอนที่กลุ่ม ไม่มีใครกล้าแสดงความคิดเห็นหรือเป็นผู้นำในการเริ่มต้น

การทำงาน ไม่ได้เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน แต่การเรียนการสอนทุกครั้งจะใช้ลักษณะการทำงานเป็นกลุ่มในการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนทุกกลุ่มค่อยๆ เริ่มมีพัฒนาการ มีการสอบถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ภายในกลุ่ม คนที่มีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องจะพูดคุยให้เพื่อนในกลุ่มฟัง หลังจากนั้นอาจารย์ลดบทบาทลงเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย และคอยสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม จากการสังเกตสามารถสรุปลักษณะพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มเมื่อได้รับชุดการอ่านแต่ละคนจะอ่านหัวเรื่องก่อนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. สมาชิกในกลุ่มจะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
3. ตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงกัน ช่วยกันแสดงความคิดเห็น
4. สมาชิกในกลุ่มเริ่มอ่านทันทีเมื่อได้ข้อสรุป โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียน 1-2 คน จะแสดงบทบาทเป็นผู้นำอ่านและแปลความจากเรื่องที่อ่าน สมาชิกในกลุ่มที่เหลือจะช่วยเสริมอยู่ตลอด ทุกคนจะช่วยกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ บรรยากาศในการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มจะมีเสียงพูดคุย ไม่ต่างคนต่างทำงานของตนเอง มีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด จะเป็นเฉพาะในคาบแรกเท่านั้นที่นักเรียนยังไม่มีความคุ้นเคยกันบรรยากาศในการเรียนการสอนจะเงียบๆ ต่างคนต่างทำงานของตนเอง ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น กลัวผิดพลาด แต่เมื่อมีความคุ้นเคยกันนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มอ่อน และกลุ่มปานกลางที่กล้าอ่านและแปลความหมายเมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม มีอิสระในการทำงาน ไม่กลัวหรืออายที่แสดงความคิดเห็น

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม
เก่ง

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
1. การใช้ความรู้เดิม						
1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่า เคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อ ใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดา ความหมายของเรื่องที่อ่าน	6	10	15	15	10	56 (8.29)
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้น เคยกับเรื่องที่จะอ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ ข้อมูลกับเพื่อน	12	10	25	27	30	104 (15.41)
2. การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้ กระจ่าง						
2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหา ความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญ ต่อความเข้าใจในการอ่าน	32	28	25	19	10	114 (16.89)
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของ บทอ่าน นักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อ หาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง	8	15	16	19	17	75 (11.11)
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของ บทอ่าน นักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรม ใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะ ช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่	5	15	15	17	17	69 (10.22)
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน						
3.1 มีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน	5	7	15	10	12	49 (7.26)
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้	-	4	10	9	9	32 (4.74)
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและ นอกห้องเรียน	-	4	10	12	15	41 (6.08)

ตารางที่ 15 (ต่อ) ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม
เก่ง

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
4.ความสามารถในการอ่าน						
4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)	8	9	9	8	8	42 (6.22)
4.2 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ อ่าน	3	6	6	14	16	45 (6.67)
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจ ต่อเรื่องที่อ่าน	3	9	11	15	10	48 (7.11)
รวม	82	117	157	165	154	675

ข้อมูลจากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มเก่ง จำนวน 675 ครั้ง โดยเรียงลำดับความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละประเภท จากสูงไปหาต่ำ รวมทั้งพฤติกรรมทางวาจาที่แสดงออกมาในแต่ละประเด็น ดังนี้ พฤติกรรมการเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 114 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 16.89 นอกจากนี้ ในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านนี้มากที่สุด แสดงความถี่ของพฤติกรรม 32 ครั้ง และค่อยๆ ลดลงจนการเรียนการสอนในหน่วยที่ 5 แสดงความถี่ของพฤติกรรมเพียง 10 ครั้ง และข้อความที่แสดงพฤติกรรมด้านนี้ ดังตัวอย่างเช่น “อาจารย์ใช้ดิ๊กได้ปาวคะ” , “อาจารย์ผมขอดิ๊กหน่อย”

รองลงมาพฤติกรรมการใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม แสดงความถี่ของพฤติกรรม 104 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 15.41 และพบว่าในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านนี้น้อยเพียง 12 ครั้ง และค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนการเรียนการสอนในหน่วยที่ 5 แสดงความถี่ของพฤติกรรม 30 ครั้ง และข้อความที่แสดงพฤติกรรมด้านนี้ ดังตัวอย่างบทสนทนาเช่น

“วันเสาร์นี้เรามีตรวจสุขภาพ มีหมอพินมาตรวจด้วย เดี่ยวหมอก็แจกกระดาษให้อ่านแบบนี้แหละ” (ต.ญ. 1 กลุ่มเก่ง)

“ใช่ ปีที่แล้วก็แจก แจกเหมือนเดิม” (ต.ญ. 2 กลุ่มเก่ง)

“เมื่อวันพุธอาจารย์ภักิราสอนแล้วไง” (ต.ญ. 3 กลุ่มเก่ง)

พฤติกรรมหากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นอีกครั้งหนึ่ง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 75 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.11 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนมาล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่ แสดงความถี่ของพฤติกรรม 69 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 10.22 นักเรียนคิดทบทวนก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 56 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 8.29 การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 49 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 7.26 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 48 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 7.11 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 45 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.67 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณตอน) แสดงความถี่ของพฤติกรรม 42 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.22

พฤติกรรมที่แสดงออกน้อยที่สุด คือ การกระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 41 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.08 และการประเมินผลการอ่านของตนเอง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 32 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.74 และนอกจากนี้ทั้ง 2 ครั้ง จะไม่แสดงพฤติกรรมออกมาในขณะการเรียนการสอนหน่วยแรก แต่ค่อยๆ แสดงพฤติกรรมในการเรียนการสอนในหน่วยต่อมา

ตารางที่ 16 ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มปานกลาง

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
1. การใช้ความรู้เดิม						
1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน	3	10	10	8	15	46 (6.86)
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่จะอ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ข้อมูลกับเพื่อน	10	15	25	30	35	115 (17.16)

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่ม
ปานกลาง

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
2.การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้ กระจ่าง						
2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหา ความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อ ความเข้าใจในการอ่าน	20	15	15	14	17	81 (12.09)
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของ บทอ่าน นักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหา ส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง	8	10	10	14	15	57 (8.51)
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของ บทอ่าน นักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบ งานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้ เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่	10	10	11	15	14	60 (8.96)
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน						
3.1 มีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน	11	12	13	20	24	80 (11.94)
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้	-	5	5	9	9	28 (4.18)
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและ นอกห้องเรียน	2	5	10	9	9	35 (5.22)
4.ความสามารถในการอ่าน						
4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)	9	9	9	8	9	44 (6.57)
4.2 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน	15	15	30	22	19	101 (15.07)
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อ เรื่องที่อ่าน	3	3	4	5	8	23 (3.43)
รวม	91	109	142	154	174	670

ข้อมูลจากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มปานกลาง จำนวน 670 ครั้ง โดยเรียงลำดับความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละประเภทจากสูงไปหาต่ำ รวมทั้งพฤติกรรมทางวาจาที่แสดงออกมาในแต่ละประเด็น ดังนี้ พฤติกรรมการใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่จะอ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม แสดงความถี่ของพฤติกรรม 115 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 17.16 และพบว่าในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านนี้น้อยเพียง 10 ครั้ง และค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนการเรียนการสอนในหน่วยที่ 5 แสดงความถี่ของพฤติกรรม 35 ครั้ง และข้อความที่แสดงพฤติกรรมด้านนี้ ดังตัวอย่างบทสนทนาที่ได้จากการสังเกตนักเรียนในกลุ่มปานกลาง เช่น

ด.ญ 1: “ปิดเกษตรรับปริญญา พ่อบอกจะพาไปดูหลินปิง”

ด.ญ. 2: “เราไปแล้วไปกันหมดเลย ย่าไปด้วย เห็นมันนั่งกินไผ่ด้วย”

ด.ช. 1: “เออใช่ ไม่เห็นทำไม นั่งกินตลอดเลย... ไม่เห็นสนุกเลย”

รองลงมาพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่จะอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 101 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 15.07 และข้อความที่แสดงพฤติกรรมด้านนี้ ดังตัวอย่างบทสนทนาที่ได้จากการสังเกตนักเรียนในกลุ่มอ่อน เช่น

ด.ช 1: “น้องพ่อเป็นไรอะ ... น้ำหรือลูอะ”

ด.ช 2: “อาจารย์ครีบน้ำกับอาต่างกันอย่างไรครับ”

ด.ช 3: “เรารู้ น้องพ่อเป็นอา น้องแม่เป็นน้ำ เรามีครบเลย”

รองมาพฤติกรรมการเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 81 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 12.09 การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 80 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.94 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนมาล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่ แสดงความถี่ของพฤติกรรม 60 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 8.96 พฤติกรรมหากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นอีกครั้งหนึ่ง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 57 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 8.51 นักเรียนคิดทบทวนก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่จะอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 46 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.86 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี) แสดงความถี่ของพฤติกรรม 44 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.57 การกระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 35 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 5.22

พฤติกรรมที่แสดงออกน้อยที่สุด คือ การประเมินผลการอ่านของตนเอง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 28 ครั้งหรือคิดเป็นร้อยละ 4.18 นอกจากนั้นในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 ไม่แสดงพฤติกรรมในด้านนี้ และการซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่จะอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 23 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 3.43

ตารางที่ 17 ค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม
อ่อน

พฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
1. การใช้ความรู้เดิม						
1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน	3	3	5	5	7	23 (5.01)
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่จะอ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ข้อมูลกับเพื่อน	14	13	17	20	25	89 (19.39)
2. การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง						
2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน	5	3	5	4	3	20 (4.36)
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง	-	-	4	4	9	17 (3.70)
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่	2	5	10	10	14	41 (8.93)
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน						
3.1 มีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที้อ่าน	7	11	11	15	13	57 (12.42)
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้	-	2	3	4	4	13 (2.83)

ตารางที่ 17(ต่อ) ค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)					รวม (ร้อยละ)
	หน่วย 1	หน่วย 2	หน่วย 3	หน่วย 4	หน่วย 5	
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน	-	9	9	14	19	51 (11.11)
4.ความสามารถในการอ่าน						
4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)	4	4	8	15	15	46 (10.02)
4.2 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน	9	8	16	18	19	70 (15.25)
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่อ่าน	3	3	4	10	12	32 (6.97)
รวม	47	61	92	119	140	459

ข้อมูลจากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มอ่อน จำนวน 459 ครั้ง โดยเรียงลำดับความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละประเภทจากสูงไปหาต่ำ รวมทั้งพฤติกรรมทางวาจาที่แสดงออกมาในแต่ละประเด็น ดังนี้ พฤติกรรมการใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม แสดงความถี่ของพฤติกรรม 89 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.39 และพบว่าในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านนี้น้อยเพียง 14 ครั้ง และค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนการเรียนการสอนในหน่วยที่ 5 แสดงความถี่ของพฤติกรรม 25 ครั้ง รองลงมาพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 70 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 15.25 และข้อความที่แสดงพฤติกรรมด้านนี้ ดังตัวอย่างบทสนทนากลุ่มอ่อน เช่น

“อ่านแล้ววง คำนี้ไม่เห็นได้เรียน” (ด.ญ 1)

“ไม่รู้หรือ swim แปลว่าไร เดิม suit น่าจะเกี่ยวกับว่ายน้ำละ” “s-u-i-t เสอะ – อู – เทอะ สูท อ้อ สูท ก็สูทไง swimming suit ชุดว่ายน้ำไง” (ด.ญ 2)

รองลงมามาการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 57 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 12.42 พฤติกรรมกระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 51 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.11 และยังพบว่าพฤติกรรมด้านนี้ในการเรียนการสอนหน่วยที่ 1 นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมด้านนี้แต่ค่อยๆ แสดงพฤติกรรมด้านนี้ออกมา ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี) แสดงความถี่ของพฤติกรรม 46 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ

10.02 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนมาล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่ แสดงความถี่ของพฤติกรรม 41 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 8.93 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 32 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.97 นักเรียนคิดทบทวนก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 23 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 5.01 การเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 20 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.36

พฤติกรรมที่แสดงออกน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมหากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นอีกครั้งหนึ่ง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 17 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 3.70 และการประเมินผลการอ่านของตนเอง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 13 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 2.83 นอกจากนี้ในการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 ไม่แสดงพฤติกรรมในด้านนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

พฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)			รวม (ร้อยละ)	ลำดับที่
	กลุ่มเก่ง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มอ่อน		
1. การใช้ความรู้เดิม					
1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน	56	46	23	125 (6.93)	9
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ ข้อมูลกับเพื่อน	104	115	89	308 (17.07)	1
2. การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง					
2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน	114	81	20	215 (11.92)	3
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง	75	57	17	149 (8.26)	6

ตารางที่ 18(ต่อ) เปรียบเทียบค่าความถี่ของพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	ความถี่ (ครั้ง)			รวม (ร้อยละ)	ลำดับที่
	กลุ่มเก่ง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มอ่อน		
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมา ก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น หรือไม่	69	60	41	170 (9.42)	5
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน					
3.1 มีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	49	80	57	186 (10.31)	4
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้อย่าง สมบูรณ์	32	28	13	73 (4.05)	11
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอก ห้องเรียน	41	35	51	127 (7.04)	8
4. ความสามารถในการอ่าน					
4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)	42	44	46	132 (7.32)	7
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่อง ที่อ่าน	48	23	32	103 (5.71)	10
รวม	675	670	459	1,804	

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน จำนวน 1,804 ครั้ง โดยเรียงลำดับความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละประเภทจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ การใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม แสดงความถี่ของพฤติกรรม 308 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 17.07 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 216 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.97 การเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 215 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.92 การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 186 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 10.31

หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้า เพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่ แสดงความถี่ของพฤติกรรม 170 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 9.42 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.42 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา และวรรณคดี) แสดงความถี่ของพฤติกรรม 132 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 7.32 การกระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 127 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 7.04 พฤติกรรม การอ่านที่แสดงออกมา 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ การใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบ มาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 125 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.93 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 103 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 5.71 และพฤติกรรมการอ่านที่แสดงออกมาน้อยที่สุดได้แก่ การประเมินผลการอ่านของตนเอง แสดงความถี่ของพฤติกรรม 73 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.05

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนทุกๆ ครั้งที่เรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยแรก My new school นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มยังไม่เข้าใจว่าบันทึกการเรียนรู้คืออะไร จะสอบถามอาจารย์เป็นระยะ และขอทำการบันทึกการเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยระยะเวลาการบันทึกการเรียนรู้ใช้เวลา 25 นาที เกินเวลาการเรียนการสอน เพราะต้องอธิบายพร้อมยกตัวอย่างจะบันทึกอะไร ผลการบันทึกพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มจดบันทึกสิ่งที่เรียนมา ไม่ได้เขียนความรู้สึกของตนเองที่ได้จากการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังรายละเอียดดังนี้

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 1

กลุ่มแก่ง “วันนี้เรียนคำศัพท์ในโรงเรียน มีการทำงานเป็นกลุ่ม อาจารย์ให้ทำงานกลุ่ม คำที่เรียน school playground floor wall classroom swing”

กลุ่มปานกลาง “คำศัพท์ที่เรียน school playground floor wall classroom swing”

และกลุ่มอ่อน “วันนี้เรียน school playground floor wall classroom swing”

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 2

หลังจบการเรียนการสอนในหน่วยที่ 2 นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนจะเขียนเฉพาะสิ่งที่เรียนมาในบันทึกการเรียนรู้ แต่ไม่เขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นต่อการเรียน นักเรียนยังไม่เข้าใจว่าบันทึกการเรียนรู้คืออะไร แต่เมื่อสอบถามนักเรียนแต่ละกลุ่มนักเรียนจะพูดคุยแสดงความรู้สึกออกมา

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 3

นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า
นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเริ่มเข้าใจบันทึกการเรียนรู้ ดังตัวอย่างเช่น

กลุ่มเก่ง “วันนี้เรียนเรื่อง animal พวกเราได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น บางคำพูดบ่อยแต่เขียนไม่เป็น อ่านไม่ออก เราชอบเรียนแบบนี้ มีซีทเป็นชุดให้ทำได้ทำงานกับเพื่อนช่วยกันทำสนุกดี ข้อ 3.1 จะยากตลอดแต่มีเพื่อนในกลุ่มช่วยกันอ่าน ช่วยกันทำก็จะทำได้ มีขนมให้กินด้วย บางคำยังไม่ได้เรียนเลย เช่น leave, bamboo leave ครั้งหน้าขอเป็นโพลิโอะนะค่ะ”

กลุ่มปานกลาง “เรียนแบบนี้เด็กเรียนเร็วจัง เรียน 3 ชัโมงเหมือนเรียนไปชั่วโมงเดียวเอง ในกลุ่มคิดว่าเริ่มเรียนยากขึ้น เรื่อง My new school และ Things in the classroom ง่าย แต่เรื่อง Animal ยากจัง แต่สนุกดี ผมชอบเรียนยากๆ ตอนนี้นสนุกมากเรียนเป็นกลุ่มอยากรู้คำศัพท์ว่าตัวสะกดคืออะไร อยากอ่านเรื่องสัตว์แปลกๆ แต่คำศัพท์อย่ายากมาก”

กลุ่มอ่อน “วันนี้เรียนเรื่องสัตว์ มีคำว่า cat rat dog giraffe hen elephant panda อาจารย์ให้ดูทีวี หลินปิง สนุกดี แต่อาจารย์เปิดให้ดูน้อย อยากดูนานๆ ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ชอบเรียนกับกลุ่มนี้ ตอนทำซีทเรื่องที่ยากแต่มีภาพให้ดู หน้าสุดท้ายจะยากมาก แต่ได้รู้คำใหม่ๆ เยอะ”

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 4

นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

กลุ่มเก่ง “เรียนเรื่อง Family คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว คำศัพท์ยาวอาจารย์ให้เขียนเต็ม อยากเขียนแค่ grandpa อาจารย์ให้เขียน grandfather แต่เขียนบ่อยๆ ก็ชินทำให้คล่อง และเมื่อเห็นก็จะอ่านได้ทันที เรื่องนี้ยากที่สุด เรื่องที่อ่านยาก งงๆ ต้องให้อาจารย์ช่วย”

กลุ่มปานกลาง “ได้คำศัพท์ใหม่ เช่น uncle aunt nephews niece แต่ทั้งกลุ่มอ่านได้แค่ 3 คน เลยช่วยกันอ่าน อ่านยาก ต้องคิดเยอะ”

กลุ่มอ่อน “เรื่องนี้ยากจัง แต่เวลาอาจารย์มานั่งด้วยจะทำได้ ชอบให้อาจารย์มาถามจะตอบได้ แต่อ่านเองยาก แต่หน้าหลังทำได้เอง เพราะเปิดข้างหน้าดู”

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 5

นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

กลุ่มเก่ง “วันนี้เรียนวันสุดท้าย อยากเรียนอีกเทอมหน้า วันนี้เพื่อนในกลุ่มนำเสนอที่เรียนมาทั้งหมดเป็นละครว่าจะตกลงกันได้นาน มีลิ้มบ้างคำที่เรียนครั้งแรกๆ ลิ้มคำว่า ซิงช้า คิดกันอยู่ตั้งนาน ได้ยินเพื่อนกลุ่มอื่นพูดเลยจำได้ สุดท้ายทำข้อสอบเรื่องที่ยากเกี่ยวกับ หิว หิน อยากรู้คะแนนเร็วๆ ถ้าเรียนภาษาอังกฤษแบบนี้ทุกวันก็ดี สนุกดี”

กลุ่มปานกลาง “เรียนวันสุดท้ายแล้ว อาจารย์จะสอนทอมหน้ามัยคะ หนูชอบเรียนแบบนี้ไม่เครียดสนุกดี เอาไปใช้ในห้องเรียนได้ด้วย น่าจะมีเรียนทั้งวัน เรียนเรื่องนี้ไม่ยาก คำศัพท์รู้จัก แต่เป็นประโยคจะยากนิดหน่อย ตอนนำเสนอวาดรูปใส่กระดาษใบใหญ่ เป็นตอนๆ แบ่งกันพูด แต่อีกกลุ่มทำเป็นแสดงละครเป็นตอนๆ ตลกมากเลย”

กลุ่มอ่อน “เสียดายจัง เรียนครั้งสุดท้ายแล้ว อยากให้อาจารย์มาสอน ป.3 ทุกวันเลย วันนี้เรียนเรื่อง Action ไม่ยาก คำศัพท์อ่านออก เขียนได้ เข้าใจดี แต่ตอนไปพูดหน้าห้องตอนสุดท้ายอาจารย์ให้สรุปทั้งหมด ลืมบ้าง”

การบันทึกการเรียนรู้ทั้ง 3 กลุ่ม เป็นการเขียนบันทึกจากการปรึกษากันในกลุ่มและร่วมกันสะท้อนความรู้ ความรู้สึกที่ได้จากการเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นนั้น นักเรียนได้บันทึกการเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยสามารถวิเคราะห์ประเด็นจากการบันทึกการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นด้านองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอน และประเด็นด้านความรู้สึกต่อกระบวนการเรียนการสอน

ข้อมูลข้างต้นเป็นข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัย โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 15 คาบ ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ด้าน ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ชุดที่มีลักษณะขนานกัน, แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, แบบสัมภาษณ์นักเรียน และ บันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ เพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการสรุปผล อภิปรายผล รวมทั้งข้อเสนอแนะในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับประสบการณ์เดิม ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และความสนใจของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูด ดังนี้

การศึกษาและสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักเรียนรวมถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งความสนใจของนักเรียนในช่วงวัย

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสอน การสร้างรูปแบบการสอน เพื่อให้ทราบแนวทางการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่จะใช้ในการวิจัย โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ ความสนใจต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอน 3) การศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในวิชาภาษาอังกฤษ 4) การศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาโดยนำข้อมูลจากการศึกษาในขั้นที่ 1 เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการสอน และกำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นให้มีความสัมพันธ์สอดคล้อง ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งมีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ก่อนที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพต่อไป

ระยะที่ 3 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูหรือผู้สนใจนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความเข้าใจ และทราบรายละเอียดของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ และเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาเอกสารขึ้น 3 ชุด ประกอบด้วย

- 1) คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เป็นเอกสารแนะนำการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นการจัดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยจัดทำแผนการเรียนรู้และสื่อการสอน สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 แผน
- 3) ชุดการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (ตามระดับความยาก-ง่าย) ชุดการสอนประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อแนะนำสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน บทอ่าน กิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ โดยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .83 คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่าน มีค่าดัชนีความ

สอดคล้องเท่ากับ .97 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .90 และชุดการสอนอ่านมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .90

2) ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้ โดยผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Pilot study) กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งมีคุณลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเวลา 15 คาบ เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบมาปรับปรุง เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 4 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำนวน 4 ชุด โดยทุกชุดเป็นลักษณะขนานกัน 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียน และ 4) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ คือ กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ สังเกต สัมภาษณ์ และการบันทึกการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาจากรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น จุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และ คัดเลือกคำที่ใช้ในการทดสอบซึ่งเป็นคำที่นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำศัพท์นั้นๆ จากนั้นดำเนินการสร้างเครื่องมือฉบับร่าง ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วนำเครื่องมือไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง โดยรายละเอียดของเครื่องมือดังนี้

1) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ITI (Informal Textbook Inventory) ซึ่งมี 4 ชุด (A, B, C, และ D) ทุกชุดมีลักษณะขนานกัน เพื่อใช้วัดความสามารถของนักเรียนทุกๆ 5 สัปดาห์ เป็นแบบทดสอบจำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบจับคู่ (5 ข้อ) และ แบบปรนัย (10 ข้อ) โดยแบบทดสอบนี้มีข้อคำถาม 2 ระดับ คือ ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic comprehension) เป็นข้อคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับคำศัพท์ในบริบท และความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน และข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied comprehension) เป็นข้อคำถามที่ให้ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยให้ประสบการณ์ และความรู้อ่านของนักเรียน โดยแบบทดสอบทั้ง 4 ชุด ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องว่ามีความถูกต้องเหมาะสมต่อการนำไปใช้ โดยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด A มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .96 แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด B มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .97 และแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด C มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .97 และแบบทดสอบการ

อ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด D มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .92 และผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อถือได้ (Reliability) ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-retest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย แต่ไม่ได้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งทำการทดสอบซ้ำระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) มีค่าเท่ากับ .88

2) แบบสัมภาษณ์นักเรียนมีข้อความทั้งสิ้น 5 ข้อ จากการบันทึกการสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนทั้งหมดเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่ทำการสัมภาษณ์นักเรียนทุกๆ ครั้งที่จบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (ทุก 3 สัปดาห์) ได้ผลสรุปจากข้อมูลตามลำดับดังนี้

(1) การตรวจสอบความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเรื่องที่

อ่าน

(2) การทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะอ่าน

(3) การเปรียบเทียบความรู้เดิมกับเรื่องที่จะอ่าน

(4) การประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้

โดยแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องว่ามีความถูกต้อง เหมาะสมต่อการนำไปใช้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3) แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนใช้สำหรับบันทึกพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยทำการบันทึกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนทั้ง 15 คาบ แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านที่พัฒนาขึ้นมี 11 ข้อ และมีการบันทึกด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ

(1) การบันทึกความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่แสดง

ออกมาขณะนักเรียนอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ

(2) การบันทึกพฤติกรรมทางวาจาในขณะที่นักเรียนเรียน และร่วมกัน

ทำชุดการสอนอ่านในกลุ่มย่อย

โดยแบ่งประเภทของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งบรรยากาศในการทำงาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก และพฤติกรรมทางวาจาที่นักเรียนใช้ในขณะอ่านภาษาอังกฤษ

โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องว่ามีความถูกต้อง เหมาะสมต่อการนำไปใช้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .91

4) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning diary) แบบบันทึกที่นักเรียนใช้บันทึกการเรียนรู้และความรู้สึกของตนเองที่ได้จากการเรียน ในรูปแบบการเขียนความเรียง เช่น คำศัพท์ใหม่ที่ตนได้อ่านไป ระดับความสนใจในสิ่งที่ตนอ่าน สิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ ให้นักเรียนบันทึกหลังการอ่านในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (ทุกๆ 3 สัปดาห์)

ระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นตามลำดับไปจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการก่อนการสอน ผู้วิจัยทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด A และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย พบว่า นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 70 – 100 % จำนวน 12 คน นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 31 – 69 % จำนวน 8 คน และนักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 0 – 30% จำนวน 10 คน หลังจากนั้นจัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถ 3 กลุ่ม และดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียนด้วยแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นในระยะที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ และขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน สำหรับระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นใช้เวลา 1 คาบ/ สัปดาห์ รวม 15 คาบ ในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอนผู้วิจัยในฐานะผู้สอนดำเนินบทบาท 2 บทบาท โดยบทบาทแรกคือ ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ผู้สอนมีหน้าที่สร้างแรงจูงใจ สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านต่อไป รวมทั้งเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นให้แก่นักเรียน และบทบาทที่ 2 ในขั้นฝึก

อ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ชั้นประยุกต์และความรู้ และชั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ผู้วิจัยดำเนินบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก คือจัดสภาพการเรียนรู้เป็นกลุ่มตามระดับความสามารถ 3 กลุ่มที่ได้จัดในช่วงเตรียมการก่อนการสอน คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน และให้นักเรียนทำกิจกรรมตามชุดการสอนอ่าน ให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ทางภาษา ความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน รวมทั้งประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ไปสู่ทักษะอื่นและชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำ ให้ข้อมูลป้อนกลับและกระตุ้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จนผู้เรียนเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและดำเนินการทำงานกลุ่มได้ นอกจากนั้นร่วมกันสรุป สังเกต และประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอน และผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลขณะดำเนินการเรียนการสอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยสังเกต บันทึกวิถีโอเพน และเขียนบันทึกพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนที่แสดงออกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน (15 คาบ) โดยบันทึกข้อมูล 2 ประเด็น โดยประเด็นแรกบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งบรรยากาศในการทำงาน ประเด็นที่ 2 บันทึกข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก และพฤติกรรมทางวาจาที่นักเรียนใช้ในขณะอ่านภาษาอังกฤษ

2) ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทุก 5 สัปดาห์ รวม 2 ครั้ง โดยในสัปดาห์ที่ 5 ดำเนินการทดสอบด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด B และสัปดาห์ที่ 10 ดำเนินการทดสอบด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด C

3) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นกลุ่มด้วยแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้น หลังจบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (ทุกๆ 3 สัปดาห์)

4) ผู้วิจัยให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ หลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการหลังการสอน เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในสัปดาห์ที่ 15 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชุด D ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ขนานกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนและระหว่างเรียน (ชุด A, B และ C) หลังจากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากจบการเรียนการสอนทั้ง 15 คาบ

ระยะที่ 5 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมทั้งหมด 4 ส่วนมาวิเคราะห์ โดยกำหนดดังนี้

- 1) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อหาค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแยกตามระดับความสามารถ
- 2) หาค่า S.D. เพื่อหาค่าการกระจายของข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และตามระดับกลุ่มความสามารถ
- 3) หาค่าความแปรปรวนแบบวัดซ้ำมิติเดียว (One-way repeated measures ANOVA) เพื่อหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบ 4 ครั้ง และเพื่อหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแยกตามระดับความสามารถ จากการทดสอบ 4 ครั้ง
- 4) หาค่าผลการเปรียบเทียบภายหลัง (Post Hoc Comparison) ด้วยวิธีการของ Tukey ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแยกตามระดับความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน จากการทดสอบ 4 ครั้ง
- 5) วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการสัมภาษณ์
- 6) หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพฤติกรรมทางวาจาของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเก่ง
- 7) หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพฤติกรรมทางวาจาของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มปานกลาง
- 8) หาค่าความถี่ของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพฤติกรรมทางวาจาของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มอ่อน
- 9) เปรียบเทียบค่าความถี่เป็นร้อยละของพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน
- 10) วิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นปลายเปิด

ผลการวิจัย

ผลการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยที่ได้นำเสนอข้างต้นปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

หลักการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีหลักการดังนี้

1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และผลิตผลิตกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้

2) รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อพัฒนา

ความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือการอ่านซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ใช้ประสบการณ์ตรง โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนคุ้นเคย ได้รับความสนใจ และสอดคล้องกับพื้นฐานความต้องการของนักเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 8

ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ และขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท

ขั้นนี้เป็นการนำประสบการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน ครูสร้างแรงจูงใจโดยการจัดสรรสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นในการอ่าน หลังจากนั้นใช้การสนทนาภายในกลุ่มและจัดบันทึกประเด็นที่นักเรียนสนทนา

2. ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์

ขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ครูบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกคำที่นักเรียนได้พูดออกมาบนกระดาน และเป็นการบันทึกสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียนไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำ

3. ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน

ขั้นนี้เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการฝึกอ่านต่อไป

4. ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน

ขั้นนี้เป็นการเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นรูปคำ การสะกดคำจากคำศัพท์ที่ได้จากภาษาพูด

5. ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ

ขั้นนี้เป็นการอ่านเรื่องที่กำหนดไว้ในชุดการอ่าน และการทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยจัดกิจกรรมดังนี้ 1) จัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา ความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน 2) ครูชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเรียนในช่วงเวลาการพัฒนาการอ่าน ดังนี้ บท

อ่านมีทั้งหมด 5 บท โดย 1 บทใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 คาบ ในแต่ละบทจะมีชุดการอ่าน 3 ชุด ตามระดับความยาก-ง่าย ได้แก่ชุดการสอน A (ระดับยาก) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด ชุดการสอน B (ระดับยากปานกลาง) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด และชุดการสอน C (ระดับยากพื้นฐาน) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุดนักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อเลือกชุดการอ่านตามความสนใจและศักยภาพทางภาษาของกลุ่ม 3) นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเนื้อหา โดยนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของแต่ละคนที่สัมพันธ์กับเนื้อหา มาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

6. ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ

ขั้นนี้บูรณาการแนวคิดการเรียนแบบร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ฝึกอ่านเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้บทอ่านซึ่งกันและกัน เป็นการขยายประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ

7. ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้

ขั้นนี้เป็นการประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปสู่ทักษะอื่นเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านให้สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในชีวิตประจำวัน

8. ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน

ขั้นนี้เป็นการประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเช่นการทำแบบทดสอบ การวิพากษ์ภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน บันทึกการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินผล – จากแบบฝึกหัด แบบทดสอบในแต่ละชุดการอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการอ่าน และแบบบันทึกการเรียนรู้ 2) การเสนอผลงาน – แสดงละคร การจัดป้ายนิเทศ การจัดทำสมุดศัพท์เล่มน้อย

การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ครอบคลุมทั้งการวัดผลก่อนการเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ก่อนการเรียน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจชุด A เพื่อใช้จัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและแบ่งกลุ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อดูประสบการณ์ทางภาษาก่อนเริ่มเรียน
2. ขณะดำเนินการเรียน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทุกๆ 5 สัปดาห์ รวม 2 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความ

เข้าใจ ชุด B (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 5) และ C (ภายหลังการเรียนในสัปดาห์ที่ 10) การสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากจบบทอ่านในแต่ละบทและบันทึกการเรียนรู้นักเรียน (ทุกๆ 3 สัปดาห์) รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน

3. ภายหลังการสอน มีการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจชุด D ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ขนานกันกับการทดสอบก่อนการสอน และระหว่างการสอน ชุด A,B และ C หากนักเรียนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

1.2 เอกสารประกอบรูปแบบการสอน

เอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีดังนี้

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เป็นเอกสารแนะนำการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูหรือผู้สนใจที่นำไปใช้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ขั้นตอน โดยเอกสารนี้จะประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่าน การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมี 5 หน่วย หน่วยละ 3 แผน รวมทั้งสิ้น 15 แผน แต่ละแผนใช้ในการเรียนการสอน 50 นาที โดยแผนการสอนมีองค์ประกอบหลักคือ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ แนวทางการประเมิน และภาคผนวก ได้แก่ ชุดการอ่าน 15 ชุด

3. ชุดการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (ตามระดับความยาก-ง่าย) ชุดการสอนประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อแนะนำสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน บทอ่าน กิจกรรม

2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนเป็นผลมาจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ซึ่งปรากฏดังนี้

2.1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเก่ง ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนไม่แตกต่างกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มปานกลาง ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มอ่อน ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา แสดงพฤติกรรมทางการอ่านด้านการใช้ความรู้เดิม ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่จะอ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.07 และพฤติกรรมการอ่านที่แสดงออกมาน้อยที่สุดได้แก่ การประเมินผลการอ่านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 4.05

อภิปรายผลการวิจัย

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น รวมทั้งการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนั้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล 2 ประเด็น คือ 1) ด้านการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ 2) ด้านประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

การพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการโดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประสบการณ์ และความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา และศึกษาทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่สามารถนำมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนขาดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ทำให้ไม่สามารถจับประเด็นเรื่องที่อ่านได้ และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูไม่มีการเชื่อมโยงหรือปูพื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียนให้นักเรียนก่อนเริ่มเรียนทำให้การอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าแนวทางที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้นั้น คือ แนวการสอนภาษาอังกฤษแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาไว้ อาทิ สตัทพ์เฟอร์ (Stauffer, 1980) เรนส์ และเคนาดี้ (Raines and Canady, 1990) เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมาใช้ประกอบการเรียนการอ่าน รวมทั้งแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนกับเพื่อนนักเรียน เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์ให้กันและกัน เมื่อผู้วิจัยได้ประเด็นแล้วจึงทำการศึกษาแนวการพัฒนา รูปแบบการสอนจากนักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศ อาทิ เซเลอร์ และคณะ (Saylor et al., 1981) เคียร์สลีย์ (Kearsley, 1984) จอยส์ และวีล (Joyce and Weil, 2002) และทิสนา เขมมณี (2550) เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษารายละเอียดต่างๆ ได้แก่ การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นขอบเขตแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ขึ้นต่อมาจึงกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน แล้วเขียนองค์ประกอบของรูปแบบการสอนให้ชัดเจน เพื่อสร้างเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่างพร้อมทั้งเอกสารประกอบรูปแบบที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษอยู่โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .83 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก (Kirkendal et al., 1980) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อมาผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งมีคุณลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้

นอกจากนี้แล้วจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นหรือพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ มี 3 ประเด็น คือ

1) นักเรียนคิดว่า การทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านก่อนเริ่มอ่านมีความจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน นักเรียนต้องใช้ความรู้เดิมในหัวข้อที่จะอ่านว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด

2) การใช้ประสบการณ์เดิมทำให้นักเรียนมีความเข้าใจต่อการอ่าน นักเรียนคิดว่าการทำกิจกรรมต่างๆ ก่อนเริ่มอ่านเป็นการปูพื้นฐานในเรื่องที่จะอ่านต่อไป ทำให้นักเรียนจะทำการเชื่อมโยงในสิ่งที่เรียนมาหรือกิจกรรมที่ผ่านมา เพื่อช่วยในการอ่าน

3) นักเรียนมีความพึงพอใจการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และในการเรียนในกลุ่มที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนร่วมกับเพื่อน กล่าวแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน

การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ผ่านกระบวนการศึกษาหลายขั้นตอน รวมทั้งการนำไปทดลองใช้ ดังจะเห็นได้ว่าหลังจากการนำไปทดลองใช้จะได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่จะนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนคุณภาพและประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

2. ด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

การอภิปรายผลด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

1. ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ด้านพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่ม

3. ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4. ด้านคลังศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดยทั้ง 4 ประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแสดงให้เห็นประสิทธิภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้นเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ภายหลังจากการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าตั้งแต่การทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งมีแนวโน้มว่าหากใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้ใน

การจัดการเรียนการสอน นักเรียนจะมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสตาฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) และเวอร์ (Wurr, 2002) ที่แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเหมาะสำหรับการสอนภาษาในระดับเริ่มต้น ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะเริ่มเรียนทักษะการอ่านเป็นครั้งแรกในระดับชั้นนี้ ซึ่งนักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาสนใจ และสัมพันธ์กับตัวนักเรียนเอง เป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนได้ดี การวิจัยในครั้งนี้ได้จัดการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่บูรณาการแนวคิดการเรียนแบบร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนลงมือกระทำในการสร้างความรู้มากกว่าเป็นผู้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอน และยังพบว่านักเรียนเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดกระบวนการทางปัญญาของตนเอง

นอกจากนั้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังพบว่า นักเรียนใช้สมองในการทำหน้าที่จัดระบบข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่ของนักเรียน และเมื่อมีข้อมูลใหม่เข้ามา นักเรียนจะนำข้อมูลที่ถูกต้องเก็บมาคาดคะเนในข้อมูลใหม่ ในที่นี้คือ บทอ่านภาษาอังกฤษ ก็จะสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะอธิบายว่าการจัดการระบบข้อมูลความรู้ และประสบการณ์ที่นักเรียนมีอยู่ ซึ่งเป็นผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มความสามารถ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจำแนกกลุ่มตามระดับความสามารถ โดยนำเสนอผลของข้อมูลเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1.2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มปานกลาง ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าตั้งแต่การทดสอบครั้งที่ 2-4 โดยในการทดสอบครั้งที่ 2-4 แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากันแต่เมื่อพิจารณาค่าการกระจายของข้อมูลจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จะพบว่า ค่าการกระจายของข้อมูลมีแนวโน้มลดลงเป็นลำดับ แสดงว่ารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นได้

2.1.2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อ ความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มอ่อน ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าตั้งแต่การทดสอบครั้งที่ 2-4 โดยการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.40 ครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.30 และครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.50 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบเป็นรายคู่ จะพบว่า ภายหลังจากใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มอ่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าตั้งแต่การทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งมีแนวโน้มว่าหากมีการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีมากยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยความสามารถทางการอ่าน ทั้งกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนที่แสดงให้เห็นว่าแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีคลังคำศัพท์ที่จำกัด รวมทั้งปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแนวการสอนนี้จะไปช่วยขยายคลังคำศัพท์ให้กับนักเรียนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัลพอร์ต (Allport, 1961) และ สมิทท์ (Smith, 1987)

ข้อค้นพบจากการวิจัย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยหลายๆ ท่าน อาทิเช่น ไมเนอร์ (Milner, 2008), เวอร์ (Wurr, 2002) สเตซ และ มิลเลอร์ (Stahl and Miller, 1989) ดิซัน และ เนลสัน (Dixon and Nessel, 1989) เป็นต้น โดยนักวิจัยทั้งหลายได้ทำการศึกษากับนักเรียนในหลายระดับของระดับประถมศึกษา และจากการศึกษาผลของการวิจัย แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาที่บูรณาการแนวความคิดเรียนแบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษได้ โดยนักเรียนนำประสบการณ์ต่างๆ มาใช้ประโยชน์ในการเชื่อมโยงสู่เรื่องที่อ่าน ซึ่งการเชื่อมโยงประสบการณ์มีหลายแบบ และประเด็นที่น่าจะทำให้เกิดผลดังกล่าว คือ

1) การเชื่อมโยงประสบการณ์ในชีวิตประจำวันกับการอ่าน

นักเรียนจะใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่าน ทำความเข้าใจและสร้างสะพานเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาช่วยพัฒนาการอ่าน ดังตัวอย่างเช่น

เด็กชาย 1 ในกลุ่มอ่อน กล่าวว่า “ผมรู้ว่าเดี๋ยวอาจารย์จะให้อ่าน ผมจะตั้งใจฟัง พออาจารย์แจกซีทให้อ่านผมจะคิดที่ได้ฟังอาจารย์สอน”

เด็กชาย 1 กลุ่มปานกลาง กล่าวว่า “ผมจะดูหัวเรื่องและคิดว่าเคยรู้อะไรมาบ้าง” และ “เมื่อเห็นเรื่องที่จะอ่าน ผมก็จะเปิดหน้าที่เรียนมาว่ามีอะไรเกี่ยวกับบ้าง”

เด็กหญิง 4 ในกลุ่มเก่ง กล่าวว่า “หนูอ่านเรื่อง หัวหิน ในซีพีมีคำว่ารองเท้าแตะ หนูเข้าใจคำนี้เลยเพราะที่โรงเรียนต้องเอารองเท้าแตะมาทิ้งไว้ตอนเปิดเทอม แล้วหนูเคยถามอาจารย์ว่าภาษาอังกฤษรองเท้าแตะว่าอะไร”

ตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นสะท้อนได้ว่า การนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการพัฒนาบทอ่านเพื่อสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้นักเรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาได้สร้างโอกาสอันดีที่จะทำให้การอ่านในบทอ่านนั้นมีคุณค่ามากขึ้น นักเรียนจะสร้างความมั่นใจในการอ่าน และยังเป็นการพัฒนาคำศัพท์ทางวิชาการอีกด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเมเยอร์สัน และ คูลเลส (Meyerson and Kulesze, 2006) และเทลเลอร์ (Taylor, 1992) ฉะนั้น นักเรียนที่รู้วิธีการเชื่อมโยงความรู้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับบทอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้นั้นรู้วิธีการสร้างกระบวนการการอ่านของตนเอง รู้จักเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ส่วนตัว มีการคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และแก้ปัญหาการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างสะพานเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน จะทำให้นักเรียนรู้จักที่จะสร้างสะพานเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สิ่งที่อ่าน

2) การเชื่อมโยงประสบการณ์ด้านความรู้รอบตัวกับการอ่าน

การนำประสบการณ์มาใช้ในการทำความเข้าใจในบทอ่านสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ จะเป็นการตรวจสอบคลังความรู้ของตนเอง และยังเป็นการนำคลังคำศัพท์ที่มีเดิมถ่ายโอนสู่เนื้อหาใหม่ ความรู้รอบตัวของนักเรียนช่วยทำให้นักเรียนทำความเข้าใจกับชุดการอ่านได้ดีขึ้น การแลกเปลี่ยนความรู้รอบตัว แบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยแต่ละคนได้นำคลังความรู้ที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือกัน ช่วยสร้างความสัมพันธ์กับบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้รอบตัวกับบทอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านของตนเอง ดังตัวอย่างบทสนทนาภายในกลุ่มอ่อน เช่น

ด.ช 1: “น้องพ่อเป็นอะไรอะ ... น้ำหรือลูกอะ”

ด.ช 2: “อาจารย์ครับน้ำกับอากาศต่างกันอย่างไรครับ”

ด.ช 3: “เรารู้ น้องพ่อเป็นอา น้องแม่เป็นน้ำ เรามีครบเลย”

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการนำประสบการณ์ที่ผ่านมาและสะสมจนเป็นความรู้ติดตัวมาใช้เชื่อมโยงในการอ่านของตนเอง และยังมีตัวอย่างจากการบันทึกการการสัมภาษณ์นักเรียนในกลุ่มเก่ง เช่น

“หนูอ่านเรื่อง Beautiful teeth หนูก็นึกว่าเวลาหนูฟันผุไปหาหมอฟัน หนูก็นึกเกี่ยวกับเรื่องฟันผุ ก็ไปใช้อ่านซีพีที่อาจารย์ให้อ่านได้ พอรู้เรื่อง” (ด.ญ. 1 กลุ่มเก่ง)

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนได้ว่าประสบการณ์จากความรู้รอบตัวจะเป็นส่วนสำคัญช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถทางการอ่านของตนเองซึ่งสอดคล้อง

กับเมเยอร์สัน และคูเลส (Meyerson and Kulesze, 2006) ที่ระบุว่า ประสบการณ์จะช่วยในการพัฒนาการอ่าน โดยนักเรียนเรียนรู้ที่จะนำความรู้รอบตัวต่างๆ ประสบการณ์จากเพื่อนประสบการณ์จากครอบครัว มาช่วยเหลือในการอ่านบทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแครเมอร์ (Cramer, 2011) และหากนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นซึ่งเป็นการเรียกข้อมูลเดิมมาใช้ จึงเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนช่วยในการทำความเข้าใจในการทำความเข้าใจบทอ่าน พฤติกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรอบคอบ รู้จักคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนสามารถสร้างกระบวนการอ่านของตนเองได้ และสามารถแก้ปัญหาในการอ่านเมื่อเจอคำศัพท์ยากด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับเนลเซล และโจนส์ (Nessel and Jones, 1981) ที่อธิบายว่า การอ่านจากสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรืออยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นในการอ่าน

3) การเชื่อมโยงประสบการณ์ทางภาษาที่ 1 กับการอ่าน

นักเรียนซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละคน ได้รู้จักเชื่อมโยงประสบการณ์มาช่วยในการอ่านในการพัฒนาการอ่านออกเสียง การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความคิด และประสบการณ์ในมุมมองที่ต่างกัน รวมทั้งนำประสบการณ์ในเชิงลึกซึ่งได้แก่ ภาษาแม่มาประกอบในการอ่าน ดังตัวอย่างบทสนทนาเช่น

“ผมจะดูหน้าก่อนหน้านี้มีคำนี้รึปล่าว ... ผมชอบอ่านกับเพื่อน ชอบเรียนเป็นกลุ่ม ... เบรียม (เพื่อนนักเรียนในกลุ่มอ่อน) โม่ว่าไปซื้อผ้าที่หัวหินมา ผมเลยอ่านคำว่า Hua Hin ออก” (ด.ช. 2 กลุ่มอ่อน)

ตัวอย่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นได้ว่า การนำประสบการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่อ่าน ค้นพบเหตุผลและแก้ปัญหาการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งจะพบว่านักเรียนเรียนรู้วิธีเชื่อมโยง เสริมสร้างประสบการณ์จากภาษาแม่สู่ภาษาที่ 2 โดยนักเรียนวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ใหม่ และสร้างมโนทัศน์ เพื่อหาคำตอบให้ได้ว่าคำนั้นคืออะไร เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังที่ สเตฟเฟออร์ (Stauffer, 1980) ระบุว่า ประสบการณ์และพื้นฐานทางวัฒนธรรมมีผลสะท้อนต่อการอ่านเมื่อนักเรียนนำมาใช้ในการเรียนภาษาที่ 2 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลายๆ คนมีความล้มเหลวในการอ่าน นักเรียนเหล่านี้รู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องยาก การนำประสบการณ์มาช่วยลดความยากลำบากในการเรียนภาษา การนำประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของภาษาแม่มาช่วยสร้างความสัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ในที่นี้ถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศ จะช่วยลดความเบื่อหน่ายในการอ่าน

4) การเชื่อมโยงประสบการณ์ทางภาษาที่ 2 กับการอ่าน

ความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เกิดขึ้นมากมายในนักเรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา ฉะนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่การ

เรียนรู้การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษผ่านการเชื่อมโยงระหว่างความเหมือนหรือความเกี่ยวข้องระหว่าง ความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ นักเรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง โดยความรู้ใหม่จะเกิด จากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ตามธรรมชาติและประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน ดังตัวอย่างบทสนทนา เช่น

ด.ญ 1: “อ่านแล้ววง คำนี้ไม่เห็นได้เรียน”

ด.ญ 2: “ไม่รู้หรือ swim แปลว่าไร เต็ม suit น่าจะเกี่ยวกับ วายน้ำหละ” “s-u-i-t เอะอะ – อู – เทอะ สุท อ้อ สุท ก็สุทไง swimming suit ชุดว่ายน้ำไง”

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนได้ว่านักเรียนนำประสบการณ์ทางภาษา ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา หรือแม้กระทั่งหลักการอ่าน รวมทั้งคลังศัพท์ที่มีมาช่วยในการพัฒนาการ อ่าน สร้างความรู้ใหม่ ซึ่งถือว่าการบูรณาการประสบการณ์ที่เป็นทั้งประสบการณ์ทางภาษาและ ประสบการณ์เดิมที่จะแสดงถึงความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนในรูปแบบต่างๆ ตามความรู้เดิมที่ตนเองมี ซึ่งสอดคล้องกับเวอร์ (Wurr, 2002)

2.1.2.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อ ความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มเก่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเก่ง ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอน แบบอิงประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อน การเรียนกับหลังเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบ 4 ครั้ง แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย จะพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นเป็นลำดับ โดยการ ทดสอบครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อน และหลังการเรียนการสอนแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านกลุ่มเก่งมีระดับคะแนน สูงขึ้นเพียงเล็กน้อย จาก 13.00 เป็น 13.80 อันเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มเก่งมีความสามารถที่สูงอยู่ แล้ว เมื่อได้รับการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ทำให้ระดับคะแนน เฉลี่ยหลังการสอนเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ แต่จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน และการ สัมภาษณ์นักเรียนในกลุ่มเก่ง พบว่า ในช่วงแรกนักเรียนในกลุ่มเก่งไม่ค่อยมีปัญหาซักถามอาจารย์ ต่าง คนต่างทำงาน บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นแบบเรียนคนเดียว ไม่มีบรรยากาศในการพูดคุยปรึกษา กัน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน เมื่อนักเรียนในกลุ่มเก่งพบปัญหาในชุดการอ่าน เช่น คำศัพท์ยาก เป็นต้น นักเรียนจะขอเปิดพจนานุกรมแทนการปรึกษากันในกลุ่ม ดังจะเห็นได้จากแบบ สังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยนักเรียนกลุ่มเก่งแสดงพฤติกรรมกาเปิด พจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมาเป็นอันดับ 1 ซึ่ง แสดงความถี่ของพฤติกรรมถึง 114 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 16.89 และผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ต้องเข้าไป

กระตุ้นใช้คำถามถามนำเพื่อให้นักเรียนภายในกลุ่มเกิดการทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

หลังจากทำการเรียนการสอนในหน่วยที่ 3 พบว่านักเรียนเริ่มที่จะมีการปรึกษา นำความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เมื่อนักเรียนพบเรื่องอ่านที่ยาก หรือคำศัพท์ยากนักเรียนเรียนรู้ที่จะใช้กระบวนการอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทอ่าน โดยการระลึกถึงสิ่งที่มีความคุ้นเคยสร้างความสัมพันธ์กับเรื่องใหม่ที่จะอ่าน เชื่อมโยงสร้างความสัมพันธ์ในประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกันมากกว่าที่จะใช้เพียงพจนานุกรม ดังที่ สตัฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) ได้นำหลักการสอนการอ่านตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษามาประยุกต์ใช้เป็นหลักการในการจัดการสอนที่มีเป้าหมายสำคัญกับประสบการณ์ และการเรียนที่สามารถถ่ายโอนความรู้สู่สถานการณ์จริงได้

ถึงแม้ผลคะแนนไม่แตกต่างกันเชิงสถิติ เพราะแนวความคิดการสอนแบบนี้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน ซึ่งอาจหมายถึง นักเรียนที่เรียนอ่อนด้วย ดังนั้นการสอนแนวนี้อาจจะไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่เก่งอยู่แล้ว หรือนักเรียนที่ไม่มีปัญหาการอ่าน แต่พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มเก่งมีดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์ที่ผ่านมา มาเป็นพื้นฐานในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนในกลุ่มนี้มีประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลาย จึงเกิดการแลกเปลี่ยน และขยายประสบการณ์ ดังตัวอย่างบทสนทนาเช่น

“วันเสาร์นี้เรามีตรวจสุขภาพ มีหมอฟันมาตรวจด้วย เดี่ยวหมอก็กแจกกระดาษให้อ่านแบบนี้แหละ” (ด.ญ. 1 กลุ่มเก่ง)

“ใช่ ปีที่แล้วก็แจก แจกเหมือนเดิม” (ด.ญ. 2 กลุ่มเก่ง)

“เมื่อวันพุธอาจารย์ภักทิราสอนแล้วไง” (ด.ญ. 3 กลุ่มเก่ง)

โดยสรุป ผลจากการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเก่ง ได้พบปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อาทิเช่น ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สูงอยู่แล้ว การทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้แบบตัวใครตัวมัน อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การทำงานกลุ่มก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาบรรยากาศในการเรียนการสอน และยังเป็นการขยายคลังศัพท์เมื่อได้ร่วมกันอ่านบทอ่านซึ่งจะทำให้เด็กที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในกลุ่มเก่ง ได้เรียนรู้การแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน และยังเป็นการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกันอีกด้วย

2.2 ด้านพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์การทำงานกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 กลุ่ม ในจำนวน 15 ครั้งของการประเมิน สรุปลักษณะพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นกลุ่มได้ดังนี้

- 1) สมาชิกในกลุ่มเมื่อได้รับชุดการอ่านแต่ละคนจะอ่านหัวเรื่องก่อนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- 2) สมาชิกในกลุ่มจะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- 3) ตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงกัน ช่วยกันแสดงความคิดเห็น
- 4) สมาชิกในกลุ่มเริ่มอ่านทันทีเมื่อได้ข้อสรุป โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียน 1-2 คน จะแสดงบทบาทเป็นผู้นำอ่านและแปลความจากเรื่องที่อ่าน สมาชิกในกลุ่มที่เหลือจะช่วยเสริมอยู่ตลอด ทุกคนจะช่วยกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์

บรรยากาศในการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มจะมีเสียงพูดคุย ไม่ต่างคนต่างทำงานของตนเอง มีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด จะเป็นเฉพาะในคาบแรกเท่านั้นที่นักเรียนยังไม่มีความคุ้นเคยกันบรรยากาศในการเรียนการสอนจะเงียบๆ ต่างคนต่างทำงานของตนเอง ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น กลัวผิดพลาด แต่เมื่อมีความคุ้นเคยกันนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ซึ่งจะพบว่า การแลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพิ่มพูนประสบการณ์และคลังศัพท์ บรรยากาศการเรียนการสอนไม่เคร่งเครียด และยังเป็น การส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น การทำงานเป็นกลุ่ม มีอิสระในการทำงาน และเป็น การกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบความรู้พื้นฐานซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เวอร์ (Wurr, 2002)

ข้อมูลสนับสนุนจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มมีพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเรียงลำดับความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละประเภทจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ การใช้ความรู้เดิมในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม แสดงความถี่ของพฤติกรรม 308 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 17.07 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 216 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.97 การเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 215 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 11.92 การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แสดงความถี่ของพฤติกรรม 186 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 10.31

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามระดับความสามารถทั้ง 3 กลุ่ม มีลักษณะการทำงานร่วมกัน ดังนี้

2.2.1 การเชื่อมโยงประสบการณ์ตนเองกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองสามารถอ่านได้

พฤติกรรมกรรมการอ่านร่วมกัน จะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มด้วยตนเอง โดยผู้สอนไม่มีบทบาทหลัก เป็นแค่เพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือแนะนำในบางกรณี ดังนั้นการดำเนินการต่างๆ จึงขึ้นอยู่กับข้อตกลงภายในกลุ่ม ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทำงานจะเป็นในลักษณะที่ทุกคนร่วมกันทำ ช่วยเหลือกัน ซึ่งบทบาทในการให้ความช่วยเหลือกันอาจแตกต่างกันไปตามประสบการณ์เดิมของแต่ละคน แต่แทบไม่มีสมาชิกคนใดภายในกลุ่มที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็น การเรียนรู้ผ่านการทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ นักเรียนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในการเรียน ลดแรงกดดันในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ และยังได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนทั้งกลุ่มร่วมกันเชื่อมโยงประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงประสบการณ์จากหลายๆ แหล่งสิ่งที่ที่เรียนทั้งประสบการณ์จากเพื่อน จากสิ่งแวดล้อมและตนเอง

2.2.2 การเชื่อมโยงประสบการณ์การทำงานกับการพัฒนาการอ่านของตนเอง

การแบ่งบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่ม ทั้งนี้สมาชิกภายในกลุ่มได้แบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีผู้นำอ่าน ผู้นำสนทนา เกิดการวิพากษ์ในเรื่องที่อ่านนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนกัน นักเรียนเรียนรู้บทบาทของตนเอง ไม่เกี่ยงหน้าที่และยอมรับในข้อตกลงร่วมกันในกลุ่มการทำงานถึงจะเป็นลักษณะทางการ แต่ก็มีความกระตือรือร้น เกิดภาวะผู้นำ ซึ่งทั้งนี้อาจเกิดลักษณะการทำงานอย่างเป็นระบบ ที่จะนำพาการอ่านนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ ถึงแม้บางครั้งบรรยากาศในการทำงานก็อดอึดบ้างเนื่องจากสับสนในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ทำให้การอ่านไม่เป็นผลดีเท่าที่ควร แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนการทำงานร่วมกันบ่อยๆ นักเรียนจะเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง ฉะนั้น การพัฒนาประสบการณ์ทางภาษาร่วมกันผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ทั้งการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันสิ่งเหล่านี้จะนำมาสร้างความเข้าใจในการอ่าน (Taylor, 2000)

2.3 ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล 4 ด้าน คือ แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, แบบสัมภาษณ์นักเรียน, แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และบันทึกการเรียนรู้

นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มมีแนวโน้มในด้านเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่ดีขึ้น จากค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นหลังจากเรียนไป 15 สัปดาห์ คือ ในกลุ่มเก่งมีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจาก 13.00 เป็น

13.08, กลุ่มปานกลาง จาก 10.13 เป็น 12.38 และ กลุ่มอ่อนจาก 6.90 เป็น 11.50 และยังมีข้อมูลสนับสนุนจากบันทึกการเรียนรู้ในครั้งที่ 4 และ 5 ดังนี้

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 4

นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

กลุ่มเก่ง “เรียนเรื่อง Family คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว คำศัพท์ยาว

อาจารย์ให้เขียนเต็ม อยากเขียนแค่ Grandpa อาจารย์ให้เขียน Grandfather แต่เขียนบ่อยๆ ก็ชินทำให้คล่อง และเมื่อเห็นก็จะอ่านได้ทันที เรื่องนี้ยากที่สุด เรื่องที่อ่านยาก งงๆ ต้องให้อาจารย์ช่วย”

กลุ่มปานกลาง “ได้คำศัพท์ใหม่ เช่น uncle aunt nephews niece แต่ทั้งกลุ่มอ่านได้แค่ 3 คน เลยช่วยกันอ่าน อ่านยาก ต้องคิดเยอะ”

กลุ่มอ่อน “เรื่องนี้ยากจัง แต่เวลาอาจารย์มานั่งด้วยจะทำได้ ชอบให้อาจารย์มาถามจะตอบได้ แต่อ่านเองยาก แต่หน้าหลังทำได้เอง เพราะเปิดข้างหน้าดู”

บันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 5

นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

กลุ่มเก่ง “วันนี้เรียนวันสุดท้าย อยากเรียนอีกเทอมหน้า วันนี้เพื่อนใน

กลุ่มนำเสนอที่เรียนมาทั้งหมดเป็นละครว่าจะตกลงกันได้นาน มีลิมบ้างคำที่เรียนครั้งแรกๆ ลิมคำว่า ซิงช้า คิดกันอยู่ตั้งนาน ได้ยินเพื่อนกลุ่มอื่นพูดเลยจำได้ สุดท้ายทำข้อสอบเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับ หัวหิน อยากรู้คะแนนเร็วๆ ถ้าเรียนภาษาอังกฤษแบบนี้ทุกวันก็ดี สนุกดี”

กลุ่มปานกลาง “เรียนวันสุดท้ายแล้ว อาจารย์จะสอนเทอมหน้ามัยคะหนูชอบเรียนแบบนี้ไม่เครียดสนุกดี เอาไปใช้ในห้องเรียนได้ด้วย น่าจะมีเรียนทั้งวัน เรียนเรื่องนี้ไม่ยาก คำศัพท์รู้จัก แต่เป็นประโยคจะยากนิดหน่อย ตอนนำเสนอวาดรูปใส่กระดาษใบใหญ่ เป็นตอนๆ แบ่งกันพูด แต่อีกกลุ่มทำเป็นแสดงละครเป็นตอนๆ ตลกมากเลย”

กลุ่มอ่อน “เสียดายจัง เรียนครั้งสุดท้ายแล้ว อยากให้อาจารย์มาสอนป.3 ทุกวันเลย วันนี้เรียนเรื่อง Action ไม่ยาก คำศัพท์อ่านออก เขียนได้ เข้าใจดี แต่ตอนไปพูดหน้าห้อง ตอนสุดท้ายอาจารย์ให้สรุปทั้งหมด ลิมบ้าง”

สรุปได้ว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ให้ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสนุกสนานต่อการเรียน และสนุกทุกครั้งที่ได้ร่วมกิจกรรมทางภาษา ซึ่ง เจนเซน (Jensen, 2010) ได้กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีหลากหลาย ทั้งแง่บวกและแง่ลบ ฉะนั้นเจตคติจึงมีผลต่อความพยายามในการอ่าน และสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถทางภาษา จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนได้รู้สึกมีแรงกระตุ้นต่อการอ่าน รวมถึงครูต้องตระหนักถึงเจตคติต่อการเรียนภาษาเป็นปัจจัยสำคัญของนักเรียน ดังนั้น ถ้าเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ ถ้านักเรียนเกิดการต่อต้านการเรียน หรือมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา จะส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน (Verma, 2005)

2.4 ด้านคลังศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทอ่านภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 5 บทอ่าน ได้แก่ My new school, My classroom, Animal, My family และ Action ซึ่งเป็นการนำคำศัพท์ที่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความคุ้นเคย มีประสบการณ์ และความสนใจอยู่แล้วมาสร้างเป็นบทอ่านภาษาอังกฤษ และหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละบทอ่านจะพบว่านักเรียนได้ขยายคำศัพท์ในแต่ละเรื่องทีอ่าน ซึ่งเป็นการเพิ่มคลังศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษมานำเสนอ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 19 ตารางแสดงคลังคำศัพท์

บทอ่าน	ความรู้เดิม	ความรู้ใหม่
My new school	floor, wall, ceiling, door, classroom, playground	toilet, slide, playground, picture, school bag
My classroom	book, pencil, ruler, rubber, pen, table	board, chair, desk, duster, broom, classroom
Animals	1. cat, rat, hen, dog, pig, giraffe 2. eye, ear, mouth, nose, leg, foot, tail	1. elephant, panda, fish 2. small, big, long, short, fat 3. trunk, bone, fur 4. color (white, black) 5. banana, rice, bamboo 6. leave
My new school	father, mother, brother, sister, grandfather, grandmother	uncle, aunt, son, daughter, cousin, children
Action	sit, stand, eat, swim	1. fly, run, walk, 2. swimming suit, flippers, training shoes 3. wing 4. spoon, fork

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนนำกลับมาใช้งานเป็นเรื่องจำเป็น ดังนั้นการเพิ่มพูนปริมาณคำศัพท์จึงเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากจะเพิ่มปริมาณคำศัพท์แล้ว การนำคำศัพท์กลับมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะเป็นการเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความเชื่อมั่นในการนำไปใช้ ซึ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากการสร้างความสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่นักเรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากบริบทใกล้เคียง ดังตัวอย่างเช่น นักเรียนมีความรู้ในเรื่อง swim แปลว่า ว่ายน้ำ นักเรียนสามารถนำไปเชื่อมโยงกับคำว่า swimming suit ได้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคุห์น และสเตซ (Kuhn and Stahl, 1998)

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน และลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง รวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และยังเป็นการต่อยอดคำศัพท์ของแต่ละคน ซึ่งเป็นจุดเด่นของงานวิจัยในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในกลุ่มอ่อนได้ดีในระดับเริ่มเรียนซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จึงควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนี้ไปใช้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาในการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น การทำงานกลุ่มแบบลดความสามารถ สิ่งแวดล้อมในการเรียน เป็นต้น ที่อาจส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

3. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทักษะเขียน นอกเหนือจากทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ
4. ควรมีการขยายเวลาในการดำเนินการวิจัยให้ยาวนานขึ้น
5. ผู้ที่สนใจอาจนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการสอนวิชาอื่น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2536. การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2543. รายงานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.specialed-center1.com/page/wichakan_ld3.htm. [5 กันยายน 2552]
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2540. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. การพัฒนาสมองของลูก. กรุงเทพฯ: บางกอกบลิ๊อค
- จรัสศรี คิวสุวรรณ. 2541. หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาษาอังกฤษ: การสอนภาษาเพื่อสื่อสารตามธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- จริยาภรณ์ สกุลพราหมณ์. 2539. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูอนุบาลที่ใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ: กรณีศึกษา โรงเรียนสำนักงานการศึกษาเอกชนกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ไบกาชฎี. 2534. การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวิทย์สาสน์
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. 2525. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2524. การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- ดวงพร หนูพงษ์. 2545. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, โปเณรมิวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- นงนตร ธรรมบวร. 2549. การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. 2545. การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน. วารสารวิชาการ 1(2):

- ประนอม สุรัสวดี. 2534. ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประนอม สุรัสวดี. 2544. 45 กิจกรรมและวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภา พงศ์ไทย. 2542. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับครูอนุบาลโดยใช้วิธีการไตร่ตรองสารนิทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. 2540. ทักษะและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สีสื่อ. 2550. สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ทีศนา เขมมณี. 2546. รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ทีศนา เขมมณี. 2550. ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา ต้นบุญเด็ก. 2523. ปรัชญาคืออะไร. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- รัชมี บุญญะสิทธิ์ . 2530. การสร้างหนังสือสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลอุดมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณภา ภูพิชญ์พงษ์. 2545. การสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาปวส. แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์วิทยาลัยเทคนิคสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา.
- วนิดา ดวงฤทธิ์. 2543. ผลของการใช้บทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจต่อพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชาการกรม, กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- วิศิษฐ์ศยา รุดดิษฐ์ . 2539. สอนอ่านด้วยการจัดกิจกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543. การสอนภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์. 2545. การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาและแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. 2551. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรียุไล พลมณี. 2528. ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2536. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. 2539. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2539. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สมชาย สุริยะไกร. 2550. การพัฒนารูปแบบการเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะตามความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยหลักจัดการเรียนแบบรู้แจ้งเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาของนิสิตนักศึกษาเภสัชศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวรัตน์ จันทร์กลีน. 2544. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองและกลวิธีการจดบันทึก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2545. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2542. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: Cambridge University Press.
- สุพร ชัยเดชสุริยะ. 2526. พัฒนาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. 2528. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531. เอกสารกับคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ประจักษ์วงษ์.
- หน่วยศึกษานิเทศก์, สำนักการศึกษา. 2548. การสร้างแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อารี สัตมหวิ. 2535. นวัตกรรมปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. 2529. เทคนิควิธีการสร้างทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อติพร ศรียมก. 2525. เทคโนโลยีทางการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารีย์ สังฆานาคิน. 2542. การใช้บทอ่านที่มีบริบทในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, วิชาเอกภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ภาษาอังกฤษ

- Aebersold, J., and Field, M. 1997. From reader to reading teacher: Issues and strategies for second language classrooms. New York: Cambridge University Press.
- Allport, G.W. 1961. Pattern and Growth in Personality. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Barnett, M. A. 1988. Teaching reading in a foreign language. ERIC Digest.
- Bellow. 1962. อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- Best, B. A. 1969. The effect of Special program on Kean Gains in Reading. Dissertation Abstracts International.
- Blair. J.S., Tuner, P. and Schaudt, O. R. 1994. Reading development and dyslexia. London: Whurr Publisher.
- Boyle, O. D. and Peregoy, S. P. 1990. Literacy scaffolds: Strategies for first and second language readers and writers. The Reading Teacher. 44: 194-200.
- Brumfit, C. 1994. Teaching English as a Foreign Language. USA: Rautledge.
- Butts. 1974. อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

- Carrell, P. L. 1989. Metacognitive awareness and second language reading. The Modern Language Journal. 73: 121-133.
- Chomsky, N. 1959. A review of B.F. Skinner's Verbal Behaviour. Language, 35.
- Collier, V., and Thomas, W. 1996. Effectiveness in bilingual education. Orlando, FL: National Association of Bilingual Education.
- Cooke, F.J. 1900. Reading in the primary grades. The Course of Study 1 (2). 111-5.
- Cooper, D. J., Warncke, W.E. and Shipman A.D. 1988. The What and How of Reading Instruction. 2nd ed. Ohio: Merrill Publishing company.
- Cramer, R.L. 2011. Principles and practices of language experience literacy. Michigan: Scott Foresman.
- Devine, T.G. 1986. Teaching Reading Comprehension: From Theory to Practice. Boston: Allyn and Bacon.
- Dewey, J. 2008. Experience and Education, New York: Collier Books.
- Dixon, C. N., and Nessel, D. 1983. Language experience approach to reading and writing: LEA for ESL. New Jersey: Prentice Hall.
- Douville, P. 2000. Tips for Teaching: Helping Parents Develop Literacy at Home. Preventing School Failure.
- Eldredge, R. 2002. The development of orthographic images. in U. Frith (Ed.). cognitive processes in spelling. London: Academic Press.
- Fielding, L., and Pearson, P. 1994. Reading Comprehension: What work. Educational Leadership: 62-68.
- Finocchiaro, M., and Brumfit, C. 1983. Not all reading disabilities are alike. Journal of Learning Disabilities. 32: 143.
- Finocchiaro, M., and Sako, S. 1983. Foreign Language Testing. USA: Prentice Hall.
- Frase et. al., 1970. อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- Gagne, M.R. 1970. The Conditions of Learning. New York: Holf, Rinehart and Winston.
- Ganschow, L., and Sparks, R. 2000. Reflections on foreign language study for students with language learning problems: Research, issues, and challenges.
- Glazer, S.M., and Searfoss, L.W. 1988. Reading diagnosis and instruction A C-A-L-M approach. Englewood Cliffs: Prentice Hall.

- Goodman, C. 2003. Pointing as situated practice. In S. Kita (Ed), Pointing: Where language culture and cognition meet. New York: Lawrence Erlbaum Associates.
- Goodman, Y. 1989. Roots of the whole-language movement. The Elementary School Journal 90 (2), 113-127.
- Goodman, K., and Y. Goodman. 1981. Twenty questions about teaching language. Educational Leadership .
- Hall, M. 1981. Teaching reading as a language experience (3rd Ed.). Columbus, OH: Charles E. Merrill Publishing Company.
- Hardman, M. L., Drew, C.J., and Egan, M.W. 1996. Human exceptionality. 5th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Harmer, J. 1983. The Practice of English Language Teaching. London: Longman.
- Harris, A.J., and Sipay, E.R. 1979. How to teach reading: A competency-based program. New York: Longman.
- Harris, L.A., and Smith, C.B. 1976. Reading instruction, diagnostic teaching in the classroom. New York: Macmillan.
- Heaton, J. B. 1975. Writing English Language Tests: a Practical Guide for Teachers of English as a Second Language. London: Longman's Group.
- Heilman, A.W., Blair, T.R., and Rupley, W.H. 1994. Principles and practices of teaching reading. New York: Macmillan College Publishing Company.
- Heimlich, J., and Pittelman, S. 1986. Semantic mapping: Classroom application. Newark Del: International Reading Association.
- Heller, M. 1988. Comprehending and composing through language experience. The Reading Teacher 42 (2). 130-135.
- Hoffner, H. An Adapted language experience approach: helping secondary students with content area reading. Ohio Reading Teacher. FindArticles.com. [Online]. 2009. Available from : http://findarticles.com/p/articles/mi_qa4064/is_200310/ai_n9274293/ [2009, February 26]
- Hildreth, G. 1965. Experience-related reading for school beginners. New York: Bureau of Publications, Teacher's College, Columbia College.
- Hughes, A. 1989. Testing for Language Teachers. (2nd ed). Cambridge: Cambridge University Press.

- Irwin, J. W. 1991. Teaching reading comprehension process. New Jersey: Prentice-Hall.
- Jeffrey, M.J. Learning To Read and Whole Language Ideology. 2009. [Online]. Available from : <http://www.execpc.com/~presswis/> [2009, February 15]
- Jensen, M. 2010. Improving reading comprehension of junior division students as the teacher-librarian and action research study. Master of Education, Faculty of Education, Nipissin University.
- Johnson, R.J. 1970. The Effect of Trining in Letter Names on Success in Beginning for Children of Difficulty Abilities. Dissertation Abstracts International
- Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E. 2002. Model of teaching (5th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Kagan, S. 1995. Cooperative Learning. San Juan Capistrano : Resources for Teach.
- Karen, R. The effect of instruction and discourse combining shared book and language experience approach with at risk first grade. 2008. [Online] Available from : <http://gradworks.umi.com/33/33/3333073.html> [2012, May 1]
- Kazelskis, C.R., Kazelskis, R., and James, P. [Online] 1987. Available from : http://www.americanreadingforum.org/Yearbooks/87_yearbook/pdf/10_Reeves-Kazelskis.pdf.
- Keith, L. [Online] 2009. Available from : <http://www.specialconnections.ku.edu/cgi-bin/cgiwrap/speconn/main.php?cat=instruction§ion=rc/main> [2009, February 14]
- Kenneth, S. G., Lois B. B., and Yetta, M. G. 1991. The Whole Language. Catalog. USA : American School. Macmillan: McGraw – Hill.
- Kirkendal, D. R., Gruder, J. J., and Johnson, R.E. 1980. Measurement and Evaluation for Physical Educators. Dubuque, Iowa: Wm. C. Brown Publishers.
- Kneller, G.F. 1971. Introduction to the Philosophy of Education. New York: John Wiley & Sons.
- Knirk, F. G., and Gustafson, K.L. 1986. Instructional Technology: A Systematic Approach to education. Florida: Holt, Rinehart and Winston.
- Kuhn, M.R., and Stahl, S.A. Teaching children to learn word meanings from context: A synthesis and some questions. Journal of Literacy Research, 30: 119-138.

- Lebauer, R. Lessons from the rock on the role of reading. [Online]. 1998. Available from :
// languge.Hyper.Chubu.ac.jp/jalt/pub/t/t/98/lebauer.html. [2009, March 4]
- Leslin, C.B., Pollock, J., and Reigeluth, C.M. 1992. Instructional design strategies and tactics. New Jersey: Educational technology Publications Englewood Cliffs.
- Leu, D., and Kinzer, C.K. 1999. Effective literacy instruction K-8 (4th ed.). Columbus, OH: Merrill Prentice Hall.
- Milner, J.M. 2008. The language experience approach in second grade reading. USA.: Sterva Nevada College.
- Madsen, H.S. 1983. Techniques in testing. New York: Oxford University Press.
- Manzo, A., Manzo, U., and Estes, T. 2001. Content Area Literacy: Interactive Teaching for Active Learning. USA: John Wiley & Sons.
- Meyerson, M.J., and Kulesze, D.L. 2006. Excerpted from: Strategies for struggling readers and writers. USA.: Allyn & Bacon.
- Moustafa, M. 1987. Comprehensible input plus the language experience approach: A long-term perspective. The Reading Teacher 41 (3). 276-86.
- Myers, J. Cooperative Learning. (July). [Online]. 1991. Available from :
<http://www.city.londonmet.ac.uk/deliberations/collab.learning/panitz2.html> [2009, February 24]
- Nessel, D.D., and Jones, M.B. 1981. The language experience approach to reading. New York: Teachers' College Press.
- Nuttall, C. 1996. Teaching Reading Skills in a Foreign Language. USA: Heinemann
- Ortiz. 1977. อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- Panitz, T. A Definition of Collaborative vs Cooperative Learning. 1996. [Online]. Available from :<http://www.city.londonmet.ac.uk/deliberations/collab.learning/panitz2.html> [2002, May 25]
- Piaget, D.M. 1979. Descriptive and Inferential Statistical Topics. Dubuque: Kendall Hunt Publishing company.
- Raines, S. C., and Canady, R. J. 1990. The whole language kindergarten. New York: Teachers College Press.
- Raygor, A. L., and Raygor, R. D. 1985. Effective reading: Improving reading rates and comprehension. New York: McGraw-Hill.

- Reynolds, M.C., and Birch, J.W. 1977. Teaching exceptional children in all America's schools: A first course for teachers and principals. Council for Exceptional Children, Baltimore, MD.
- Reutzel, R., and Cooter, R.D. 1992. Teaching children to read: From Basels to Book. New York: Pearson education.
- Rice, M.S. 2009. Making connection: Reading comprehension skills and strategies. USA: Educator.
- Richeck, M.A., and Lerner, J.W. 1996. Reading Problem: Assessment and Teaching. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Rubin, D. 1991. Diagnosis and correction in reading instruction. Needham height: Allyn and Bacon.
- Ruddell, R.B., and Ruddell, M.R. 1994. Language acquisition and literacy practices.
- Savage, L. 1992. ESL techniques: language experience. U.S. Hacienda La Puente Unified School District, CA: Longman Publishing Group.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., and Lewis, A. J. 1981. Curriculum Planning for Better Teaching and Learning. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Shaffer, D.R. 1999. Developmental Psychology: Childhood & Adolescence 5th ed. New York: Brooks.
- Shannon, E.C. 2007. Using the language experience approach as a part of differentiated literacy instruction. Master of Arts in English as a Second Language. Hamline University :Saint Paul, Minnesota.
- Shelley, H.B. The impacts of service-learning on youth, school and communitied: research on k-12 school-based service learning,1990-1000 [Online]. 1999. Available from : <http://www.learnandservechallenge.org/impacts.php>.
- Smith, F. 1978. Understand Reading. 2nd eds. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Smith, K. A. 1996. Cooperative Learning: Making "Groupwork" Work. New Directions for Teaching and Learning. No. 67 (Fall): 71-82.
- Spafford, K., and Grosser, S. 2005. Effects of context on the classification of words and nonwords. Journal of Experimental Psychology: Human Perspective and Performance.

- Stanovich, K.E. 1986. Relationships between word decoding speed, general name-retrieval ability, and reading progress in first-grade children. Journal of Educational Psychology.
- Stauffer, R.G. 1980. The language Experience Approach to the Teaching Reading. New York: Harper and Row Publishing.
- Steinhofer, H. 1996. How to read nonfictional English texts faster and more effectively. The Internet TESL Journal, Vol. II, No. 6, June 1996.
- Stahl, A.S., and Miller, P. D. 1989. Whole Language and Language Experience Approaches for Beginning Reading: A Quantitative Research Synthesis. Review of Educational Research, Vol. 59, No. 1, 87-116.
- Taylor, M. 1992. The language experience approach and adult learners. Washington: Center for Applied Linguistics.
- Tenenberg, J. D. Using Cooperative Learning in the Undergraduate Computer Science Classroom. [Online]. 1995. Available from : <http://phoenix.iusb.edu/josh/coop/papers/mwscc>. [2009, February 26]
- Tierney, R.J., Readence, J.E., and Dishner, E.K. 1985. Reading Strategies and Practices: A Compendium 2nd eds. Boston: Allyn and Bacon.
- Tuula, M.D. 2007. Pupils' attitudes towards foreign-language learning and the development of literacy skills in bilingual education. Teaching and Teacher Education 23: 226-235.
- Van, D.C. 1999. Reading and the Adult English Language Learner. Washington, D.C.: Clearinghouse for ESL Literacy Education.
- Verma, M.H. 2005. Learner's attitude and its impact on language learning. India: Invertis Institute of Engineering & Technology.
- Wallace, C. 1992. Critical literacy awareness in the EFL classroom. London: Norman.
- Wallace, C. 1995. Reading with a suspicious eye: Critical Reading in the foreign language classroom & Practice in Applied Linguistics. London: Oxford University Press.
- Williams, M., and Burden, R.L. 1997. Psychology for Language Teachers: A Social Constructivist Approach. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wood, N. V. 1997. College reading instruction as reflected by current textbooks. Journal of College Reading and Learning. 27(3): 79-87.

- Wurr, A.J. 2002. Language experience approach revisited: The use of personal narratives in adult L2 literacy instruction. The reading Matrix. 2 (1): 1- 8
- Yorio, C. A. 1971. Some sources of reading problems for foreign language learners. Language Learning. 21: 107-115.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการสอน เอกสารประกอบรูปแบบการสอน
และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิธร จ่างภากร
2. อาจารย์ ดร. ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์
3. อาจารย์ ดร. มณีรัตน์ เอกโยคยะ
4. รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย คำสุวรรณ
5. รองศาสตราจารย์ ดร. กนิษฐา นาวารัตน์

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ชุด ที่มีลักษณะขนานกัน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. แบบสัมภาษณ์
4. แบบบันทึกการเรียนรู้

Reading comprehension test A

Name.....No.....

Key words

tooth = ฟัน (เอกพจน์)

teeth = ฟัน (พหูพจน์)

take care of = ดูแล รักษา

minute = นาที

60 seconds = 1 minute

cavity = โพรง, หลุม

Beautiful teeth

A candy is sweet and children like it. But it is very bad. A candy can make a cavity in your tooth. This cavity makes you feel toothache.

You should brush your teeth at least two minutes in the morning and before going to bed. You should go to see a dentist every six months. When you have a toothache, go to see the dentist. You will have a good smile and beautiful teeth.

Part A Match the words and the pictures

1.

* brush the teeth

2.

* cavity

3.

* a dentist

4.

* toothache

5.

* candy

Part B Read a passage and choose the best answer.

1. This story is about
 - A. how to have good teeth.
 - B. how to take a bath and brush your teeth.
 - C. how to eat candy.

2. Which sentence is right?
 - A. You should brush your teeth in the morning.
 - B. You should brush your teeth after you eat food.
 - C. You should brush your teeth at least 2 times in one day.

3. What does this story say about "candy"?
 - A. Candy is good.
 - B. Candy is bad.
 - C. Candy is a cavity.

January	February	March	April	May	June	July	August	September	October	November	December
See a dentist											

4. I go to see a dentist on January and
 - A. On July.
 - B. On October.
 - C. On December.

5. If you, you should go to see the dentist.
 - A. eat candy
 - B. have a toothache
 - C. brush your teeth

6. You eat a lot of candy, it makes a in your tooth.
 - A. sweet
 - B. cavity
 - C. headache

7. The passage suggests how to take care of your teeth ways
 - A. 1
 - B. 2
 - C. 3

8. You have a cavity in your tooth, you go to a hospital to see
 - A. a doctor
 - B. a vet
 - C. a dentist

9. You should brush your teeth a time.
 - A. 120 seconds
 - B. 100 seconds
 - C. 60 seconds.

10. You should after eating a lot of candy.
 - A. go to see a dentist
 - B. chew gum
 - C. brush your teeth

Reading comprehension test B

Name.....No.....

A healthy child

Health is important. You should look after your body. There are 4 ways to take care of your health.

1. You should drink eight glasses of water in a day. You should not drink soft drink and coffee because they are not good.

2. You should have good eating habit. You should eat 3 meals per day; breakfast, lunch and dinner.

3. You should exercise regularly.

4. You should sleep 8 hours a day. These 4 ways will help you have good health and become a healthy child.

Key words

health = สุขภาพ
 important = สำคัญ
 meal = มื้ออาหาร
 look after = ดูแล
 habit = นิสัย
 take care = ดูแล

Part A Match the words and the pictures

* exercise

* soft drink

* breakfast

* sleep

* water

Part B Read a passage and choose the best answer.

1. This story is about
 - D. how to have a good health.
 - E. how to drink water.
 - F. how to have a meal.

2. Which sentence is correct?
 - A. You should drink water at least 8 glasses in a day.
 - B. You should drink water after your food.
 - C. You should drink water in the morning.

3. Which one is good for your health?

A.	B.	C.
		

4. The passage suggests how to take care of your health ways

A. 2	B. 3	C. 4
------	------	------

5. You should have in one day.

A. 1 meal	B. 2 meals	C. 3 meals.
-----------	------------	-------------

6. I am fat so I should everyday.

A. exercise	B. sleep 8 hours a day	C. drink soft drink
-------------	------------------------	---------------------

7. You should before going to school in the morning.

A. have breakfast	B. have lunch	C. have dinner
-------------------	---------------	----------------

8. If I eat rice, fried chicken and carrot, what else should I eat to have good health?

A. Apple	B. Soft drink	C. Coffee
----------	---------------	-----------

9. I go to bed at 9 o'clock, I should get up at

A. 5 o'clock	B. 6 o'clock	C. 7 o'clock
--------------	--------------	--------------

10. How should we do that help you have a good health?
 - A. We should drink water and soft drink.
 - B. We should drink water and coffee.
 - C. We should drink water, and exercise.

Reading comprehension test C

Name.....No.....

Bird

Bird is a kind of animal. It has a mouth with no teeth, called beak. Bird has two legs, two feet and two wings to fly, but not all birds can fly. Ostrich cannot fly high but it can run very fast. All birds have feathers on their skin. Some birds have very short feathers such as a penguin. A crow has black colour feathers but a parrot has beautiful colour feathers. The tails help birds in stopping.

Bird eats fruits and small animals such as worms. Parrots and cockatoos can talk. Swan and penguin can swim. Bird lives in a nest.

Key words

teeth = ฟัน (พหูพจน์)

species = ชนิด

parrot = นกแก้ว

ostrich = นกกระจาอกเทศ

high = สูง

cockatoo = นกกระตั้ว

swan = หงส์

such as = เช่น

live = อาศัย

Part A Match the words and the pictures

1.

* beak

2.

* wing

3.

* worm

4.

* nest

5.

* feather

Part B Read a passage and choose the best answer.

1. This story is about.....
 - A. a specie of bird
 - B. a specie of nest
 - C. a specie of feather

2. Which sentence is correct?
 - G. All birds have wings and all birds can fly.
 - H. Some birds do not have wings and some can not fly.
 - I. All birds have wings but some birds can not fly.

3. What does this story say about "a bird"?
 - A. A bird is an animal which has a beak with teeth.
 - B. A bird is an animal which has a mouth with teeth.
 - C. A bird is an animal which has wings and a mouth with no teeth.

4. Which picture is a crow?

A.

B.

C.

5. Tom likes to have a bird that can fly, speak and has red and yellow colours. Which bird will Tom like?
 - A. A crow
 - B. A penguin
 - C. A parrot

6. Birds use their wings to fly and they use their tails to
 - A. fly
 - B. walk
 - C. stop

7. We live in a home but birds live in
 - A. a pit
 - B. a nest
 - C. a pool

8. Which food do not birds eat?
 - A. Banana
 - B. Worm
 - C. Hamburger

9. Where can we see swan?
 - A. In a lake with a fish.
 - B. In the forest with a monkey.
 - C. On the roof of your house.

10. Five birds have legs.
 - A. six
 - B. eight
 - C. ten

Reading comprehension test D

Name.....No.....

Hua Hin

This weekend, my brother and I do not go to school. We will go to Hua Hin with our father and mother. At Hua Hin, it is not raining but it is sunny. I will see a beautiful beach with white sand and tall coconut trees. I will make the sand castle on the beach and swim in the sea with my swimming suit. The sea water is not sweet but it is very salty.

I will catch many little crabs running with their eight legs on the beach. At night, I will eat seafood such as crabs, fish and shrimps and drink coconut juice.

Key words

sand = ทราย

beach = หาดทราย

raining = ฝนตก

catch = จับ

little = เล็ก

such as = เช่น

shrimp = กุ้ง

Part A Match the words and the pictures

1.

* crab

2.

* coconut

3.

* sand castle

4.

* seafood

5.

* swimming suit

การสังเกตครั้งที่/ กลุ่มที่

คำอธิบายประกอบการบันทึกข้อมูล

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจใช้ในการบันทึกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการสังเกตรวม โดยแยกประเด็นการสังเกตและจดบันทึกดังนี้

พฤติกรรมในการอ่าน	คำอธิบาย	พฤติกรรมทางวาจา (ตัวอย่าง)
1. การใช้ความรู้เดิม 1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องี่อ่าน.....	ผู้เรียนได้กล่าวถึงความรู้เดิมของตนเองในเรื่องที่อ่าน	“ฉันเคยเห็นคำนี้ (Sweet) ที่ร้านหมอฟันนะ”
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องี่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ ข้อมูลกับเพื่อน.....	ผู้เรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้เดิมของตนเองกับเพื่อนเกี่ยวกับสิ่งี่อ่าน	“ฉันเคยอ่านมาว่า...”
2. การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง 2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน.....	ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	“คำนี้แปลว่าอะไรนะ เปิดใน Dic ดีกว่า”
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.....	ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาการอ่านด้วยตนเอง	“เรามาดูตรงนี้อีกครั้ง ดีกว่า”
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่	ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยง เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องที่อ่าน	“เมื่อที่เราทำแบบนี้แล้วนะ ใน Worksheet 1”

พฤติกรรมในการอ่าน	คำอธิบาย	พฤติกรรมทางวาจา (ตัวอย่าง)
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน 3.1 มีการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน.....	ผู้เรียนพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	“พ่อเคยเล่าให้ฉันฟังว่า...”
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้	ผู้เรียนตรวจสอบตนเองจากการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านได้	“เรื่องที่อ่านตรงกับที่ฉันเล่าให้ฟังเลย”
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน	ผู้เรียนให้ความสนใจในการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน	“นี่ๆ อ่านนี่ดูซิ”
4. ความสามารถในการอ่าน 4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)	ผู้เรียนอ่านออกเสียงข้อความในบทอ่านได้	“A candy is sweet”
4.2 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน.....	ผู้เรียนนำเสนอความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้	“ฉันคิดว่า.....”
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่องที่อ่าน.....	ผู้เรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	“ใครเคยรู้เรื่องนี้มาก่อน...”

การสังเกตครั้งที่/ กลุ่มที่

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

คำอธิบาย แบบสังเกตพฤติกรรมนี้ผู้วิจัยใช้สำหรับบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งเป็นการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เทปที่ทำการบันทึกวีดิทัศน์ขณะทำกิจกรรมกลุ่ม โดยเป็นการบันทึกรอยคะแนนแสดงความถี่ของพฤติกรรม

พฤติกรรมในการอ่าน	ความถี่ของพฤติกรรม	พฤติกรรมทางวาจา
1. การใช้ความรู้เดิม 1.1 ในขณะที่อ่านเมื่อนักเรียนพบศัพท์ในเรื่องที่อ่าน นักเรียนพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของเรื่องี่อ่าน.....
1.2 ในขณะที่อ่านนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเรื่องี่อ่านจะแลกเปลี่ยนความรู้/ ข้อมูลกับเพื่อน.....
2. การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง 2.1 นักเรียนจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน.....
2.2 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.....
2.3 หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่านนักเรียนจะพลิกกลับไปดูกิจกรรมใบงานที่ทำมาก่อนล่วงหน้าเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่

พฤติกรรมในการอ่าน	ความถี่ของพฤติกรรม	พฤติกรรมทางวาจา
3. ความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่าน 3.1 มีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน.....
3.2 ประเมินผลการอ่านของตนเองได้อย่าง สมบูรณ์.....
3.3 กระตือรือร้นต่อการอ่านทั้งในและนอก ห้องเรียน
4.ความสามารถในการอ่าน 4.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียง (สำเนียงภาษา, วรรณคดี)
4.2 การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ อ่าน.....
4.3 การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจต่อเรื่อง ที่อ่าน.....

แบบสัมภาษณ์การอ่านของนักเรียน

ชื่อ – สกุล นักเรียนที่สัมภาษณ์.....กลุ่มที่.....
วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์..... เวลา

ข้อความถาม	บันทึกการสัมภาษณ์
1. ก่อนอ่านนักเรียนจะดูหัวเรื่องและคิดว่าตนเองมีความรู้เดิมอะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่จะอ่านหรือไม่	
2. ในขณะที่อ่านนักเรียนจะเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับความรูเดิมของตนเองว่าเหมือน แตกต่าง หรือนอกเหนือไปจากเดิมหรือไม่ และอย่างไร	
3. ถ้าพบคำยากในหนังสือนักเรียนจะทำอย่างไร	
4. ในขณะที่อ่านนักเรียนพยายามเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านอย่างไร	
5. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่อย่างไร	

ภาคผนวก ค

รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
3. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
4. ตัวอย่างชุดการอ่าน

**รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

ในสังคมปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมยุคใหม่ ซึ่งถือเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและยุคของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเป็นผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะความสามารถทางการอ่านจะช่วยเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ ทั้งในรูปแบบของตำราเรียน หนังสือ วารสารและจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545) ที่ได้ระบุไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชา อิงสกุล (2545) ที่กล่าวสนับสนุนว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งคนได้ในปัจจุบันนิยมเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากความสำคัญดังกล่าวส่งผลให้ทางภาครัฐได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์

การเรียนภาษาอังกฤษนั้น ประกอบไปด้วย ทักษะหลัก 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน จากทักษะหลักทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ยังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว หรืออาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด (Finocchiaro and Brumfit, 1983) ความสำเร็จในชีวิตการเรียนการศึกษาและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้นอยู่กับ การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง อาชีพทุกอาชีพไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่านได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษาจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อการอ่าน ทั้งนี้เพื่อผลสัมฤทธิ์ในชีวิต การเรียนการศึกษาของเขาเหล่านั้น การอ่านที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต ในยุคข้อมูลข่าวสารของโลกปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะทางการอ่าน บางคนถึงกับปักใจเชื่อเอาเลยว่า คนที่มีขีดความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ส่วนคนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นที่จะพบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่นๆ การอ่านจึงเป็น

เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิดเห็นเท่าทันความเป็นไปในสังคม และความสามารถเลือกรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากที่สุดในยุคปัจจุบันที่ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารที่ผ่านสื่อต่างๆ มากมายและหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นทักษะเป้าหมายที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอันนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง

แม้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญและได้ถูกกำหนดให้เป็นเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนการสอน แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอยู่ในระดับต่ำและนักเรียนยังมีปัญหาในการอ่าน (วิสาข์ จัตวีวัตร, 2543) อีกทั้งการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศไทย ปีการศึกษา 2545 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2545) โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากนักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่รู้คำศัพท์ และขาดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทำให้ไม่สามารถจับประเด็นและไม่เห็นภาพรวม จึงรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ยาก

สำหรับปัญหาด้านเนื้อหาการอ่านนั้น วรรณ ภูพิชญ์พงษ์ (2545) กล่าวว่าปัญหาการอ่านของเด็กไทยในการเรียนภาษาอังกฤษมาจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาเนื้อหาในบทเรียนที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนยากหรือง่ายเกินไป หรือเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ และไม่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเนื้อหาในบทเรียนภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำการวิจัยของ วนิดา ดวงฤทธิ์ (2543) ที่พบว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจของผู้เรียน มีผลต่อการพัฒนาทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ได้เรียนการอ่านจากบทอ่านที่สอดคล้องกับความสนใจของตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ วนิดา ดวงฤทธิ์ ยังพบปัญหาอื่นในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเช่น สภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและแต่ละเล่ม รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านไม่หลากหลายเท่าที่ควร

ส่วนอารีย์ สังฆานาคิน (2542) พบว่าเนื้อหา เรื่องราวและรูปภาพที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาหรือของผู้เขียน ประเด็นนี้เป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทย เนื่องจากการที่นักเรียนไทยต้องอ่านเรื่องราว และเรียนจากสื่อรูปภาพที่เป็นเรื่องที่ไกลตัวที่นักเรียนไม่คุ้นเคยทำให้การอ่านเป็นไปโดยยาก ทั้งนี้หากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ (Background knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ไม่ว่าจะ เป็นในด้านลักษณะลีลาการเขียน รูปแบบของงานเขียนหรือเนื้อหาในสาขาต่างๆ รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ละเอียดลึกซึ้ง จะสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านได้ง่ายขึ้น

แต่ปัญหาที่พบในปัจจุบันในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือนักเรียนไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องอ่าน ครูผู้สอนมุ่งเน้นแต่การปูพื้นฐานด้านภาษาเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงการสร้างความคุ้นเคยในเนื้อหาที่จะอ่านแก่นักเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลายท่านพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูไม่มีการเชื่อมโยงหรือปูพื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียนให้แก่แก่นักเรียนก่อนเริ่มเรียนทำให้การอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งจากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก และนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นวิชาที่ยากและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้ ทำให้ประสบกับปัญหาในการเรียนการสอนตลอดมา อีกทั้งนักเรียนในแต่ละห้องมีความรู้ ความพร้อม รวมทั้งประสบการณ์ที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนอ่านส่วนใหญ่เป็นการสอนแบบกลุ่มใหญ่ ที่ไม่มีการแบ่งระดับความสามารถ และประสบการณ์ของนักเรียนที่ต่างกัน จึงไม่อาจทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ข้อสังเกตนี้สอดคล้องกับ สมชาย สุริยะไกร (2551) ซึ่งกล่าวว่าการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ที่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลต่อการที่ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ได้ จากความสำคัญข้างต้นอาจสรุปได้ว่าปัญหาใหญ่ของการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษคือ ผู้เรียนต้องเรียนอ่านเรื่องราวที่ตนไม่คุ้นเคย หรือไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ครูผู้สอนอ่านไม่มีการปูพื้นฐานประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน และไม่มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประสบการณ์ ระดับความรู้ ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่ต่างกัน

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่ต้องเลือกวิธีสอน เทคนิคการสอน สื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดิวอี้ (Dewey, 1963) ที่ได้ระบุเกี่ยวกับความสำคัญของการประสบการณ์กับการศึกษาว่า การที่เด็กจะเรียนมากน้อยเพียงใดก็แล้วแต่ขึ้นอยู่กับสิ่งนั้นจะมีความสำคัญต่อเด็กเพียงใดหรือเกี่ยวข้องมีความหมายกับสิ่งที่เด็กทราบอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพียเจต์ (Piaget, 1965) ได้สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวโดยกล่าวว่า ประสบการณ์มีความสำคัญต่อการเรียน โดยประสบการณ์เดิมของเด็กจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ซึ่งจะเห็นว่าความรู้พื้นฐานดังกล่าวมีผลต่อการเรียนของเด็ก กล่าวคือ สตัฟเฟอร์ (Stauffer, 1980) ให้ความสำคัญระหว่างภาษา ความคิด ประสบการณ์ สรุปได้ว่า เด็กจะพัฒนาความสามารถและความสนใจต่อการอ่านได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้มีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งแสดงว่าอำนาจในการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาประกอบกับประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมที่เด็กได้เห็นตัวอักษรจากสื่อต่างรอบตัว ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการต่อการอ่าน ซึ่งเป็นที่มาของแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach) ซึ่งจะเห็นว่าการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาตั้งอยู่บนรากฐานของการปฏิบัติหรือกิจกรรม ลักษณะการจัดการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา และเกิดการเรียนรู้ในขณะที้นำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับมาใช้และลงมือปฏิบัติจริง มีหลักการที่เน้นให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิม

มาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ประสบการณ์ทางภาษาใหม่ ด้วยเหตุนี้การใช้ประสบการณ์ทางภาษาเป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้มีพัฒนาการในการเรียนภาษาได้รวดเร็วแล้ว อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักแบ่งปันประสบการณ์ทางภาษาซึ่งกันและกัน

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเป็นแนวการสอนที่มีมานานและมีประสิทธิภาพ โดยแนวการสอนนี้มีความเหมาะสมในการสอนอ่านภาษาสำหรับนักเรียนในระดับเริ่มต้นการอ่าน (Cooke, 1990; Hall, 1981; Heller, 1981; Hildreth, 1965; Moustafa, 1987) เนื่องจากเป็นการสอนการอ่านที่ใช้ประสบการณ์ทางภาษาและความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้นคำศัพท์ต่างๆ จึงควรเป็นการนำประสบการณ์ของผู้เรียนมาสร้างบทเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนแบบธรรมชาติที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาสนใจ และสัมพันธ์กับตัวนักเรียนเอง คอลิเออร์ และ โทมัส (Collier and Thomas, 1996) เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนที่ต้องนำประสบการณ์เดิมมาเสริมให้เรียนรู้ความรู้ใหม่นั้นเหมาะสมกับเด็กในช่วงอายุ 5 ถึง 9 ปี ที่ต้องการสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ปลอดภัย สร้างความสุข และส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์

ความสำคัญตามที่กล่าวมาข้างต้นรวมทั้งการศึกษาทฤษฎีสะท้อนได้ว่าเป็นข้อมูลที่มีความน่าสนใจที่จะทำการศึกษามโนทัศน์เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา รวมทั้งทำการศึกษาแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ประกอบกับประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและนำแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มาเสริมในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับช่วงอายุที่มีความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นระดับเริ่มต้นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เช่น การถามตอบจากเรื่องที่อ่าน การบอกความแตกต่างของเสียง คำ และประโยคต่างๆ ของภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาพบว่าแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเหมาะสมสำหรับผู้อ่านในระดับเริ่มต้นซึ่งนักเรียนจะสามารถพัฒนาการทักษะทางการอ่านได้ดีขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการสร้างสรรค์ความรู้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และประการสุดท้ายการที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับกลุ่มที่สมาชิกมีความแตกต่างกัน ทุกคนช่วยเหลือกัน และต่างก็มีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองน่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการศึกษาในปัจจุบัน ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการทำวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และยังเป็นจุดเริ่มต้นในการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และสิ่งที่ศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมทางการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีพื้นฐานมาจากแนวการสอนภาษาแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา โดยมีรายละเอียดของแนวคิดพอสังเขปดังนี้

1. แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach)

แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language experience approach) เป็นกลวิธีการสอนที่มีมานานและมีประสิทธิภาพ โดยแนวการสอนนี้มีความเหมาะสมในการสอนอ่านภาษาสำหรับนักเรียนในระดับเริ่มต้นการอ่าน (Cooke, 1990; Hildreth, 1965; Hall, 1981; Heller, 1981; Moustafa, 1987) แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นการสอนการอ่านที่ใช้ประสบการณ์และความรู้พื้นฐานของนักเรียน ดังนั้นคำศัพท์ต่างๆ ที่เรียนนั้นนักเรียนจะมีความคุ้นเคยเพราะมาจากประสบการณ์ของพวกเขา โดยแนวการสอนนี้เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน ได้แก่ ทักษะอ่าน ฟัง พูด และเขียนให้เป็นอย่างธรรมชาติ เป็นการนำประสบการณ์มาสร้างบทเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนแบบธรรมชาติที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาสนใจ และสัมพันธ์กับตัวนักเรียนเอง แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์นี้เป็นการนำเอาประสบการณ์ของเด็กมาสร้างเป็นบทเรียน เป็นแนวการสอนอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเกิดจากการเรียนที่ใกล้กับชีวิตของเด็กมากกว่าเรียนในสิ่งที่อยู่ไกลตัวพวกเขา ทั้งนี้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา จะเป็นการสอนที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของเด็กซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ และพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา คือความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษา ความคิด ประสบการณ์ และทักษะการสื่อสารทั้งด้านการฟัง พูด อ่านเขียน ซึ่งมีหลักการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

- 1) การฟัง พูด อ่าน เขียน ควรเป็นไปในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมาย
- 2) นักเรียนควรมีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และความสามารถ
- 3) ความรู้ด้านการอ่านคำ และความหมายของคำศัพท์ ควรได้รับการพัฒนาอย่างมีความหมาย ทั้งนี้ เนื้อหาที่นำมาสอนอ่านต้องมีตัวชี้แนะอยู่ด้วย
- 4) สอนทักษะการอ่านเฉพาะทักษะที่นักเรียนได้ใช้หรือได้พบไปแล้ว
- 5) มีการเสริมต่อ หรือตรวจสอบ กลับรื้อความเข้าใจในการใช้ภาษาของนักเรียน

6) ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน และได้มีโอกาสฝึกการอ่านเป็นประจำ

2. แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนรู้จากงานที่ผู้สอนมอบหมาย และช่วยเหลือสมาชิกอื่นๆ ให้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน

จุดประสงค์ของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 1) การพัฒนาสติปัญญา มีทักษะการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา
- 2) ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมมือ การช่วยเหลือ การปฏิสัมพันธ์ในทาง

สร้างสรรค์ ความอดทนต่อความแตกต่าง เรียนรู้ในการพึ่งพาผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการทำงานเป็นทีม

3) การพัฒนาตนเอง เช่น ควบคุมตนเองในการเรียน เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ

4) ความเท่าเทียมกัน ยอมรับว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีความแตกต่างในเรื่องใด

องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยองค์ประกอบต่างๆ มีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

1. การกำหนดหลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. กระบวนการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 8 ขั้น ดังนี้
 - 3.1 ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท
 - 3.2 ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์
 - 3.3 ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน
 - 3.4 ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน
 - 3.5 ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 3.6 ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 3.7 ^๕ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้
- 3.8 ^๕ขั้นประเมินความเข้าใจหลังการอ่าน
- 4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของรูปแบบ

โดยองค์ประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์กันดังแสดงในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

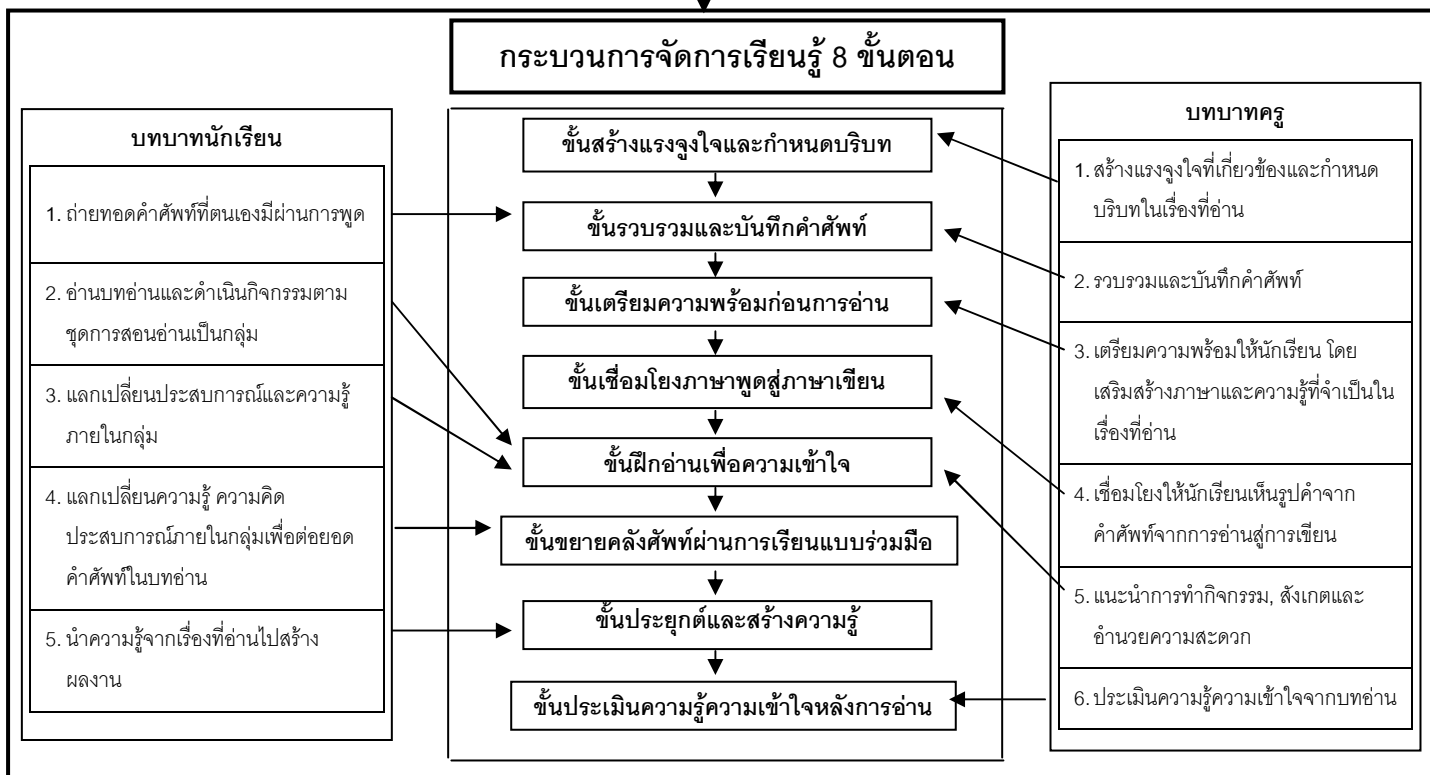
แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

- แนวการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา
- แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการ

- 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และเพลิดเพลินกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้
- 2) รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน
- 3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่เน้นการมีส่วนร่วมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

จุดมุ่งหมาย : เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3

การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับประสบการณ์และความสนใจของนักเรียน และการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และการเรียนแบบร่วมมือ โดยสรุปหลักการของรูปแบบการสอนอ่านได้ดังนี้

หลักการ

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการสอนที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ถูกถ่ายทอดผ่านการพูดมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและออกแบบบทอ่าน และกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องในบทอ่าน สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ และผลิตผลิตกับเนื้อเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้

2. รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่อิงประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ทางภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่เสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

3. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งสร้างผลงานหรือความรู้ใหม่และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในส่วนผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.

2551

จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาเดิมของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีระดับความสามารถที่ต่างกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือการอ่านซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามแนวหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ประสบการณ์ตรง โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนคุ้นเคย ได้รับความสนใจ และสอดคล้องกับพื้นฐานความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านแบ่งออกเป็น 8 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท ได้แก่ ครูสร้างแรงจูงใจโดยการจัดสรรสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้สร้างความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ การศึกษาออกสถานที่ การปลูกพืชสวนครัว การทำอาหาร การสำรวจโรงเรียนและชุมชน และการดูวิดีโอ เพื่อเป็นการกระตุ้นประสบการณ์ของนักเรียน
2. ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ได้แก่ ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน และให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องนั้น นักเรียนได้พูดในสิ่งที่ประสพการณ์จริงๆ ของนักเรียน และครูบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกคำที่นักเรียนได้พูดออกมาบนกระดาน โดยการบันทึกนั้นเป็นการบันทึกสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาจริงๆ บันทึกจากภาษาพูดของนักเรียนไม่ต้องปรับหรือแก้ไขคำ เพราะเนื้อหาและคำศัพท์ที่บันทึกเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย
3. ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ได้แก่ การเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในขั้นต่อไป การเตรียมความพร้อมก่อนการอ่านนั้นสามารถทำได้หลายวิธีได้แก่ การอภิปรายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของตนกับเพื่อนนักเรียนตามคำศัพท์นั้น
4. ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน ได้แก่ ครูเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นรูปคำ จากภาษาพูดสู่การอ่านคำศัพท์ และการสะกดคำจากคำศัพท์ที่ได้จากภาษาพูด
5. ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ครูให้นักเรียนอ่านคำและประโยคตามที่นักเรียนพูดออกมา และครูได้เขียนบทอ่านที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่นักเรียนพูดไว้บนกระดาน ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่านร่วมกัน และกิจกรรมการอ่านดังนี้
 - 5.1 จัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถโดยนำคะแนนจากการทดสอบ (Pre-test) มาจัดเรียงและแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละประมาณ 10 คน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา ความคิด ความสนใจ ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถซึ่งกันและกัน
 - 5.2 ครูชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเรียนในช่วงเวลาการพัฒนาการอ่าน ดังนี้

1) บทอ่านมีทั้งหมด 5 บท โดย 1 บท ใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 คาบ ในแต่ละบทจะมีชุดการอ่าน 3 ชุด ตามระดับความยาก-ง่าย ได้แก่ ชุดการสอน A (ระดับยาก) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด ชุดการสอน B (ระดับยากปานกลาง) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด และชุดการสอน C (ระดับยากพื้นฐาน) ประกอบด้วย ชุดการสอนย่อย 3 ชุด

2) นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อเลือกชุดอ่าน

6. ขันขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่ การฝึกอ่านเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการขยายประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเนื้อหา โดยนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาของแต่ละคนที่สัมพันธ์กับเนื้อหาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

7. ขันประยุกต์และสร้างความรู้ ได้แก่ การประยุกต์และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปสู่ทักษะอื่นเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้จากการอ่านให้สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในชีวิตประจำวัน

8. ขันประเมินความความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ได้แก่ การประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่นการทำแบบทดสอบ การวิพากษ์ภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน บันทึกการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

8.1 การประเมินผล – จากแบบฝึกหัด แบบทดสอบในแต่ละชุดการอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตพฤติกรรมกรเรียนและการอ่าน และแบบบันทึกการเรียนรู้

8.2 การเสนอผลงาน – แสดงละคร การจัดป้ายนิเทศ การจัดทำสมุดศัพท์เล่มน้อย

การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้จากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รวม 4 ชุด

2. ข้อมูลทางพฤติกรรมกรอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จากแบบสังเกตพฤติกรรม การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้จากการถ่ายทำวิดีโอ รวม 15 คาบ

3. ข้อมูลเสียง ได้จากแบบสัมภาษณ์กลุ่ม และรายบุคคลรวม 7 ครั้ง
4. ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน ได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning diary) รวม 5 ครั้ง

**คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำการใช้ “รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งในเอกสารฉบับนี้จะอธิบายให้ผู้สอนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนที่กล่าวถึงในตัวรูปแบบการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบดำเนินไปอย่างราบรื่นและได้ผลดี สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้โปรดศึกษาและทำความเข้าใจแต่ละหัวข้อ และปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนมีดังนี้

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
2. โครงการสอนระยะยาว
3. แผนการจัดการเรียนรู้ 15 แผน
4. ชุดการอ่าน 5 ชุด
5. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน

ข้อควรปฏิบัติก่อนจัดการเรียนการสอน

โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้ก่อนการสอน

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษารูปแบบการสอน ซึ่งจะช่วยให้ทราบความเป็นมาและเหตุผลของการสร้างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยให้เห็นภาพโดยรวมของรูปแบบการสอน รวมถึงองค์ประกอบต่างๆ และมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นในรูปแบบการสอน
2. ศึกษาโครงการสอนระยะยาว
3. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน ดังต่อไปนี้

หน่วยที่	แผนการจัด การเรียนรู้	ชื่อแผนการสอน	ชุดการอ่าน
1	1.	Lesson 1: My new school	Reading set 1
	2.	Lesson 1: My new school	Reading set 2
	3.	Lesson 1: My new school	Reading set 3
2	4.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 1
	5.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 2
	6.	Lesson 2: Things in the classroom	Reading set 3
3	7.	Lesson 3: Animal	Reading set 1
	8.	Lesson 3: Animal	Reading set 2
	9.	Lesson 3: Animal	Reading set 3
4	10.	Lesson 4: My family	Reading set 1
	11.	Lesson 4: My family	Reading set 2
	12.	Lesson 4: My family	Reading set 3
5	13.	Lesson 5: Action	Reading set 1
	14.	Lesson 5: Action	Reading set 2
	15.	Lesson 5: Action	Reading set 3

แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของ
แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้มีลักษณะสำเร็จรูป โดยได้กำหนดสิ่งที่จำเป็นในการสอนไว้
อย่างครบถ้วนแล้วทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการ
เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวทางการประเมินผล ผู้สอนเพียงแต่ทำความเข้าใจ
จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ และปฏิบัติตามกระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
เท่านั้น

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้อง
ทฤษฎีการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ที่ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างแรงจูงใจของ
นักเรียน ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน ขั้นเชื่อมโยง ขั้นฝึกการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ ขั้นขยายคลังศัพท์ ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้และถ่ายโอนความรู้ และขั้นประเมินความ
เข้าใจหลังการอ่าน

4. ศึกษาชุดการอ่าน จำนวน 15 ชุด ดังต่อไปนี้

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
My new school	1	1. Reading set 1 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 List the word in Thai to describe the school and share with a group. 1.2 Read and match the words and pictures. 1.3 Fill in the blanks by using a, e, i, o, u 1.4 Read and match the sentences and picture. 1.5 Read and complete the sentences. 2. Reading set 2 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 2.1 Read and write the correct the sentences 2.2 Read and cut the picture to match the sentences. 3. Reading set 3 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 3.1 Read and match the pictures and the words. 3.2 Draw your new school and describe.

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
My new school	2	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the school and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill in the blanks by using a, e, i, o, u</p> <p>1.4 Read and match the sentences and picture.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and write the correct the sentences</p> <p>2.2 Read and cut the picture to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Match the sentences with the pictures and circle the correct pictures.</p> <p>3.2 Draw your new school and describe.</p>
My new school	3	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the school and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill in the blanks by using a, e, i, o, u</p> <p>1.4 Read and match the sentences and picture.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and write the correct the sentences</p> <p>2.2 Read and cut the picture to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Complete the sentences by using the words from the boxes.</p> <p>3.2 Draw your new school and describe</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
My classroom	1	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the classroom and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill the words in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>2.2 Help me find the words and finish the sentences.</p> <p>2.3 Read and cut the pictures to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>3.2 Draw your things in a classroom and describe.</p>
My classroom	2	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the classroom and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill the words in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>2.2 Help me find the words and finish the sentences.</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		<p>2.3 Read and cut the pictures to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>3.2 Draw your things in a classroom and describe.</p>
My classroom	3	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the classroom and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill the words in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>2.2 Help me find the words and finish the sentence.</p> <p>2.3 Read and cut the pictures to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Complete the sentences by using the words from the boxes.</p> <p>3.2 Draw your things in a classroom and describe.</p>
Animal	1	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the animals and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill the words in the blank.</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		<p>1.4 Read and match the sentences and the pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words</p> <p>2.2 Help me, find the words and finish the sentence.</p> <p>2.3 Read and cut the picture to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>3.2 Draw your farm.</p>
Animal	2	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the animals and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures</p> <p>1.3 Fill the words in the blank.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and the pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words.</p> <p>2.2 Help me, find the words and finish the sentences</p> <p>2.3 Read and cut the picture to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Match the pictures with the sentences and put them in the blanks.</p> <p>3.2 Draw your farm and describe.</p>
Animal	3	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the word in Thai to describe the animals</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		<p>and share with a group.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures</p> <p>1.3 Fill the words in the blank.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and the pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words</p> <p>2.2 Help me, find the words and finish the sentence.</p> <p>2.3 Read and cut the picture to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 1 Match the pictures with the sentences and put them in the blanks.</p> <p>3.2 Draw your farm and describe.</p>
My family	1	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the words Thai to describe a family tree.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Make a picture of a family.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words.</p> <p>2.2 Read and fill the blanks with the words in dark print.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Read a passage and complete a family tree.</p> <p>3.2 Draw your family tree.</p>
My family	2	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the words Thai to describe a family tree.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		1.3 Fill in the blanks. 1.4 Read and match the sentences and pictures. 1.5 Make a picture of a family. 2. Reading set 2 ประกอบด้วย 2.1 Read and match the pictures and words. 2.2 Read and fill the blanks with the words in dark print. 3. Reading set 3 ประกอบด้วย 3.1 Fill in the blanks by using the words from a box. 3.2 Draw your family tree.
My family	3	1. Reading set 1 ประกอบด้วย 1.1 List the words Thai to describe a family tree. 1.2 Read and match the words and pictures. 1.3 Fill in the blanks. 1.4 Read and match the sentences and pictures. 1.5 Make a picture of a family. 2. Reading set 2 ประกอบด้วย 2.1 Read and match the pictures and words. 2.2 Read and fill the blanks with the words in dark print. 3. Reading set 3 ประกอบด้วย 3.1 Fill in the blanks by using the words from a box A. Complete a family tree using the words from a box B. 3.2 Draw your family tree.
Action	1	1. Reading set 1 ประกอบด้วย 1.1 List the words Thai to describe the action. 1.2 Read and match the words and pictures. 1.3 Fill in the blanks. 1.4 Read and match the sentences and pictures.

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		<p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words.</p> <p>2.2 Help me find the words and finish the sentences.</p> <p>2.3 Read and cut the pictures to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Read and match the pictures and the words.</p> <p>3.2 Draw your activities and describe.</p>
Action	2	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the words Thai to describe the action.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p> <p>2.1 Read and match the pictures and words.</p> <p>2.2 Help me find the words and finish the sentences.</p> <p>2.3 Read and cut the pictures to match the sentences.</p> <p>3. Reading set 3 ประกอบด้วย</p> <p>3.1 Match the pictures with the sentences.</p> <p>3.2 Draw your activities and describe.</p>
Action	3	<p>1. Reading set 1 ประกอบด้วย</p> <p>1.1 List the words Thai to describe the action.</p> <p>1.2 Read and match the words and pictures.</p> <p>1.3 Fill in the blanks.</p> <p>1.4 Read and match the sentences and pictures.</p> <p>1.5 Read and complete the sentences.</p> <p>2. Reading set 2 ประกอบด้วย</p>

ชื่อชุดการอ่าน	ชุดการอ่านที่	ใบงาน
		2.1 Read and match the pictures and words. 2.2 Help me find the words and finish the sentences. 2.3 Read and cut the pictures to match the sentences. 3. Reading set 3 ประกอบด้วย 3.1 Complete the sentences by using the words from the box. 3.2 Draw your activities and describe.

5. ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

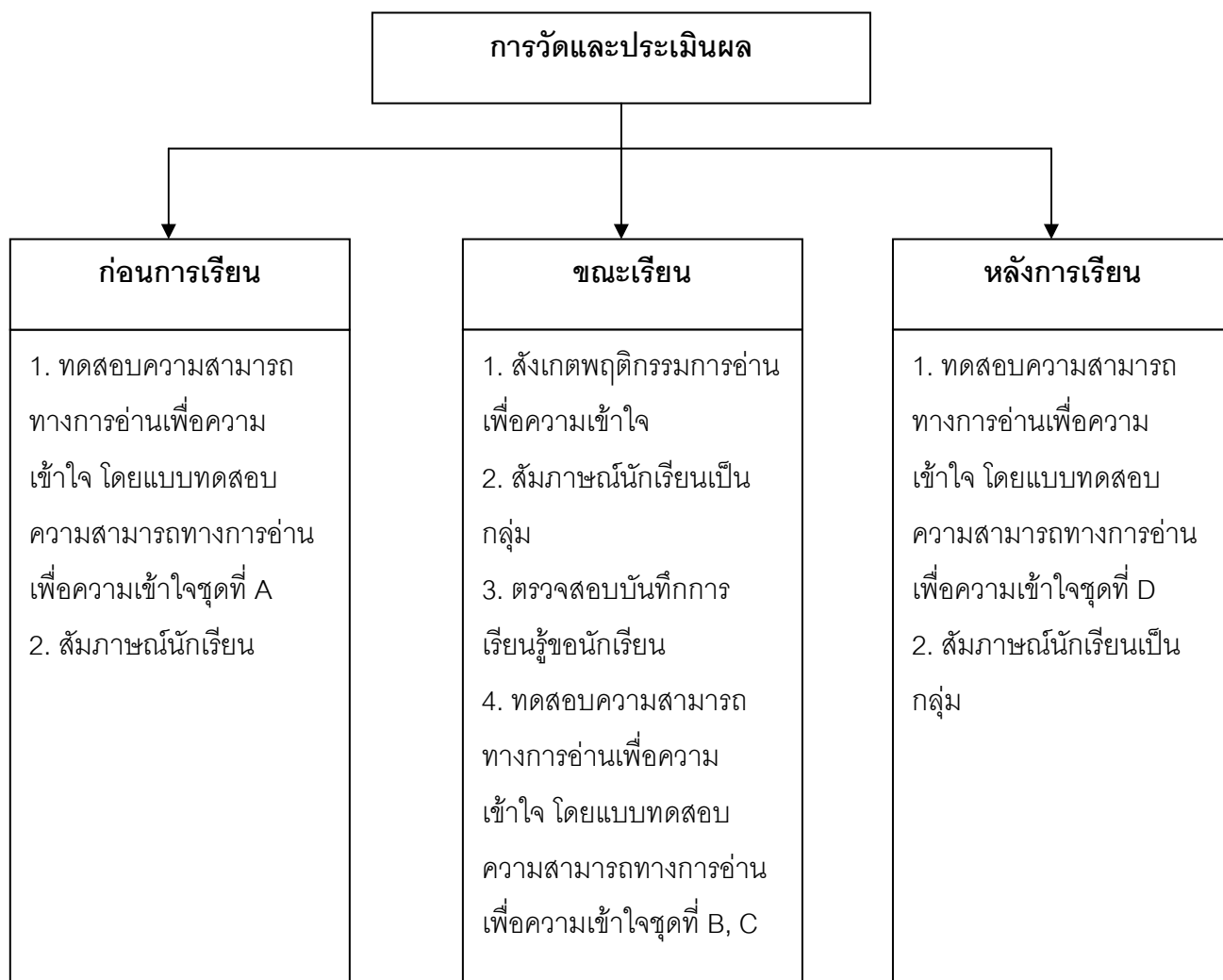
2. การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน

การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนนั้นเป็นการจัดเตรียมตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นก่อนการสอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดก่อนที่จะดำเนินการสอน
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน เช่น ภาพโปสเตอร์ รูปภาพ เพลง วิทยุ

ปากกา กระดาษ สี เป็นต้น

3. จัดเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนตามที่ได้กล่าวถึงในเอกสารรูปแบบการสอนจะมีประสิทธิภาพ จะต้องทำการศึกษาให้เข้าใจ จึงขอเสนอแผนภูมิภาพรวมของการวัดและประเมินผล ดังนี้

จากแผนภูมิดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนกำหนดไว้ 3 ระยะ คือ ก่อนการเรียนการสอน ขณะดำเนินการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ทั้งสิ้นจำนวน 3 ชุด คือ 1) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรวม 4 ชุด 2) แบบสัมภาษณ์ และ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจวิธีการใช้แบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน เมื่อได้จัดเตรียมเครื่องมือต่างๆ พร้อมแล้วจึงดำเนินการดังนี้

3.1 ก่อนการเรียนการสอน

3.1.1 ทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุด A โดยนำผลการทดสอบมาใช้ในการจัดระดับกลุ่มตามความสามารถสำหรับนักเรียนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่

- 1) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับสูง ได้แก่นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 70-100%
- 2) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับกลาง ได้แก่นักเรียนที่มีผลคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 31-69%

3) กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ได้แก่ นักเรียนที่มีผล

คะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 0-30 %

3.1.2 บันทึกการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการพฤติกรรมการอ่าน ก่อนดำเนินการเรียนการสอน

3.2 ขณะดำเนินการเรียนการสอน

3.2.1 สังเกตพฤติกรรมการอ่าน โดยผู้สอนเข้าไปสังเกตขณะนักเรียนดำเนินการกิจกรรมตามชุดการอ่านที่แต่ละกลุ่มเลือก โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.2.2 บันทึกการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นกลุ่มเกี่ยวกับการพฤติกรรมการอ่าน หลังจบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.2.3 นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.2.4 ทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดที่ B ในสัปดาห์ที่ 5 และทดสอบอีกครั้งในสัปดาห์ที่ 10 โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุด C และนำข้อสอบมาตรวจและบันทึกคะแนนไว้เพื่อพัฒนาการ

3.3 หลังการเรียนการสอน

3.3.1 บันทึกการสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากจบการเรียนการสอนในทุกหน่วยการเรียนรู้

3.3.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดที่ D หลังจากทำการทดสอบครบทุกอย่างตามที่กำหนดไว้แล้ว จึงนำข้อมูลมาดำเนินการดังนี้

1) นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 4 ชุดมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาว่าคะแนนในแต่ละช่วงมีพัฒนาขึ้นหรือไม่

2) นำผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจมาวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ความถี่ของพฤติกรรมที่แสดง และพฤติกรรมทางวาจาที่นักเรียนใช้ในขณะอ่านภาษาอังกฤษ

3) นำข้อมูลเสียงจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ แล้วพิจารณาจากข้อมูลเสียงที่ได้ในแต่ละช่วงนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรในพัฒนาการอ่านของตนเอง

4) นำผลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนมาวิเคราะห์

3. แนวปฏิบัติในการดำเนินการเรียนการสอน

การที่จะนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรพิจารณา ดังนี้

3.1 บทบาทผู้สอน

3.1.1 การสอนตามรูปแบบนี้ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ต้องจัดสภาพที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดกลุ่มผู้เรียนให้แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่แตกต่างกัน โดยใช้ผลการทดสอบในการจัดระดับกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มเท่าๆ กัน ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับสูง กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ

3.1.2 ผู้สอนเป็นผู้แนะนำและชี้แจงในการดำเนินการเรียนการสอนและการใช้ชุดการอ่าน ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มในขั้นการฝึก ซึ่งอาจเสียเวลาในการเรียนในช่วงแรกๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ชุดการอ่าน เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้ดำเนินการต่างๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนลดบทบาทลงมาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและสังเกตการณ์

3.1.3 ผู้สอนเป็นผู้สร้างแรงจูงใจคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

3.1.4 ผู้สอนร่วมสรุปความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และเพิ่มเติมความรู้จากเรื่องที่อ่าน

3.1.5 ผู้สอนคอยสังเกต และประเมินผู้เรียน

3.2 บทบาทผู้เรียน

ในการเรียนตามรูปแบบนี้ผู้เรียนมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

3.2.1 ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีอิสระในการกำหนดบทบาท หน้าที่ และวิธีการทำงานของกลุ่มในการเรียนด้วยชุดการอ่าน

3.2.2 ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากประสบการณ์ของตนเอง และจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

3.2.3 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ให้ความช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับกลุ่ม รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการเรียนรู้จากกลุ่ม และช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้

3.3 การจัดสภาพห้องเรียน

3.3.1 การจัดการเรียนการสอนเป็นลักษณะของกลุ่มย่อยที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางประสบการณ์ทางภาษาที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.1.1 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กันภายในกลุ่มย่อย และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่านอกจากผู้สอนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนได้เช่นเดียวกัน

3.3.2 บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเอง เป็นอิสระ และเป็นบรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร จึงช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นส่วนตัว

3.3.3 จัดสภาพห้องเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งจัดห้องเรียนให้หเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยการจัดเตรียมหนังสือ รูปภาพ พจนานุกรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา อ 13101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ Animals ครั้งที่ 1

เวลา 50 นาที / คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.3 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 2)

ต 2.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 3)

ต 3.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (ต 1.3)
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้น่าสนใจ (ต 1.3)
3. ร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างสนุกสนาน (ต 2.1)
4. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ (ต 3.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำที่เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆได้
2. รู้จักคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้
3. ฟัง พูด อ่านสะกดคำ และเขียนคำศัพท์ที่เรียนได้
4. นำเสนอสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ได้
5. ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กลุ่มสนใจได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary:- cat, rat, hen, dog, pig, giraffe

- eye, ear, mouth, nose, leg, foot, tail

Structure: - A dog has one nose.

A cat has two ears.

Function: - Describing animals.

1. Quantity
2. Singular and plural

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. Pre-reading (ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท, ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์, ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน, ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน) (15 นาที)

1.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณ 15 คน ตามความสามารถโดยการนำคะแนนจากการทดสอบ (Pre-test) มาจัดเรียงแล้วแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่ครูประกาศ

1.2 นักเรียนในแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนการเรียนในแต่ละชุดการอ่านที่เลือกไว้ (5 นาที)

1.3 นักเรียนร่วมทำกิจกรรม Fast motion โดยครูปิดภาพด้วยกระดาษ 1 แผ่น ครูยกบัตรภาพให้นักเรียนดูและดึงกระดาษแผ่นที่ปิดออกอย่างรวดเร็ว แล้วเปิดภาพไว้ตามเดิม ซึ่งนักเรียนจะเห็นภาพสัตว์ประมาณ 5 วินาที หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทายภาพสัตว์ที่สังเกตเห็น แล้วให้นักเรียนจัดกลุ่มภาพสัตว์เหล่านั้น ได้แก่ cat, rat, hen, dog, pig, giraffe และครูถามว่า

ครู : นักเรียนสามารถจัดกลุ่มได้กี่กลุ่ม อะไรบ้าง ทำไมจึงจัดกลุ่มแบบนี้

ครู: นักเรียนเคยเห็นสัตว์อะไรบ้าง

นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์และครูบันทึกบนกระดาน แล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำชุดการสอนย่อยที่ 1.1 และ 1.2

Work sheet	Activity	Period (minute)
1.1	List the words in Thai to describe the animals	3
1.2	Read and match the words and pictures.	2

1.4 ครูสรุปให้นักเรียนฟังอีกครั้ง ครูอ่านคำต่างๆ บนกระดานและผลัดให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนสะกดคำตามครู

1.5 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของนักเรียน แล้วครูยกตัวอย่างคำศัพท์ ได้แก่ a dog, a cat โดยครูติดภาพสุนัขบนกระดาน แล้วบรรยายลักษณะของสุนัข ดังนี้

ครู: I have a pet. It is a dog. (show picture of your dog.)

It has 4 legs. (1 leg, 2 legs, 3 legs and 4 legs.)

It has 2 ears. (1 ear, 2 ears)

It has 2 eyes.

It has 1 tail.

หลังจากนั้นครูติดภาพแมว และให้นักเรียนช่วยกันบรรยายลักษณะของแมว

1.6 ครูประเมินความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนอ่านข้อความบรรยายภาพสัตว์ที่ติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู และให้ทายว่าสัตว์นี้คืออะไร

ครู: This animal has two ears and two legs. It has no tail.

นร.: A hen.

ครู: This animal is not a pet. It has four legs. It has a tail.

นร.: A rat.

1.7 นักเรียนทุกกลุ่มทำชุดการสอนย่อยที่ 1.3

Work sheet	Activity	Period (minute)
1.3	Fill the words in the blanks.	2

2. While-reading (ขั้นฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ, ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ) (25 นาที)

2.1 นักเรียนจับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม ครูแจกบัตรภาพสัตว์พร้อมข้อความบรรยายจำนวน 6 ภาพ ได้แก่ ภาพแมว ภาพสุนัข ภาพหมู ภาพไก่ ภาพยีราฟ และภาพหนู ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านคำอธิบาย และให้เพื่อนอีกคนทายว่าเป็นสัตว์อะไร

2.2 ครูประเมินความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนทำชุดการสอนย่อยที่ 1.4

Work sheet	Activity	Period (minute)
1.4	Read and match the sentences and the pictures.	10

3. Post-reading (ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้, ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน) (10 นาที)

3.1 นักเรียนทำชุดการสอนย่อยที่ 1.5

Work sheet	Activity	Period (minute)
1.5	Read and complete the sentences.	10

3.2 ครูติดภาพนั้นไว้ที่ห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษานอกเวลาเรียนต่อไป

3.3 ครูสรุปความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสัตว์ทั้งสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่า รวมทั้งคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอวัยวะต่างๆ คำนามเอกพจน์ และคำนามพหูพจน์ ที่เรียนในคาบเรียน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพสัตว์
2. โปสเตอร์ภาพสัตว์
3. ชุดการสอนเรื่อง Animals
4. กระดาษโปสเตอร์
5. กระดานแม่เหล็ก
6. บัตรคำศัพท์

แนวทางการประเมิน

1. สิ่งประเมิน

- การร่วมกิจกรรม Fast motions
- การฟังข้อความบรรยายสัตว์และบอกชื่อสัตว์ได้
- การทำชุดการอ่านเรื่อง Animals ชุดการสอนย่อยที่ 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 และ 1.5

2. วิธีการประเมิน

- สังเกตการณ์ร่วมกิจกรรม
- ประเมินการฟังและการเลือกคำตอบ
- ตรวจคะแนนจากแบบทดสอบการอ่านในชุดการอ่าน
- ตรวจจากชุดการสอนย่อยที่ 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 และ 1.5

3. เครื่องมือการประเมิน

- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
- แบบฝึกหัดชุดการอ่าน
- แบบทดสอบชุดการอ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา อ 13101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ Animals ครั้งที่ 2

เวลา 50 นาที / คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1), ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 2), ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 4)

ต 1.3 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1), ต 1.3 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 2)

ต 2.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 3)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟังและอ่านตรงตามความหมาย (ต 1.1)
2. อ่านออกเสียงคำ ประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน (ต 1.1)
3. สร้างความเข้าใจในการอ่านและตอบคำถามจากการอ่านประโยค เรื่องสั้นง่ายๆ ได้ (ต 1.1)
4. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (ต 1.3)
5. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้น่าสนใจ (ต 1.3)
6. ร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างสนุกสนาน (ต 2.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บรรยายลักษณะของสัตว์โดยใช้คำคุณศัพท์ที่เหมาะสม
2. เขียนปริศนาคำทายสัตว์ได้
3. อ่านประโยคง่ายๆ ได้ และเลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเรื่องที่อ่านได้
4. ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กลุ่มสนใจได้

สาระการเรียนรู้

ความรู้ใหม่

Vocabulary : - elephant, panda

- small, big, long, short, fat

- trunk

- color (white, black)

Structure: - A panda is fat. It is white and black

Function: - Describing animals: adjective

ความรู้เดิม

Vocabulary : - cat, rat, hen, dog, pig, giraffe

- eye, ear, mouth, nose, leg, foot, tail

Structure: - A dog has one nose.

Function: - Describing animals.

1. Quantity.

2. Singular and Plural.

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. Pre-reading (ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท, ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์, ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน, ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน) (15 นาที)

1.1 นักเรียนเล่นเกมทายชื่อสัตว์ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามเดิมที่เรียนในคาบที่แล้ว แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจับบัตรภาพสัตว์หน้าชั้น ตัวแทนนำบัตรภาพไปที่กลุ่มแล้วทุกคนในกลุ่มทำท่าสัตว์นั้น และให้นักเรียนในกลุ่มอื่นๆ ทาย โดยมีภาพสัตว์ให้ทาย 6 ภาพ ได้แก่ ภาพสุนัข ภาพแมว ภาพหมู ภาพไก่ ภาพยีราฟ ภาพหนู

1.2 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์ที่ขณะนี้ในประเทศไทยให้มีความสนใจ และมีการออกอากาศถ่ายทอดสดในแบบเรียลไทม์ทุกวัน คือสัตว์ประเภทใด นักเรียนตอบ แพนด้า มีชื่อว่า หลินปิง นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหลินปิง และครูบันทึกบนกระดาน

1.3 ครูเปิดคลิปวิดีโอ แพนด้า: หลินปิง และชี้ให้นักเรียนดูประมาณ 1 นาที

1.4 นักเรียนและครูแลกเปลี่ยนซักถามสนทนาเกี่ยวกับ แพนด้าและช้าง

ครู: แพนด้าที่นักเรียนเห็นมีชื่ออะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ อ้วนหรือผอม มีขนสีอะไร และนักเรียนบรรยายลักษณะของแพนด้าจากที่เห็นในวิดีโอ

นักเรียน: แพนด้ามีชื่อหลินปิง ตัวใหญ่ อ้วน มีขนสีขาวและดำ และแพนด้ายังมีมุกสีดำ หางสั้น

ครู: แล้วช้างในวิดีโอหจะมีชื่ออะไร ตัวเล็กหรือใหญ่ นักเรียนบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของช้าง และเปรียบเทียบกับหลินปิงว่ามีอะไรบ้างที่แตกต่างกัน

นักเรียน: ช้างมีชื่อว่า วันวิสา ตัวใหญ่ หูใหญ่ หางยาว มีงวง แต่แพนด้าไม่มีงวง

1.5 ครูติดภาพ แพนด้า และช้าง บนกระดาน พร้อมทั้งเขียนบรรยายประกอบภาพแพนด้าและช้าง โดยนำคำศัพท์ที่นักเรียนพูดจาก ข้อ 1.2 มาสร้างเป็นส่วนประกอบในบทอ่านเกี่ยวกับแพนด้า และช้าง หลังจากนั้นครูชี้ส่วนต่างของร่างกายแพนด้า และช้าง และอ่านประโยค 'ได้แก่

	
It has two eyes.	It has two eyes.
It has four legs.	It has four legs.
It has one tail.	It has one tail.
It has one nose.	It has one nose.

1.6 ครูให้นักเรียนดูภาพและอ่านประโยคบรรยายประกอบภาพทีละกลุ่ม

1.7 หลังจากนั้นครูชี้ภาพแพนด้าและถามถึงลักษณะของสัตว์ ได้แก่ เล็ก ใหญ่ อ้วน ยาว และสั้น

1.8 ครูสอนคำคุณศัพท์ ได้แก่ small, big, long, short, fat, black, white

1.9 ครูและนักเรียนร่วมกันเขียนประโยคบรรยายลักษณะ Panda เพิ่มเติมจากข้อ 1.6

1.10 หลังจากนั้น นักเรียนทุกคนร่วมกันบรรยายลักษณะตัวเองโดยดูตัวอย่างประโยคบรรยายลักษณะของแพนด้า

	
It has two small eyes.	It has two big eyes.
It has two small ears.	It has two big ears.
It has one short tail	It has one long tail.
It has one small nose.	It has one long nose. (Trunk)
It is black and white.	It is black.
It is fat.	It is big.

1.11 ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ Trunk ซึ่งเป็นอวัยวะที่มีเฉพาะในช้าง มีหน้าที่คล้ายกับ Nose แต่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ครูโยงความรู้ของเด็กว่า แพนด้าหายใจโดยใช้จมูก หมา แมว มีจมูก จมูกของช้างเรียกว่าอะไรคะ เรียกว่า งวง A panda has one nose. A dog has one nose. An elephant has one trunk.

1.12 นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันอ่านประโยคบนกระดานและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยค

2. While-reading (ขั้นฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ, ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ)
(20 นาที)

2.1 นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อทำชุดการอ่านย่อยที่ 2.1

Work sheet	Activity	Period (minute)
2.1	Read and match the pictures and words	5

2.2 นักเรียนทุกคนในกลุ่มตรวจสอบการทำงานร่วมกันในกลุ่ม

2.3 นักเรียนทำชุดการอ่านย่อยที่ 2.2

Work sheet	Activity	Period (minute)
2.2	Find the words and finish the sentence.	10

3. Post-reading (ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้และถ่ายโอนความรู้, ขั้นประเมินความเข้าใจหลังการอ่าน,
(15 นาที)

3.1 นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อทำชุดการอ่านย่อยที่ 2.3

Work sheet	Activity	Period (minute)
2.3	Read and cut the pictures to match the sentences.	10

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนเพิ่มเติมในคาบนี้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพสัตว์ต่างๆ
2. ภาพแพนด้า ช้าง
3. วิดีโอแพนด้า: หลินปิง และช้าง
4. ชุดการอ่านเรื่อง Animals

แนวทางการประเมิน

1. สิ่งที่ประเมิน
 - การร่วมกิจกรรมทายชื่อสัตว์จากท่าทางของเพื่อน
 - การพูดบรรยายลักษณะแพนด้า และช้าง
 - การอ่านชุดการอ่านเรื่อง Animals ชุดการสอนย่อยที่ 2.1, 2.2 และ 2.3

2. วิธีการประเมิน

- สังเกตการร่วมกิจกรรม
- ตรวจสอบการพูดบรรยายลักษณะแพนด้า และช้าง
- ตรวจสอบการเขียนเติมคำในประโยคปริศนาคำทาย

3. เครื่องมือในการประเมิน

- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
- แบบฝึกหัดชุดการอ่าน
- กิจกรรมชุดการอ่านที่ 2.1, 2.2 และ 2.3

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา อ 13101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ Animals ครั้งที่ 3

เวลา 50 นาที / คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1), ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 2), ต 1.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 4)

ต 1.3 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1), ต 1.3 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 2)

ต 2.1 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 3)

ต 4.2 (ป.3 ตัวชี้วัดที่ 1)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟังและอ่านตรงตามความหมาย (ต 1.1)
2. อ่านออกเสียงคำ ประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน (ต 1.1)
3. สร้างความเข้าใจในการอ่านและตอบคำถามจากการอ่านประโยค เรื่องสั้นง่ายๆ ได้ (ต 1.1)
4. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (ต 1.3)
5. ร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างสนุกสนาน (ต 2.1)
6. ใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อการเรียนรู้สืบค้น และรวบรวมข้อมูลอย่างเหมาะสม (ต 4.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจความหมายของประโยคในบทอ่าน
2. อ่านประโยคเข้าใจและจับคู่กับประโยคได้
3. อ่านคำศัพท์เข้าใจและวาดภาพประกอบคำศัพท์ที่ได้
4. อ่านข้อความเข้าใจและเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้
5. ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กลุ่มสนใจได้

สาระการเรียนรู้

ความรู้เดิม

- Vocabulary : - cat, rat, hen, dog, pig, giraffe, elephant, panda
 - eye, ear, mouth, nose, leg, foot, tail, trunk
 - small, big, long, short, fat
 - color (black, white)

Structure: - A dog has one nose.

Function: - Describing animals.

1. Quantity.
2. Singular and Plural.
3. Adjective

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. Pre-reading ((ขั้นสร้างแรงจูงใจของนักเรียน, ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์, ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน, ขั้นเชื่อมโยง) (10 นาที)

1.1 นักเรียนร่วมทำกิจกรรม Pass the bomb ครูบอกกติกาว่าครูเลือกโยนลูกบอลให้นักเรียนคนที่รับลูกบอลได้ต้องพูดชื่อสัตว์ และทำท่าทางหรือเสียงประกอบ แล้วโยนลูกบอลไปให้เพื่อนคนอื่นต่อไป คนที่รับลูกบอลได้จะต้องทำเหมือนกับคนแรก

1.2 ครูติดภาพสัตว์ 8 ภาพบนกระดาน ได้แก่ ภาพยีราฟ ภาพสุนัข ภาพช้าง ภาพหมู ภาพแพนด้า ภาพแมว ภาพไก่ ภาพหนู

1.3 ครูแจกประโยคบรรยายภาพสัตว์ต่างๆ ให้แต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านประโยคและจับคู่ประโยคให้ตรงกับภาพสัตว์บนกระดานแม่เหล็ก

1.4 นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและอ่านประโยคบรรยายภาพสัตว์ร่วมกันทั้งชั้น

2. While-reading (ขั้นฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ, ขั้นขยายคลังศัพท์) (15 นาที)

2.1 นักเรียนนำชุดการอ่านที่เลือกจากการเรียนคาบเรียนที่ผ่านมาทำต่อในชุดการอ่านย่อยที่

3.1 ซึ่งในชุดการอ่านย่อยที่ 3.1 จะมี 3 ชุด เรียงลำดับจากยาก-ง่าย

2.2 นักเรียนในแต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อทำชุดการอ่านย่อยที่ 3.1

Work sheet	Activity	Period (minute)
3.1 (A)	Read and match the pictures and the words.	15
3.1 (B)	Match the sentences and the pictures and fill in the blanks.	15
3.1 (C)	Complete the sentences by using the words from the boxes.	15

3. Post-reading (ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้และถ่ายโอนความรู้, ขั้นประเมินความเข้าใจหลังการอ่าน)
(25 นาที)

3.1 นักเรียนทุกกลุ่มทำชุดการอ่านย่อยที่ 3.2

Work sheet	Activity	Period (minute)
3.2	Draw a farm and describe	15

3.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียน (5 นาที)

3.3 นักเรียนบันทึกการเรียนรู้อ่าน (Learning diary) ภายหลังจากการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง
Animals (5 นาที)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพสัตว์ต่างๆ
2. บัตรประโยค
3. ภาพฟาร์ม
4. ชุดการอ่านเรื่อง Animals

แนวทางการประเมิน

1. สิ่งประเมิน
 - การร่วมกิจกรรม Pass the bomb
 - การอ่านประโยคบรรยายภาพสัตว์
 - การอ่านชุดการอ่านเรื่อง Animals ชุดการสอนย่อยที่ 3.1 และ 3.2
 - ภาพฟาร์มสัตว์และการบรรยาย

2. วิธีการประเมิน

- สังเกตการร่วมกิจกรรม
- ตรวจการอ่านประโยค
- ตรวจแบบฝึกหัดและแบบทดสอบการอ่านในชุดการอ่าน
- ตรวจความถูกต้องของชุดการอ่าน

3. เครื่องมือในการประเมิน

- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
- แบบฝึกหัดชุดการอ่าน
- แบบทดสอบชุดการอ่าน

ชุดการอ่าน

เรื่อง

Animals

สารบัญ

หน้า

จุดประสงค์การเรียนรู้.....	
ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน.....	
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	
Worksheet 1	
Worksheet 1.1.....	
Worksheet 1.2.....	
Worksheet 1.3.....	
Worksheet 1.4.....	
Worksheet 1.5.....	
Worksheet 2	
Worksheet 2.1.....	
Worksheet 2.2.....	
Worksheet 2.3.....	
Worksheet 3	
Worksheet 3.1.....	
Worksheet 3.2.....	
แบบทดสอบหลังเรียน.....	

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเลือกคำศัพท์เติมในประโยคได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากบทอ่านได้

ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนในการใช้ชุดการอ่าน

เรื่อง Animals

1. ศึกษาคำสั่งในแต่ละกิจกรรมให้เข้าใจ
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทำด้วยความซื่อสัตย์ แล้วตรวจพร้อม
กับแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมไปที่ละกิจกรรมเรียงตามลำดับ ดังนี้
 1. ทำ Worksheet 1.1
 2. ทำ Worksheet 1.2
 3. ทำ Worksheet 1.3
 4. ทำ Worksheet 1.4
 5. ทำ Worksheet 1.5
 6. ทำ Worksheet 2.1
 7. ทำ Worksheet 2.2
 8. ทำ Worksheet 2.3
 9. ทำ Worksheet 3.1
 10. ทำ Worksheet 3.2
4. ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test)
5. ขอให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะอย่างตั้งใจ ให้เต็มความสามารถ
6. หลังจากทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบแล้ว ทบทวน ทำความเข้าใจและแก้ไข
ข้อบกพร่อง (ถ้ามี)

แบบทดสอบก่อนเรียน

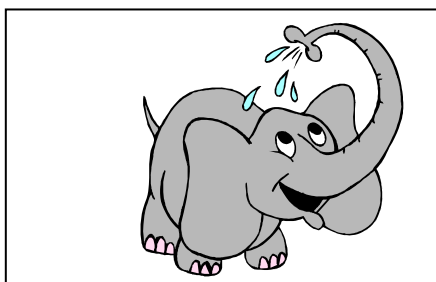
Complete the sentences.

Ann has a p _ _ .
 It is a small c _ _ .
 It has two _ y _ s and two e a _ _ .
 It has white f _ _ .
 It is lovely.

Lucky is a pet.
 It is sm _ _ _ .
 It has four l _ _ _ .
 It has two l _ _ g ears.
 It is a black n _ s _ .
 It has a ta _ _ .

This is a f _ _ e _ _ _ _ _ _ .
 It has two _ i _ ears.
 It has a t _ _ _ _ .
 It has a l _ _ _ tail.

Work sheet 1.1

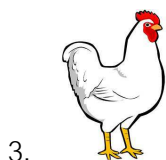
List the words in Thai to describe the animals and share with a group.

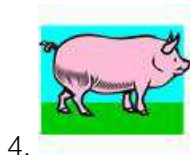
.....
.....

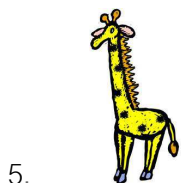
.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

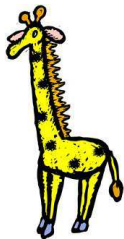
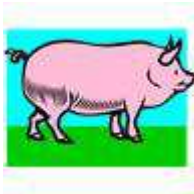
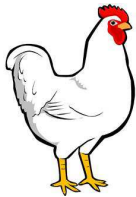

.....
.....

.....
.....

Read and match the words and pictures.

⊗ a hen

⊗ a rat

⊗ a cat

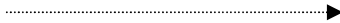
⊗ a dog

⊗ a pig

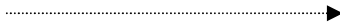
⊗ a giraffe

Work sheet 1.3

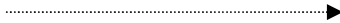
Fill the words in the blank.

a d _ _

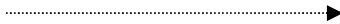
a r _ _

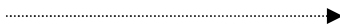
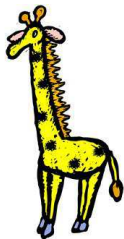
a _ i _

a _ _ n

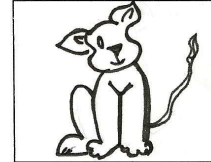
a c _ _

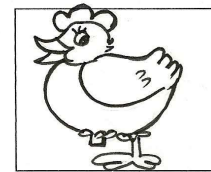
a gir_ ff _

Read and match the sentences and the pictures.

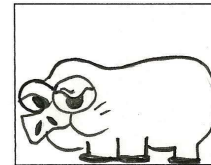
It has no ear.
It has two eyes.
It has three legs.
It has no tail.

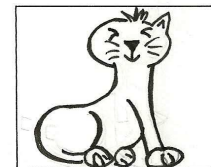
It has one ear.
It has two eyes.
It has three legs.
It has no tail

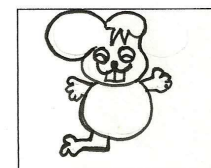
It has no ears.
It has two eyes.
It has two legs.
It has no tail

It has two ears.
It has one eye.
It has three legs.
It has one tail

It has one ear.
It has two eyes.
It has three legs.
It has one tail

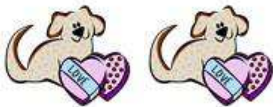

Read and complete the sentences.

They are _____ pigs.
 They have twelve _____.
 They have six _____ and six _____.

It is a _____ .
 It has _____ legs.
 It has a _____ and no _____ .

They are _____ dogs.
 They have _____ legs.
 They have four _____ and four _____.

They are four _____.
 They have sixteen _____.
 They have eight _____ and four _____ .

They are _____ cats.
 They have _____ legs.
 They have five _____ and ten _____.

They are _____ giraffe.
 They have six _____.
 They have twelve _____ and twelve _____ .

Work sheet 2.1

Read and match the pictures and words.

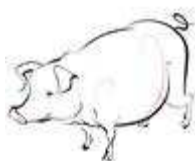
It has a long neck.

It has a long and small tail.

It has a trunk.

It has two big black eyes.

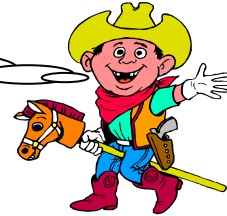

It has a big nose.

It has two legs.

Help me find the words and finish the sentence.

1. A s _ all p _ nd _ ha _ o _ e b _ ack ta _ l.
 ④ ① ⑤ ⑦ ② ⑥ ③

A						
①	②	③	④	⑤	⑥	⑦

2. A c _ t has four sho _ t l _ gs
 ① ② ③

①	②	③

3. An elepha _ t is b _ g.
 ② ①

①	②

4. A _ en is whi _ _.
 ② ①③

①	②	③

5. A gi _ a _ fe h _ s a long and s _ all tail.
 ③ ① ② ④

①	②	③	④

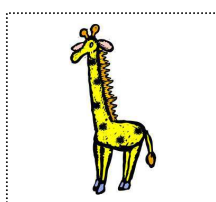
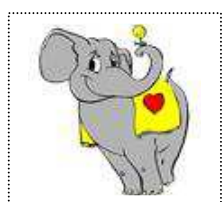
The sentence is

①	②	③	④	⑤

Work sheet 2.3

Read and cut the pictures to match the sentences.

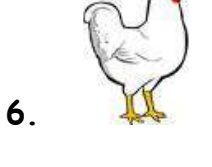
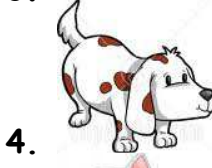
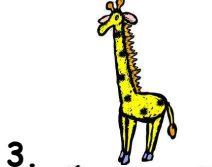
1. I am black and white.
I have four legs, a long tail and two long ears.
What am I?
2. I am big and fat.
I have one trunk and one long tail.
What am I?
3. I am a small pet.
I have white fur.
I am pretty.
What am I?
4. I am tall.
I have four legs.
My neck is long.
What am I?
5. I am fat.
I have one big nose.
I have a short and small tail.
What am I?

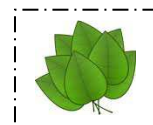
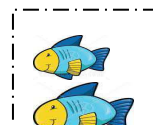
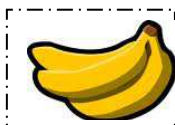
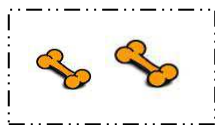
I go to the zoo. I see a big fat animal. It is black and white. Its legs are short. It eats bamboo leaves. I see a long neck animal. It has two small ears and two big eyes. It eats leaves. I see a big animal with two big ears. It has a long trunk and a long tail. It eats bananas.

I go to the farm. I see a small white animal. It has two legs. It eats rice. I see an animal with a long tail. It has two long ears and four long legs. It has a black nose. It eats bones. I see a small animal. It has white fur and one white long tail. It eats fishes.

Read and match the pictures and the words.

	b _ _ _ _ _
	b _ _ _ _ _
	l _ _ _ _ _
	b _ _ _ _ _
	f _ _ _ _
	r _ _ _ _

Work sheet 3.1 (B)

Match the pictures with the sentences and put them in the blanks.

1. A panda is big, white and black. It eats bamboo leaves.

--	--

2. An elephant is big and fat. It has long nose called trunk. It eats bananas.

--	--

3. A giraffe has a long nose. It eats leaves.

--	--

4. A dog is a pet. It eats bones.

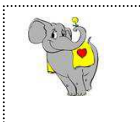
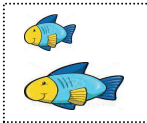
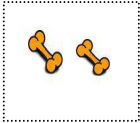
--	--

5. A cat is a white fur pet. It eats fishes.

--	--

6. A hen has two legs. It eats rice.

--	--

Work sheet 3.1 (C)

Complete the sentences by using the words from the boxes.

An elephant is _____.
It has a _____ nose called trunk.
It eats _____.

A hen is _____.
It has _____ legs.
It eats _____.

A dog is _____.
It has _____ ears.
It eats _____.

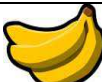
A panda is _____.
It has a _____ tail.
It eats _____.

A cat is a _____ fur.
It has _____ legs.
It eats _____.

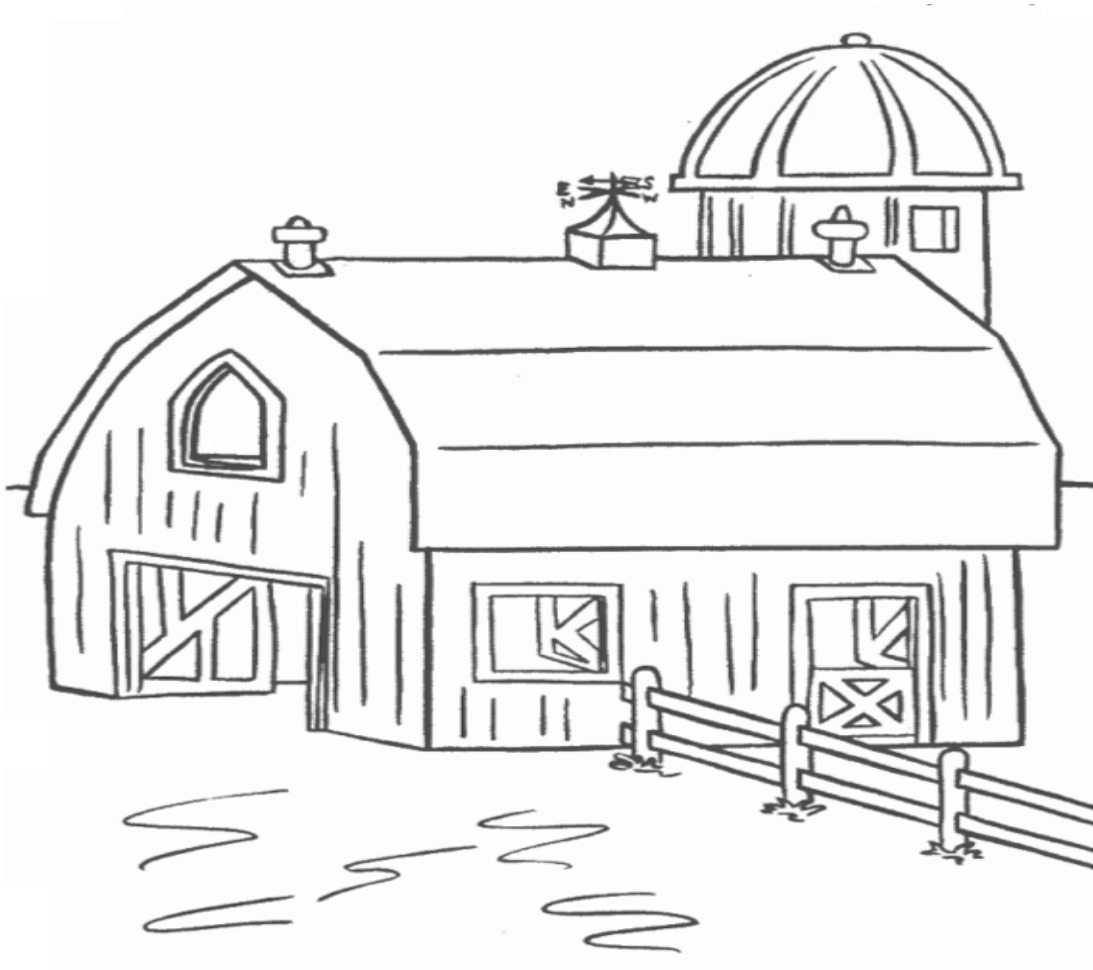

A giraffe is _____.
It has a _____ neck.
It eats _____.

Adjective	Number	Color	Food	
- big	- one	- black	- rice	
- small	- two	- white	- bones	
- long	- three		- leaves	
- short	- four		- fishes	
- fat			- bamboo leaves	
			- bananas	

Work sheet 3.2

Draw your farm and describe.

1. Draw your farm and describe.
2. Presentation in group for 5 minutes

แบบทดสอบหลังเรียน

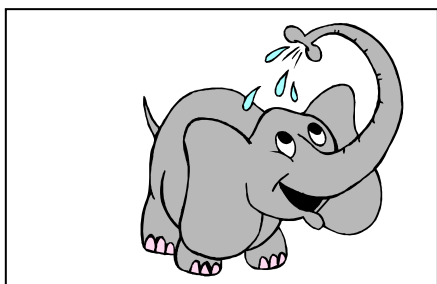
Complete the sentences.

Ann has a p _ _ .
 It is a small c _ _ .
 It has two _ y _ s and two e a _ _ .
 It has white f _ _ .
 It is lovely.

Lucky is a pet.
 It is sm _ _ _ .
 It has four l _ _ _ .
 It has two l _ _ g ears.
 It is a black n _ s _ .
 It has a ta _ _ .

This is a f _ _ e _ _ _ _ _ .
 It has two _ i _ ears.
 It has a t _ _ _ .
 It has a l _ _ _ tail.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวรัชฎา ทับเทศ เกิดวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2516 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2538 สำเร็จการศึกษาปริญญามหาบัณฑิต สาขาการศึกษา จาก School of Education and Professional Development จาก University of East Anglia เมื่อปีการศึกษา 2543 ปัจจุบันทำงานที่ โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา